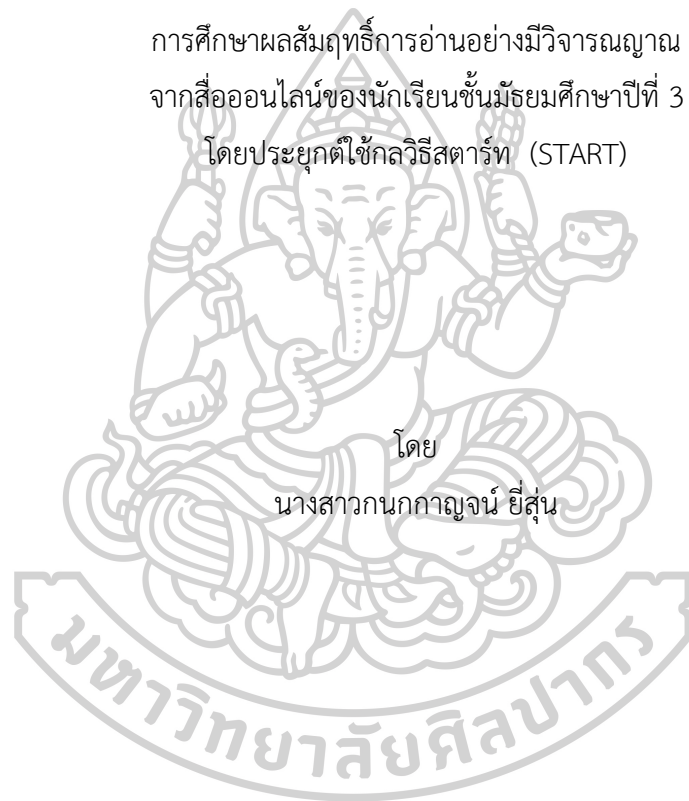

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
จากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

โดย
นางสาวกนกกาญจน์ ยี่สุน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

A STUDY OF CRITICAL READING ACHIEVEMENT
WITH START LEARNING STRATEGY FROM ONLINE READING TEXT FOR
MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education TEACHING THAI LANGUAGE
Department of Curriculum and Instruction
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
โดย	นางสาวกนกกาญจน์ ยี่สุน
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวิจิตรต์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรตี ปรีชาปัญญากุล)

620620077 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

คำสำคัญ : การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ, การประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

นางสาว กนกกาญจน์ ยี่สุน: การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (M), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ในภาพรวมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักเรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

620620077 : Major TEACHING THAI LANGUAGE

Keyword : critical reading/ Applying START Learning Strategy

MISS Kanokkarn YEESOON : A STUDY OF CRITICAL READING ACHIEVEMENT WITH START LEARNING STRATEGY FROM ONLINE READING TEXT FOR MATHAYOMSUKSA 3 STUDENTS Thesis advisor : Assistant Professor Kingkarn Buranasinvattanukul, Ph.D.

The purposes of study were 1) to compare the achievement of Mathayomsuksa 3 students' critical reading before and after studying with applying START Learning Strategy. 2) to compare the achievement of Mathayomsuksa 3 students' critical reading after studying by applying START Learning Strategy with 75 percent criterion, and 3) to study opinions of Mathayomsuksa 3 students towards the applying START Learning Strategy. The sample of this study was 40 students in Mathayomsuksa 3/10, Benchamatheputhitphetchaburi School, Muang phetchaburi District, Phetchaburi Province, first semester, 2023 academic year, obtained by Cluster random sampling.

The research instruments are 1) the application of applying START Learning Strategy with critical reading lesson plan. There are 5 plans, each plan uses 2 hours, total in 10 hours. 2) Critical reading ability test, 30 items. And 3) the opinions of students' questionnaire towards the applying START Learning Strategy. The data was analyzed by the statistics to calculate mean (*M*), dependent t-test, and standard deviation (*SD*).

The findings were as follow:

1. The achievement of Mathayomsuksa 3 students' critical reading after learning management with applying START Learning Strategy was statistically higher than before learning at the significance level of .05.
2. The achievement of critical reading in Mathayomsuksa 3 students after learning management with applying START Learning Strategy statistically passed the criteria of 75 percentage at the significance level of .05.
3. Students' opinions towards the applying START Learning Strategy was at the most agreeable level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยความเมตตาและได้รับความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.มีชัย เอี่ยมจินดาและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บุรณสินวัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ให้ คำปรึกษาและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ตั้งแต่เริ่มต้นทำวิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิณพจน์ คงวิจิตรต์ ประธานกรรมการตรวจสอบ วิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรตี ปรีชาปัญญากุล ผู้ทรงคุณวุฒิที่เมตตาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ อาจารย์ ดร.สุวิมล คำนวน และอาจารย์ ดร. พิชรินทร์ รอดสิน ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือ สำหรับการวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ประสบการณ์ที่มีค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย ตั้งแต่การศึกษาในระดับปริญญาตรีจนถึง ปัจจุบัน

ขอขอบคุณนายฐานันต์ ศรีเทพ, นายชนรุตม์ คำคุณนา และนางสาวชนานันท์ กุ่มพรม มิตรภาพที่ดีที่สุดในชีวิตของผู้วิจัยที่คอยให้คำแนะนำ มอบกำลังใจให้สม่ำเสมอ ซึ่งเป็นแรงใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยทำวิจัยเล่มนี้เสร็จลุล่วงสมบูรณ์

สุดท้ายขอขอบคุณบิดา มารดาของข้าพเจ้าที่คอยสนับสนุนแรงใจ เข้าใจลูกคนนี้เสมอมา ทั้งสนับสนุนให้ลูกได้ศึกษาหาความรู้และอยู่เป็นกำลังใจเคียงข้างจนกระทั่งวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วง ด้วยดี

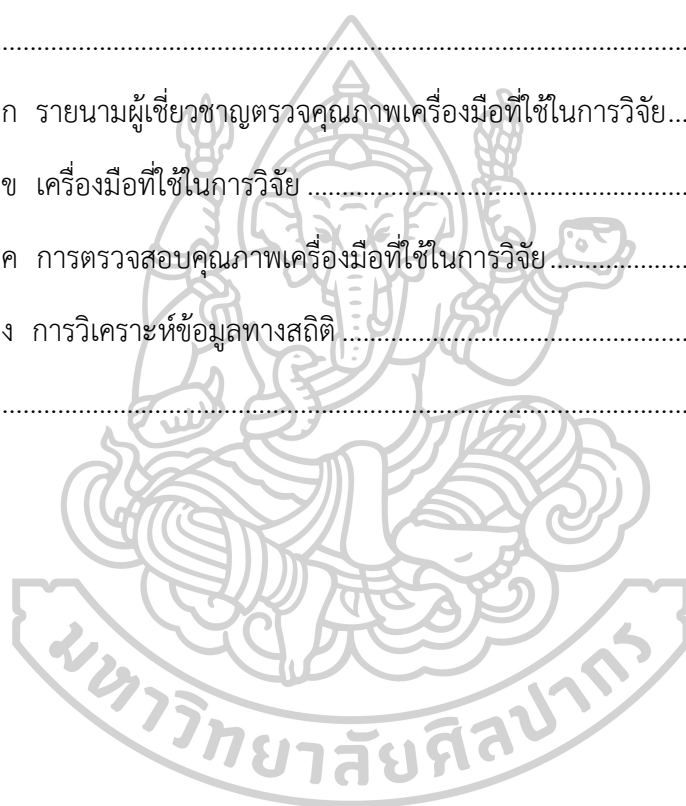
กนกกาญจน์ ยี่สุน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	7
คำถามการวิจัย.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	1
สมมติฐานการวิจัย.....	1
ขอบเขตการวิจัย.....	1
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	5
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี พุทธศักราช 2561 กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	6
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	9
2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	9
2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	9

2.3 ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	10
2.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	11
2.5 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	13
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	14
3.1 แนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)	14
3.2 แนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้	18
3.3 กลวิธีสตาร์ท (START)	20
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	23
4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีสตาร์ท (START)	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย	33
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ	34
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย	43
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน	44
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ กลวิธีสตาร์ท (START)	46
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการ เรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75	48
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	50
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	53

สรุปผลการวิจัย.....	53
อภิปรายผลการวิจัย.....	54
ข้อเสนอแนะ.....	62
ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้.....	62
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	62
รายการอ้างอิง.....	63
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	106
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ.....	117
ประวัติผู้เขียน.....	120

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) วิชาภาษาไทย แยกตามสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 – 2565	3
ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา ท 23101 วิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่าน พินิจสาร	8
ตารางที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	35
ตารางที่ 4 วิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom	38
ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	46
ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำแนกตามประเภทของบทอ่าน	47
ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75	48
ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	49
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	50
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้	107

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณ..... 112

ตารางที่ 13 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผล
 สัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่ม
 ตัวอย่าง จำนวน 30 ชื่อ 114

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มี
 ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START)..... 115

ตารางที่ 15 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) 118

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงคะแนนเฉลี่ยการอ่าน	3
ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดย ประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)	37
ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ.....	41
ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START).....	43

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีสื่อเทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว การใช้อินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทต่อผู้ใช้งานง่ายขึ้น ทำให้สังคมโลกเป็นสังคมไร้พรมแดนที่มนุษย์สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ เป็นจำนวนมากติดต่อสื่อสารโดยไม่ต้องพบปะซึ่งหน้ากัน ไม่จำกัดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ ข้อมูลข่าวสารจึงแพร่หลายทั้งนี้เพราะการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงกันไปทั่วทุกมุมโลก ในเสี้ยววินาทีส่งผลให้ผู้คนรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางสมาร์ทโฟนและแท็บเล็ตได้ จึงกล่าวได้ว่ายุคนี้เป็นยุคที่ข้อมูลข่าวสารอยู่ในมือของผู้ใช้งาน

การใช้สื่อออนไลน์ (Social Media) ส่งผลให้ผู้รับสารเข้าถึงข้อมูลได้อย่างฉับไว ทันต่อเหตุการณ์ ดังจะเห็นได้จากการรายงานผลสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ประจำปี 2565 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2565: 25-27) พบว่าผู้ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565 เมื่อจำแนกตามรุ่นอายุพบว่า กลุ่ม Gen Y (อายุ 22-41 ปี) มีการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดอยู่ที่ 8 ชั่วโมง 55 นาที รองลงมาคือ Gen Z (อายุน้อยกว่า 22 ปี) จำนวน 8 ชั่วโมง 24 นาที Gen X (อายุ 42-57 ปี) จำนวน 5 ชั่วโมง 52 นาที และ Baby Boomer (อายุ 58 ปีขึ้นไป) จำนวน 3 ชั่วโมง 21 นาที และหากจำแนกผู้ตอบแบบสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2565 ตามอาชีพพบว่าในกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อวันสูงสุด คือ 8 ชั่วโมง 57 นาที ซึ่งสื่อออนไลน์ที่ผู้ตอบแบบสำรวจฯ ให้ความนิยมเป็นอันดับที่หนึ่งคือ เฟซบุ๊ก รองลงมาคือ YouTube และ Line ตามลำดับ

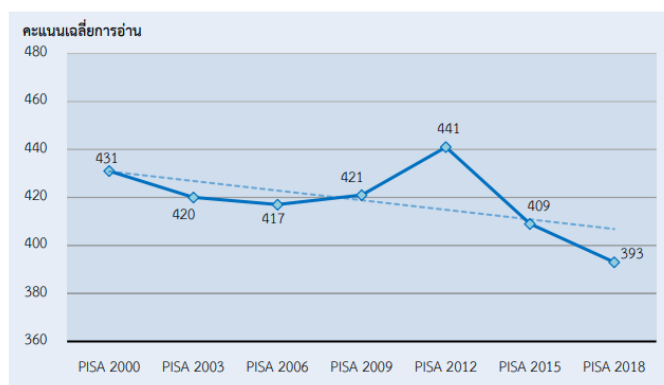
นับว่าสื่อออนไลน์ (Social Media) เข้ามามีบทบาทมากขึ้นเพื่อใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร พูดคุย การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจึงรับข้อมูลข่าวสารได้ในปริมาณที่มากขึ้น เมื่อการรับข้อมูลข่าวสารที่เพิ่มมากขึ้น การคัดกรองคุณภาพและความถูกต้องน่าเชื่อถือก็เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต้องตระหนักไว้เสมอ จากข้อมูลของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2567: 4) ที่จัดตั้งศูนย์ต่อต้านข่าวปลอมประเทศไทยเพื่อเป็นช่องทางกลั่นกรอง ติดตามและตรวจสอบข้อมูลข่าวสารบนโลกออนไลน์ จากข้อมูลตลอดระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมาศูนย์ต่อต้านข่าวปลอมประเทศไทยเผยแพร่ข้อเท็จจริงไปแล้วกว่า 7,178 เรื่อง จำแนกเป็นข่าวปลอมจำนวน 5,170 เรื่อง ข่าวบิดเบือนจำนวน 510 เรื่องและข่าวจริงจำนวน 4,198 เรื่อง โดยกลุ่มผู้ใช้ในวัยเรียนที่มีจำนวนมากสามารถเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่างง่ายดายในชีวิตประจำวัน ซึ่งการรับข้อมูลข่าวสารใหม่นั้น ทักษะที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาสติปัญญาของมนุษย์ ช่วยให้มนุษย์รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ด้วยเหตุนี้ทักษะการอ่านจึงไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือการรับสารเท่านั้น

แต่ยังต้องพัฒนาไปสู่การอ่านอย่างมีวิจารณญาณซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการวิเคราะห์ ประเมินและตัดสินคุณค่าของข้อมูลที่ได้รับ ผ่านสื่อออนไลน์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็น ภูมิคุ้มกันสำคัญในยุคข้อมูลข่าวสาร ช่วยให้ผู้อ่านสามารถแยกข้อเท็จจริงจากความคิดเห็น ตรวจสอบ ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่ถูกต้อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงเป็นทักษะการอ่านระดับสูง ดังที่สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์ (2550: 98) และเอมอร เนียมน้อย (2551: 11) ได้กล่าวถึงการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ว่าเป็นการอ่านที่ต้องใช้ปัญญารับรู้หรือให้เหตุผลในทางที่ถูกต้องในการพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่าง ละเอียด เพื่อวิเคราะห์หาคำตอบสรุปสาระสำคัญ เข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นและประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่านได้อย่าง ถูกต้อง เทียบธรรม ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะสำคัญด้านการอ่านที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ใน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552: 44) ทั้งยังกำหนดคุณภาพของ ผู้เรียนเกี่ยวกับสาระการอ่านสำหรับนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ว่า สามารถ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้อย่างถูกต้อง เข้าใจความหมาย โดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็น และข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่ อ่านได้ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนเรื่องที่อ่าน จึงกล่าวได้ว่าทักษะที่จำเป็นประการ หนึ่งสำหรับศตวรรษที่ 21 และผู้ที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้นผู้เรียนจะต้องมีทักษะการอ่านคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิวิจารณ์อย่างมีเหตุผลและประเมินความถูกต้องจากเรื่องที่อ่านได้ ถือเป็นทักษะ การอ่านระดับสูง คือ ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

แม้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จะให้ความสำคัญแก่การ สอนอ่าน โดยเฉพาะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้จากการอ่านมาพัฒนา ตนเอง และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน แต่ปัจจุบันการเรียนการสอน ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในระดับมัธยมศึกษายังประสบปัญหาอย่างมาก จากผลการ ทดสอบระดับชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) และองค์การเพื่อ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD : Organisation for Economic Co-operation and Development) ได้ดำเนินโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment) หรือ PISA ในด้านความรู้และทักษะของนักเรียนที่มีอายุ 15 ปี ด้านการอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ผลจากการประเมินด้านการอ่านปรากฏว่ามีแนวโน้มลดลง นับตั้งแต่การประเมินการอ่านครั้งแรกใน PISA 2000 ซึ่งตลอดระยะเวลาเกือบ 20 ปีที่ผ่านมา ความรู้ และทักษะด้านการอ่านของนักเรียนไทยไม่ได้มีการพัฒนาขึ้น โดยใน PISA 2009 ถึง PISA 2012 ผล

การประเมินการอ่านมีแนวโน้มสูงขึ้น จากนั้นกลับมีแนวโน้มลดต่ำลงในการประเมินรอบต่อมาคือ PISA 2015 จนถึง PISA 2018 ซึ่งการอ่านกลับมาเป็นการประเมินหลักอีกครั้ง ประเทศไทยมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคะแนนการอ่าน ดังแผนภูมิแสดงคะแนนการอ่านเฉลี่ย

ภาพที่ 1 แผนภูมิแสดงคะแนนเฉลี่ยการอ่าน

ที่มา: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) กระทรวงศึกษาธิการ (2564), ผลการประเมิน PISA 2018 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ (กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.), อัดสำเนา

จะเห็นได้ว่าคะแนนการอ่านของนักเรียนไทยมีแนวโน้มลดถอยลงตามเวลา ซึ่งคะแนนลดลงจนกระทั่งอยู่กลุ่มต่ำสุดบนมาตรฐานนานาชาติ โดยนักเรียนไทยส่วนใหญ่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มต่ำซึ่งมีนักเรียนส่วนน้อยเท่านั้นที่มีคะแนนอยู่ในกลุ่มสูง อีกทั้ง ช่องว่างของความแตกต่างระหว่างนักเรียนกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำยังกว้าง โดยประมาณแล้วเทียบเท่ากับการเรียนที่แตกต่างกันหลายชั้นปี และจากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) วิชาภาษาไทย ระดับโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 – 2565 ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี เมื่อแยกตามสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 สาระการอ่าน พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้คือ ร้อยละ 80 ขึ้นไป โดยจะเห็นได้จากตารางแสดงผลคะแนนต่อไปนี้

ตารางที่ 1 รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) วิชาภาษาไทย แยกตามสาระการเรียนรู้ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 – 2565

ปีการศึกษา	จำนวนผู้เข้าสอบ	คะแนนเต็ม	สาระการเรียนรู้การอ่าน	
			<i>M</i>	<i>SD</i>
2562	510	100	65.54	15.90
2563	498	100	69.96	17.13
2564	501	100	62.18	15.73
2565	424	100	75.33	15.44

ที่มา: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2562 – 2565), รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2562–2565 (กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ), อัดสำเนา

จากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) วิชาภาษาไทย ระดับโรงเรียนของนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2562 – 2565 ของนักเรียนโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรีชี้ให้เห็นว่า ผลการทดสอบสาระการอ่านของโรงเรียนยังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้สอนจึงต้องวิเคราะห์หาสาเหตุและแนวทางการแก้ไขปัญหาการสอนอ่าน

จากประสบการณ์การสอนที่ผู้วิจัยได้พบและได้ดำเนินการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี (สกุลการ สังข์ทอง, แสนรัก บัวทอง, สุเมตตา แสงศรีจันทร์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2565) มีความเห็นสรุปได้ว่า ปัญหาการสอนอ่านเกิดจากปัจจัย 2 ด้าน คือ ผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนของครู โดยด้านแรกคือ ผู้เรียน พบว่าผู้เรียนขาดทักษะการอ่านที่ถูกต้อง ไม่สามารถเลือกอ่านได้อย่างกว้างขวางและขาดวิจารณญาณในการอ่าน ซึ่งเกิดจากอ่านน้อยและขาดการฝึกฝนอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ เพราะผู้เรียนในปัจจุบันมักอ่านข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากสื่อโซเชียลซึ่งมีเนื้อหาเพียงสั้น ๆ ใช้เวลาการอ่านค่อนข้างน้อย ผู้เรียนจึงขาดเวลาในการพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ จึงไม่เป็นไปตามกระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2542: 37) ได้กล่าวถึงปัญหาการอ่านของนักเรียนสรุปได้ว่า นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาจำนวนมากอ่านไม่เป็น คือ อ่านแล้วไม่เข้าใจความหมาย แยกใจความสำคัญหรือสรุปใจความสำคัญไม่ได้ ไม่สามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ตีความจากเรื่องที่อ่านได้ อีกทั้งไม่มีนิสัยรักการอ่าน ทำให้ขาดโอกาสในการแสวงหาความรู้จากหนังสือ ปัจจัยด้านต่อมาคือ การจัดการเรียนการสอนของครู พบว่าครูผู้สอนมักจะสอนการอ่านเนื้อหาที่ปรากฏในหนังสือเรียนแล้วถามรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และคำถามมักเป็นคำถามที่ทดสอบเพียงความจำ ซึ่งการถามลักษณะนี้นอกจากไม่ส่งเสริมการอ่านแล้วยังไม่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านอีกด้วย เพราะเน้นการจำเนื้อหามากกว่าการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์และประเมินค่าสิ่งที่ได้จากการอ่าน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในเรื่องการอ่านของนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับประเวศ ะสี (2537: 23-24,อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2557: 177) ที่กล่าวว่า ปัญหาเรื่องการอ่านส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูที่เน้นการถ่ายทอดเนื้อหาในห้องเรียน และท่องจำตำราเป็นสำคัญ ผู้เรียนขาดประสบการณ์และการศึกษาจากความเป็นจริงรอบตัว ขาดการคิดวิจารณ์ ขาดการนำประสบการณ์หรือข้อมูลมาสังเคราะห์ให้เป็นปัญญาที่สูงขึ้น

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของวิจิตรา สามาอาพัฒน์ (2563) เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75 % อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของสกุลการ สังข์ทอง (2562) เรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้การขยายผลการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้พบว่านักเรียนกลุ่มขยายผลมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยเช่นกัน และของวรวิญญู โพธิ์คีรี (2562) เรื่อง การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคการสอน วิธีการสอน กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน เช่น เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus การจัดการเรียนรู้แบบ MECCA การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่ายังมีกลวิธีการสอนอ่านที่น่าสนใจชื่อว่ากลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะสามารถนำมาใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ เนื่องจากกลวิธีนี้มีขั้นตอนที่ชัดเจนและเป็นระบบซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านได้อย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การทำนายเนื้อหาไปจนถึงการประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่าน กลวิธีดังกล่าวได้รับการคิดค้นโดย Scharlach อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับด้านการสอน การอ่าน โดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากแนวคิดแบบอภิปัญญา (Metacognition) และแนวความคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky โดย Scharlach เชื่อว่าการใช้ กลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text) จะช่วยแก้ปัญหาการอ่านและส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านได้ เพราะเป็นการสอนอ่านที่ช่วยกันพัฒนาการอ่านในชั้นเรียนโดยครูและนักเรียนต่างมีส่วนร่วมในการอ่าน มีการสาธิตการอ่านโดยใช้หลักทฤษฎีอภิปัญญาและการเสริมต่อการเรียนรู้เป็นพื้นฐานจึงเป็นการเรียนแบบร่วมมือที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยกลวิธีสตาร์ทมีขั้นตอน คือ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) ผู้เรียนคาดเดาเหตุการณ์

ล่วงหน้าโดยการสังเกตรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และใช้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 2) การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) ผู้เรียนสร้างภาพหรือความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน อาจมีการวาดภาพหรือคิดสร้างภาพในใจถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่ได้อ่าน 3) การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและมีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นและช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น 4) การตั้งคำถาม (Questioning) ผู้เรียนสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจ และการจำซึ่งทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น 5) การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) ผู้เรียนมุ่งให้ความสนใจกับใจความสำคัญ และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 6) การสรุปความ (Summarizing) ผู้เรียนสรุปย่อใจความสำคัญหลังการอ่านให้ครบถ้วน โดยทำให้สั้นลงและเป็นภาษาถ้อยคำของตนเอง 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) ผู้เรียนตรวจสอบผลการอ่านและการประเมินการอ่าน ได้แก่ การประเมินการทำนาย โดยใช้ทักษะการคิดเกี่ยวกับการระบุและการให้เหตุผล 8) การประเมินค่า (Making Judgments) ผู้เรียนประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน ความรู้ที่เพิ่มขึ้นและการนำไปประยุกต์ใช้

จากการศึกษาวิจัยพบว่าผู้วิจัยหลายท่านได้ทดลองนำกลวิธีสตาร์ทมาใช้เป็นแนวทางพัฒนาการอ่านและการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่ส่วนใหญ่ใช้ในการสอนอ่านภาษาต่างประเทศ เช่น งานวิจัยของสุริภรณ์ บุญญมงคล (2553) เรื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ทเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557) เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) และ ชนิดาภา ใหญ่ธรรมสาร (2557) เรื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมีนักวิจัยบางท่านได้นำมาทดลองใช้ในการสอนภาษาไทย เช่น งานวิจัยของภัทรานี เวียงนาค (2562) เรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียน ความสามารถในการเขียนสรุปความ และการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ผู้วิจัยแต่ละคนได้กำหนดไว้

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์และเพื่อสอดคล้องกับสถานการณ์การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่ต้องใช้สื่อออนไลน์เป็นช่องทางในการเรียนรู้ของผู้เรียน

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดและความสามารถในการพิจารณาเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปใจความสำคัญและเข้าใจจุดประสงค์ ตัดสินประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แนวคิด กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ (สุวดี ภูประดิษฐ์, 2546: 166; สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณี กาญจน์, 2550: 98; เอมอร เนียมน้อย, 2551: 11; กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง, 2554: 16; Miller, 1977: 189) สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่มีกระบวนการซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องใช้ปัญญา ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการพิจารณา ไตร่ตรองสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบและมีเหตุผลเพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ เข้าใจความหมายโดยตรงและโดยนัย สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันรวมถึงอารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 1) ขั้นการวิเคราะห์ 2) ขั้นการประเมินผลและ 3) ขั้นการสร้างสรรค์

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

Scharlach (2008) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซินทรัล ฟลอริดา ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นผู้ที่มีความสนใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอนการอ่าน ได้ออกแบบกลวิธีสตาร์ท (START: Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นกลวิธีสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและบทอ่านตลอดกระบวนการอ่าน กลวิธีนี้ใช้เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนการอ่านและพัฒนาความเข้าใจโดยใช้การสาธิต (Modeling) การอ่านและการเสริมการเรียนรู้จากผู้สอน ผู้เรียนจะได้รับความช่วยเหลือหากพบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ในระหว่างการอ่าน จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปอีกระดับได้ ในแต่ละขั้นตอนการอ่านจะมุ่งเน้นการพัฒนาความเข้าใจไปพร้อมกับการใช้อภิปัญญาของผู้เรียนซึ่งอภิปัญญา คือ การตระหนักและจัดการกับความคิด มีการประเมินและปรับใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน (Kuhn and Dean, 2004 cited in Scharlach, 2008) เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกการใช้ความเข้าใจในการอ่านก็จะเกิดการพัฒนาไปสู่ระดับความเข้าใจที่สูงขึ้น นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียนสรุปความ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

กลวิธีนี้ใช้เทคนิคในการอ่าน 8 ขั้นตอน ทั้งขั้นก่อนการอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การทำนายล่วงหน้า (Predicting/ Inferring) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องมีการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยการสังเกตรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการตั้งคำถามคำตอบไว้ล่วงหน้า

2. การจินตนาการภาพ ฉากของเรื่อง (Visualizing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างภาพหรือความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน อาจมีการวาดภาพหรือคิดสร้างภาพในใจถึงเหตุการณ์เรื่องราวที่ได้อ่านไป

3. การเชื่อมต่อความรู้เดิม (Making Connections) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและมีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น

4. การตั้งคำถาม (Questioning) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจและการจำซึ่งทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น

5. วิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main idea) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งให้ความสนใจกับใจความสำคัญและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

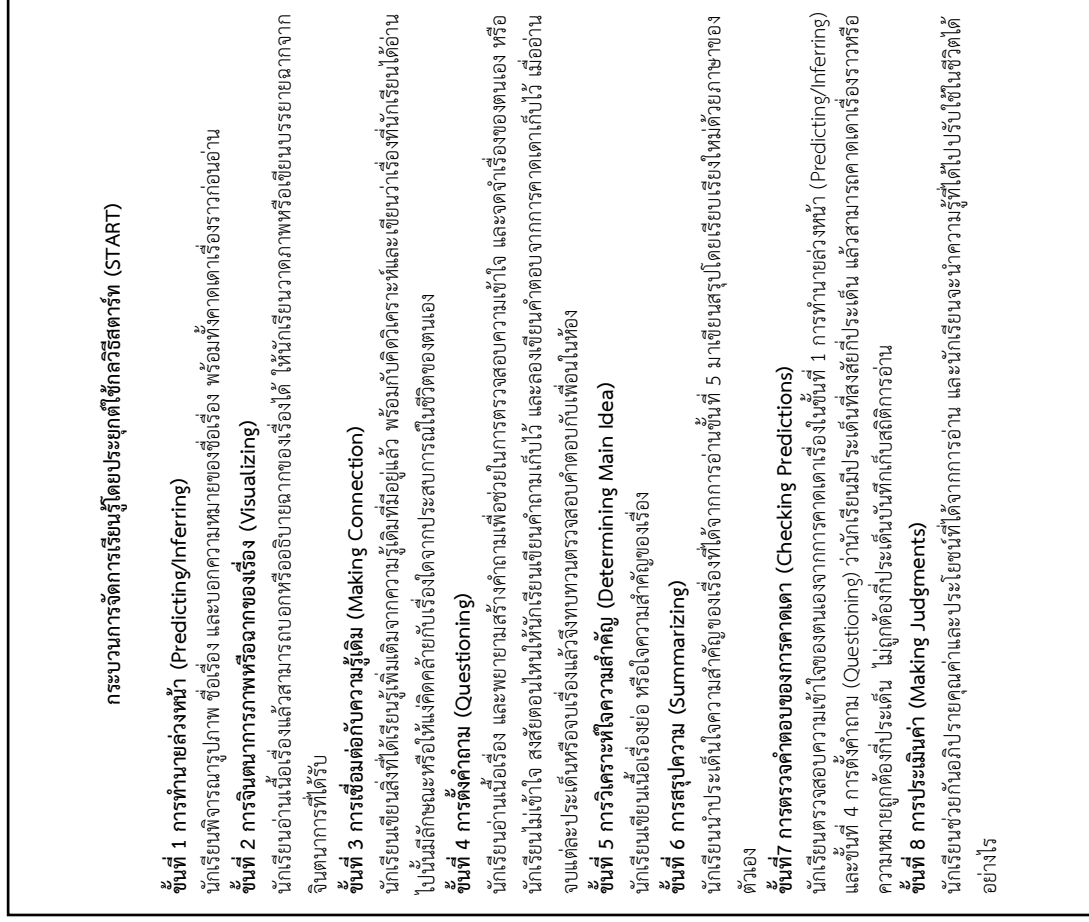
6. การสรุปความ (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำหลังการอ่านโดยการสรุปย่อใจความสำคัญมาเรียงลำดับให้ครบถ้วน ทำให้สั้นลงและเป็นภาษาถ้อยคำของตนเอง

7. การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องตรวจสอบความเข้าใจการอ่านและประเมินการอ่านโดยใช้ทักษะการคิดเกี่ยวกับการระบุและการใช้เหตุผล

8. ประเมินค่า (Making Judgments) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน ความรู้ที่เพิ่มขึ้นและการนำไปประยุกต์ใช้

จากที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการใช้กลวิธีสตาร์ท (START: Students and Teachers Actively Reading Text) สามารถนำไปพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่มีลำดับขั้นตอนทำให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความและลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง สามารถวิเคราะห์ และประเมินค่าตัดสินจากเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล ผู้วิจัยจึงสนใจนำกลวิธีดังกล่าวมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นโดยประยุกต์กลวิธีสตาร์ท (START) เดิมคือจากบทอ่านที่ครูอ่านให้นักเรียนฟังเป็นครุคัดเลือบทอ่านมาให้ และบทอ่านเป็นบทอ่านที่มาจากสื่อออนไลน์ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสังคมมากขึ้นดังนี้

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความคิดเห็นของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้
กลวิธีสตราท (START)

คำถามการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้หรือไม่
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือไม่
3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้ที่เกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้
2. ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษาเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 13 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 471 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้น

พื้นฐานมัธยมศึกษาเพชรบุรีที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยนำมาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน มากำหนดเป็นหัวข้อในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ผู้วิจัยได้กำหนดบทอ่านที่เป็นบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ดังนี้

1. บทร้อยแก้ว ได้แก่ นิทาน, ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ, โฆษณา, บทความจากสื่อออนไลน์
2. บทร้อยกรอง ได้แก่ งานเขียนประเภทร้อยกรองจากสื่อออนไลน์

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้เวลาในการดำเนินการวิจัยทั้งหมดเป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งหมด 10 คาบ ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทาน	2
2	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	2
3	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากโฆษณา	2
4	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทความ	2
5	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทร้อยกรอง	2
	รวม	10

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์เฉพาะ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

กลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text: START) หมายถึง เทคนิคการอ่าน ทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยมีขั้นตอน 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) 2) การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) 3) การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) 4) การตั้งคำถาม (Questioning) 5) การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) 6) การสรุปความ (Summarizing) 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) และ 8) การประเมินค่า (Making Judgments)

สื่อออนไลน์ หมายถึง สื่อดิจิทัลที่เป็นบทอ่าน แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทร้อยแก้ว ได้แก่ นิทานข่าวและเหตุการณ์สำคัญ โฆษณา บทความ และประเภทร้อยกรอง ได้แก่ งานเขียนร้อยกรองที่ปรากฏในเครือข่ายทางสังคมผ่านทางเว็บไซต์และโปรแกรมต่างๆที่เชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ต

ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง คะแนนการอ่านระดับสูงที่ต้องใช้สติปัญญา ใคร่ครวญ พิจารณาส่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญเพื่อตัดสินประเมินค่า สิ่งที่สามารถถูกต้องของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือกซึ่งใช้หลักการพุทธิพิสัยทั้ง 6 ชั้น จากแนวคิดของ Bloom revised taxonomy มาประยุกต์ใช้ในการอ่าน โดยใช้ชั้นที่ 4-6 ซึ่งเป็นการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การประเมินค่าและการสร้างสรรค์ ซึ่งครูผู้สอนกำหนดเกณฑ์คะแนนสอบหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 75

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ซึ่งวัดได้จากการทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐานมัธยมศึกษาเขต 10

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสอ่านสื่อออนไลน์ประเภทต่าง ๆ มากขึ้นและสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม
3. สามารถขยายผลการประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ไปยังระดับชั้นอื่นๆ ได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี พุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.3 ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 - 2.5 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
 - 3.1 แนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)
 - 3.1.1 ความหมายของแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)
 - 3.1.2 ความสำคัญของแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition) ที่มีต่อการอ่าน
 - 3.1.3 องค์ประกอบของแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)
 - 3.2 แนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 3.2.1 ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 3.2.2 องค์ประกอบการเสริมต่อการเรียนรู้
 - 3.3 กลวิธีสตาร์ท (START)
 - 3.3.1 ความเป็นมาและหลักการของกลวิธีสตาร์ท (START)
 - 3.3.2 ขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท (START)
 - 3.3.3 ประโยชน์ของการใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

- 4.1.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ
- 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีสตาร์ท (START)
 - 4.2.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี พุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การอ่านอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน และได้ระบุคุณภาพของนักเรียนเมื่อเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในส่วนของการอ่านว่า นักเรียนสามารถอ่านเข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551: 5)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้ตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน จำนวน 7 ตัวชี้วัด ได้แก่ ท 1.1 ม.3/2 ระบุความแตกต่างของคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ท 1.1 ม.3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.3/5 วิเคราะห์ วิจัยและประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ท 1.1 ม.3/6 ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนในเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.3/7 วิจัยความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง ท 1.1 ม.3/8 วิเคราะห์ เพื่อแสดงความคิดเห็น โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ท 1.1 ม.3/9 ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต นอกจากนี้สาระการเรียนรู้แกนกลางได้กำหนดประเภทของเนื้อหาการอ่าน ได้แก่ วรรณคดีในบทเรียน ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บทความ บันเทิงคดี สารคดี ตำนาน งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นแนวทางให้ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ นิทาน ข่าว โฆษณา บทความ และบทร้อยกรอง

คำอธิบายรายวิชาและโครงสร้างรายวิชา ท 23101 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี พุทธศักราช 2561 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองในรายวิชา ท 23101 รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

คำอธิบายรายวิชา

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง เข้าใจความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย จับใจความสำคัญและรายละเอียดของสิ่งที่อ่าน แสดงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด ย่อความ เขียนรายงานจากสิ่งที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ลำดับความอย่างมีขั้นตอนและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน เขียนคำขวัญ คำคม คำอวยพรในโอกาสต่างๆ โฆษณา คติพจน์ สุทรพจน์ เขียนย่อความ เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดงความคิดเห็น และโต้แย้งในเรื่องต่างๆอย่างมีเหตุผล เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า มีมารยาทในการเขียน พูดแสดงความคิดเห็น ประเมินสิ่งที่ได้จากการฟัง และดู นำข้อคิดไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีศิลปะในการพูด พูดในโอกาสต่างๆได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และพูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล นำเชื่อถือ มีมารยาทในการฟัง ดู พูด เข้าใจและใช้คำภาษาต่างประเทศ คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติในภาษาไทย แต่งบทร้อยกรองประเภทโคลงสี่สุภาพ สรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์ตัวละครที่สำคัญ วิถีชีวิตไทย และคุณค่าที่ได้รับจากวรรณคดี วรรณกรรม และบทอาขยาน พร้อมทั้งสรุปความรู้ ข้อคิด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยใช้กระบวนการเรียน ความรู้ความเข้าใจ กระบวนการเรียนภาษา กระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการกลุ่ม และกระบวนการสร้างเจตคติ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดการพัฒนาทักษะทางภาษา มีทักษะการทำงานกลุ่ม มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ตลอดจน มีนิสัยรักการอ่าน เขียน มีความมุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีวินัย ซื่อสัตย์ มีจิตสาธารณะ อยู่อย่างพอเพียง รักความเป็นไทย และรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/3 ม 3/4 ม 3/5 ม 3/9 ม 3/10

ท 2.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/3 ม 3/4 ม 3/6 ม 3/9 ม 3/10

ท 3.1 ม 3/1 ม 3/4 ม 3/5 ม 3/6

ท 4.1 ม 3/1 ม 3/4 ม 3/6

ท 5.1 ม 3/1 ม 3/2 ม 3/3 ม 3/4

รหัสตัวชี้วัด รวมทั้งหมด 25 ตัวชี้วัด

ตารางที่ 2 โครงสร้างรายวิชา ท 23101 วิชาภาษาไทยพื้นฐาน หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่าน
พินิจสาร

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียน	มาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ ความคิดรวบยอด	เวลา	น้ำหนักคะแนน	
					ระหว่าง ภาค	ปลาย ภาค
1	การอ่านพินิจ สาร	ท 1.1 ม. 3/2 ท 1.1 ม. 3/3 ท 1.1 ม. 3/5 ท 1.1 ม. 3/6 ท 1.1 ม. 3/7 ท 1.1 ม. 3/8 ท 1.1 ม. 3/9	การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณเป็นการอ่าน ระดับสูงที่ต้องใช้ สติปัญญาใคร่ครวญ พิจารณาสิ่งที่อ่านอย่าง รอบคอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมาย โดยนัยของคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะ ข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น เพื่อตัดสินประเมินค่าสิ่งที่ อ่านได้อย่างถูกต้อง นักเรียนสามารถใช้การ อ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ เพื่ออ่านนิทาน ข่าว โฆษณา บทความและบท ร้อยกรองเพราะจะทำให้ นักเรียนสามารถรับข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหาและ ประเมินคุณค่าจากเนื้อหา ที่อ่านเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่าง ถูกต้อง	10	10	5

จากตารางโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ท 23101 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านพินิจสาร ซึ่งกำหนดเวลาเรียนทั้งหมด 10 ชั่วโมง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

2.1 ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นทักษะการอ่านขั้นสูง ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาและทักษะในการพิจารณาสิ่งที่อ่านเพื่อตัดสินและประเมินค่าสิ่งที่อ่านให้ถูกต้องและชัดเจน ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้ (สุวดี ภูประดิษฐ์, 2546: 166; สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์, 2550: 98; เอมอร เนียมน้อย, 2551: 11; กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง, 2554: 16; Miller, 1977: 189) สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่มีกระบวนการซับซ้อน ผู้อ่านจะต้องใช้สติปัญญา ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ในการพิจารณา ไตร่ตรองสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบและมีเหตุผลเพื่อวิเคราะห์หาคำตอบ สรุปสาระสำคัญ เข้าใจความหมายโดยตรงและโดยนัย สามารถแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นออกจากกันรวมถึงอารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง

จากการศึกษาความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณดังกล่าวผู้วิจัยได้นำไปสู่การกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของคำว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง คะแนนการอ่านระดับสูงที่ต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญ พิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญเพื่อตัดสินประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง

2.2 ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

ปัจจุบันสื่อและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อสังคมไทย ทำให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างรวดเร็วและแพร่หลายอย่างกว้างขวาง การสอนผู้เรียนเพื่อให้อ่านเข้าใจเนื้อหาเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ แต่จะต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักการคิดหาเหตุผลในขณะที่อ่านด้วยทุกครั้ง การสอนให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจึงเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนนำทักษะนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะความก้าวหน้าในด้านการโฆษณาชักชวนต่างๆ การประชาสัมพันธ์ที่ชักชวนให้หลงเชื่อได้โดยง่าย ถ้าหากผู้อ่านหรือผู้เรียนไม่ตั้งใจอ่านด้วยความคิดที่รอบคอบ พิจารณาไตร่ตรองได้ไม่ดีเท่าที่ควรก็จะตกเป็นเหยื่อได้โดยง่าย โดยมีนักวิชาการและนักการศึกษาได้กล่าวถึงความจำเป็นและความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณไว้หลายท่าน (ฐะปะนีย์ นาครดรรพ, 2545: 23; ขวัญดี อัตวาวุฒิชัย และคณะ, 2547: 73; เอมอร เนียมน้อย, 2551: 13) สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญมาก เพราะในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารสื่อสารได้รวดเร็วจึงต้องใช้ปัญญาพิจารณา ใคร่ครวญเกี่ยวกับสารที่อ่านให้ไม่เป็นคนที่หลงเชื่อคนง่ายหรือเชื่อคำโฆษณา การประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของข้อมูลข่าวสาร และจะสามารถตัดสิน

ข้อมูลนั้นได้อย่างถูกต้อง สามารถนำผลจากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคมเป็นอย่างดี

2.3 ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะสัมฤทธิ์ผลและเกิดประสิทธิภาพควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการอ่าน ซึ่งลำดับขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นมีนักการศึกษาได้กำหนดลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

บันลือ พุกษะวัน (2543: 82) กล่าวถึงลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ อ่านแล้วต้องอภิปรายความน่าเชื่อถือของเรื่องที่อ่าน โดยพิจารณาข้อความนั้นแล้วให้เหตุผล หรือชี้แนะได้อย่างสมเหตุสมผล การวิจารณ์บทความการฝึกคิดให้เหตุผลในการใช้ศัพท์ คำคม สุภาษิต นำสิ่งที่ขัดแย้งกันมาอภิปราย ยกเหตุผลประกอบให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ได้อย่างถูกต้อง

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543: 112-113) ที่ได้นำลำดับขั้นการเรียนรู้ของ Bloom มาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยแบ่งเป็น 6 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 จำ เป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้จำความหมายของคำ ให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่า นักเรียนมีความจำจากเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อยก็ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่านหรืออาจให้สะกดคำ บอกความหมาย และบอกคำจำกัดความ

ขั้นที่ 2 เข้าใจ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วย คำพูดของตนเอง เข้าใจความคิด ถ้อยคำประโยคและข้อความที่เป็นคติสอนใจ บอกลำดับเหตุการณ์ได้ เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตนเอง เข้าใจ สรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ขั้นที่ 3 นำไปใช้ เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกถ้อยคำประโยคและเหตุการณ์ที่ได้อ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้ใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในรายวิชาอื่น ๆ ดังนั้นคำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็น สถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน

ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่อ่าน สุภาษิต คำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดเหมือนกันและ ต่างกันได้ด้วย

ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ผู้อ่านต้องตัดสินเรื่องที่ว่า อะไรคือส่วนที่เป็นจริงและอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาค้นหาคคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจนความซาบซึ้ง ความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง

สรุปได้ว่า ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั้นเริ่มจากการจดจำเรื่องราว เข้าใจสรุปเรื่องและเรียบเรียงเหตุการณ์ของเรื่อง นำความรู้มาใช้ประโยชน์ แยกความหมายของคำและองค์ประกอบ สรุปแนวคิดพิจารณาค้นหาคคุณค่าที่ปรากฏในเรื่องได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.4 การวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการจัดการเรียนการสอน เพราะจะช่วยให้ครูและนักเรียนรู้ผลการจัดการเรียนการสอนว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด หรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ มีนักการศึกษาให้แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและการประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544: 21-23) ได้นำ Bloom's Taxonomy มาเป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจำนวน 6 ชั้น โดยแต่ละชั้นมีระดับการคิดที่แตกต่างกัน ชั้นที่ 1-3 เป็นการคิดเบื้องต้น ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายเบื้องต้นของการอ่าน ชั้นที่ 4-6 เป็นการคิดขั้นสูงของการอ่าน เกณฑ์ในการวัดตามหลักของ Bloom ดังนี้

1. วัดความจำ (Knowledge) คือบอกคำจัดความต่างๆและอธิบายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่สามารถอ่านได้
2. วัดความเข้าใจ (Comprehension) คือจับใจความสำคัญ เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและสรุปสาระสำคัญของเรื่องได้
3. วัดการนำไปใช้ (Application) คือการนำความรู้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ใหม่ การแก้ปัญหา และการยกตัวอย่างหรือการนำตัวอย่างของหลักการนั้นๆไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. วัดการวิเคราะห์ (Analysis) คือการบอกความสัมพันธ์เชิงเหตุและผล การวิเคราะห์โวหาร การเขียน การวิเคราะห์จุดประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียนและการลำดับเหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่อง
5. วัดการสังเคราะห์ (Synthesis) คือการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์เป็นมโนทัศน์คิด การคาดคะเนหรือการทำนายผลที่จะเกิดตามมาจากรายการหรือเหตุการณ์นั้นๆบนพื้นฐานข้อมูลที่มีอยู่
6. วัดการประเมินค่า (Evaluation) คือการตัดสินคุณค่าของงานเขียนในด้านการกระทำของบุคคลหรือตัวละคร ข้อคิด คุณค่าทัศนคติของผู้เขียน ความเป็นไปได้ของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ ความน่าเชื่อถือ และการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน

ทั้งนี้การวัดผลการอ่านเมื่อต้องการวัดความสามารถในการอ่านระดับใดก็ให้กำหนดน้ำหนักการวัดการอ่านในระดับสูงมากกว่าระดับต้น

Anderson & Krathwohl (2001: online อ้างถึงใน ขวัญชนก นัยจรรย์, 2551: 40) ได้นำ Bloom's Taxonomy of Educational Objectives มาปรับเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล จุดมุ่งหมายทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Taxonomies of the Cognitive Domain) จำนวน 6 ชั้น ประกอบด้วย 1) ชั้นการจำ 2) ชั้นการเข้าใจ 3) ชั้นการนำไปประยุกต์ใช้ 4) ชั้นการวิเคราะห์ 5) ชั้นการประเมินค่า และ 6) ชั้นการสร้างสรรค์ ดังนี้

- 1) ชั้นการจำ ความจำ คือความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
- 2) ชั้นการเข้าใจ คือความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความได้ คำถามประเภทนี้ควรเป็นข้อความใหม่ที่ครูกำหนดสถานการณ์ขึ้น
- 3) ชั้นการนำไปประยุกต์ใช้ คือความสามารถที่จะนำเอาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใหม่
- 4) ชั้นการวิเคราะห์ คือความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล การลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง การวิเคราะห์โวหารในการเขียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน
- 5) ชั้นการประเมินค่า คือการตัดสินคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้านข้อคิด คุณค่า ทัศนคติของผู้เขียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ การกระทำของบุคคลหรือตัวละคร ตลอดจนการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นนั้น ๆ
- 6) ชั้นการสร้างสรรค์ คือความสามารถในการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นมโนทัศน์ คติ สำนวน สุภาษิต ตลอดจนคาดคะเนหรือทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดตามมาจากเหตุการณ์หรือการกระทำบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่

จากการศึกษาแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสรุปได้ว่าการวัดและการประเมินผลควรเป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปยาก ผู้วิจัยวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณแบบปรนัย 4 ตัวเลือก โดยข้อสอบปรนัยมีเกณฑ์การให้คะแนนคือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน ในส่วนของแนวคิดที่นำมาใช้เป็นแนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางการวัดและประเมินผลของ Anderson & Krathwohl ที่ได้นำ Bloom's Taxonomy มาเป็นเกณฑ์ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน เนื่องจากมีความสอดคล้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและเกิดทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียนได้ชัดเจน และ

สอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โดยแบบทดสอบนี้ ประกอบด้วย ผลสัมฤทธิ์ในการวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ในการประเมินค่า และผลสัมฤทธิ์ในการสร้างสรรค์ เพื่อผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมและทันต่อเหตุการณ์ที่ปรากฏในสื่อออนไลน์ในปัจจุบัน ดังนี้

1.1 ผลสัมฤทธิ์ในการวิเคราะห์ คือการบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน การวิเคราะห์โวหารในการเขียน

1.2 ผลสัมฤทธิ์ในการประเมินค่า คือ การตัดสินคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ข้อคิดคุณค่าทัศนคติของผู้เขียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ การกระทำของบุคคลหรือตัวละคร และการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากงานเขียนนั้นๆ

1.3 ผลสัมฤทธิ์ในการสร้างสรรค์ คือการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้นๆเป็นมโนทัศน์ คติสำนวนสุภาษิต ตลาดจนการคาดคะเนหรือการทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามมาจากเหตุการณ์หรือเรื่องราวบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่

2.5 ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดควบคู่ไปกับการอ่านอยู่ตลอดเวลา เป็นการอ่านที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อ่าน เพราะจะช่วยให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตรงประเด็น เนื่องจากผู้อ่านรู้จักการคิดอย่างรอบคอบ ตัดสินใจโดยพิจารณาเหตุและผล ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

อัจฉิมา เกิดผล และอรทัย วิมลโนธ (2540: 129) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้

1. ได้รู้ว่าข้อมูลส่วนใดเป็นข้อมูลจริง ส่วนใดเป็นความคิดเห็น
2. ทำให้ผู้อ่านเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ อยากอ่านหนังสืออยู่เสมอ
3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความคิดและทัศนะที่กว้างไกลออกไป เมื่อได้ตั้งคำถามถามตนเองอยู่เสมอ
4. ผู้อ่านจะไม่ยึดมั่นในตำราเล่มหนึ่งเล่มใดอีกต่อไป
5. ผู้อ่านจะไม่ตกเป็นเหยื่อของคำโฆษณาชวนเชื่อ แต่จะสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้อย่างถูกต้อง
6. รู้จักประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ด้วยความรอบคอบและมีเหตุมีผล ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันในสังคม หรือแม้แต่การศึกษาวิชาอื่น ๆ ได้

เอมอร์ เนียมน้อย (2551: 16) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประโยชน์อย่างมาก ทำให้ผู้อ่านได้มีโอกาสพัฒนาสมองเพื่อการคิด มีความคิดสร้างสรรค์และกว้างไกล นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ อย่างถูกต้องเพราะในขณะที่อ่านจะต้องคิดพิจารณาอย่างมีเหตุผลและประเมินคุณค่าสิ่งที่อ่านควบคู่ไปด้วย ทำให้ไม่ตกเป็นเหยื่อของการโฆษณาชวนเชื่อได้ง่าย

สรุปได้ว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณช่วยให้ผู้อ่านรู้จักพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างละเอียดและสามารถนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไปใช้ในชีวิตประจำวันในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและไตร่ตรอง สิ่งต่างๆ ก่อนเสมอ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

กลวิธีสตาร์ท START (Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะสามารถนำมาใช้ในการสอนอ่านของนักเรียน เพราะกลวิธีสตาร์ท (START) เป็นกลวิธีที่ Scharlach อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ เป็นผู้คิดค้นโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากแนวคิดแบบอภิปัญญา (Metacognition) และแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky โดยมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition) ไว้ดังนี้

3.1 แนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)

อภิปัญญาคือความตระหนักรู้ตัวของตัวผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ การเข้าใจ กระบวนการคิดตลอดจนความสามารถตรวจสอบแก้ไขความเข้าใจต่อสิ่งที่เรารู้ด้วยตนเอง ทั้งยังสามารถประเมินความคิดของตนเองซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition) ไว้ ดังนี้

3.1.1 ความหมายของแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)

เมตาคอกนิชันเป็นแนวทางจิตวิทยาการเรียนรู้ซึ่งมีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาให้ความสนใจและศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เพราะเมตาคอกนิชันมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมทาง ปัญหาหลายอย่าง เช่น การสื่อสาร ความเข้าใจ การรับรู้ ความจำและการแก้ไขปัญหา จากการศึกษาพบว่าเมตาคอกนิชันมีความหมายของเมตาคอกนิชันไว้ ดังนี้

ทิตินา แชมมณี และคณะ (2544: 155) ได้กล่าวถึงเมตาคอกนิชัน หมายถึง การควบคุมและการประเมินการคิดของตนเอง หรือความสามารถของบุคคลที่ได้รับการพัฒนา เพื่อควบคุมกำกับ กระบวนการทางปัญญา หรือกระบวนการคิด มีความตระหนักในงานและสามารถใช้ยุทธวิธีในการทำงานจนสำเร็จอย่างสมบูรณ์

พาสนา จุสรรัตน์ (2556: 5 - 6) ให้ความหมายไว้ว่า การตระหนักรู้การรู้คิดของตนเองหรือเมตาคอกนิชัน หมายถึงการที่บุคคลตระหนักรู้เกี่ยวกับความรู้ กระบวนการคิด และความสามารถของ

ตนเอง และใช้ความรู้ ความเข้าใจดังกล่าวในการจัดการ การควบคุมกระบวนการคิด และการทำงาน ของตน โดยรู้จักเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสมอันจะช่วยให้การเรียนรู้และงานที่ทำประสบความสำเร็จตามที่ต้องการ

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า เมตาคอกนิชันเป็นความสามารถของบุคคลในการเรียนรู้ที่มีการตระหนักถึงความคิดของตนเองที่เป็นระบบเริ่มตั้งแต่การวางแผน กำหนดวิธีการ กำหนดขั้นตอน และควบคุมตรวจสอบและประเมินผลของกระบวนการดังกล่าวว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

3.1.2 ความสำคัญของแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition) ที่มีต่อการ

อ่านความสำคัญของเมตาคอกนิชันที่มีต่อการอ่านนั้น มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ดังนี้

Brown (1980) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเมตาคอกนิชันที่มีต่อการอ่านว่าในขณะที่ผู้อ่านหนังสืออย่างราบรื่นโดยใช้กลวิธีต่าง ๆ ทั้งทักษะในระดับพื้นฐาน และในระดับสูงนั้น ผู้อ่านใช้ทักษะการอ่านอย่างไม่รู้สึกรู้สีก้าว ทักษะในขั้นตอนนี้คือการเรียนรู้ที่เป็นไปโดยที่ไม่รู้ตัว (Cognition) แต่เมื่อใดที่ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจกับบทอ่านได้ จึงพยายามหาต้นเหตุของความล้มเหลว พยายามหา กลวิธีอื่น ๆ หรือปรับปรุงกลวิธีที่ใช้อยู่แล้วเพื่อเอาชนะความล้มเหลว ทักษะในการควบคุมการเรียนรู้ ของตนเองโดยสามารถบอกได้ว่าจะใช้กลวิธีใดมาช่วยทำความเข้าใจกับบทที่อ่าน เรียกว่าเป็นทักษะ อภิปัญญา หรือ เมตาคอกนิชัน

Loper (1982: 61-68) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของเมตาคอกนิชัน (Metacognition) และ การคิด (Cognition) ไว้ว่า ในการเผชิญกับปัญหาและความยุ่งยาก การรู้คิดจะทำหน้าที่ในการ ประเมินสถานการณ์และตัดสินใจว่าจะทำอะไรต่อไป เช่น กระตุ้นการใช้กลวิธีการคิดบางอย่างขึ้นมา เพื่อแก้ปัญหาที่ส่วนการคิดนั้นเป็นพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ในเชิง ปัจจัย (Declarative knowledge) และความรู้เชิงกระบวนการ (Procedural knowledge) ที่ทำให้ งานสำเร็จ ส่วนการรู้คิด (Metacognition) เป็นความรู้ในกระบวนการคิด ซึ่งเกิดจากจิตสำนึกที่อยู่ ภายใต้อำนาจจิตใจ มีพื้นฐานอยู่บนความรู้เชิงเงื่อนไข (Conditional knowledge) ที่สามารถรู้และ ควบคุมการใช้ความรู้เชิงปัจจัยและความรู้เชิงกระบวนการ หรือกล่าวได้ว่าการคิดอภิมานเป็นการคิดที่ สามารถควบคุมการทำงานของกลวิธีของการคิด

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ (2544: 1) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนนับว่าเป็นปัจจัยที่มี ความสำคัญโดยมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถ และทักษะด้านต่าง ๆ ของ นักเรียน เพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนได้พึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไป ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้ (Metacognition) คือ รู้วิธีคิด ของตนเองและพร้อมจะปรับเปลี่ยนวิธีคิดได้อย่างเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญจึงน่าจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างให้นักเรียน ตระหนักรู้กระบวนการรู้คิดของตนเองและสามารถควบคุมกระบวนการรู้คิดของตนเองได้

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2545: 135) ได้กล่าวถึงผู้ที่จะมีการควบคุมการรู้คิดและกำกับตนเองให้ไปสู่เป้าหมายได้ต้องมีความมุ่งมั่น ความตั้งใจ แรงจูงใจ และความมุ่งหวังหรือเป้าหมาย ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ใช้ในการบริหารควบคุมกระบวนการคิดก่อให้เกิดความพยายามในการคิดแก้ปัญหา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งตัวแปรความเชื่อในอำนาจภายในตน และการรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองก็เป็นตัวแปรจิตลักษณะที่ส่งผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจ มีความมุ่งมั่น และความพยายามในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของเมตาคอกนิชันส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเป็นสิ่งที่ช่วยให้แต่ละคนควบคุมกระบวนการทางปัญญาของตนเองในการขับเคลื่อนพฤติกรรมเป้าหมายที่ตอบสนองต่อแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตน การตัดสินใจในการประเมิน สถานการณ์สู่การแก้ปัญหา กระบวนการที่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสแห่งการเรียนรู้ในการปรับเปลี่ยนความคิด และเสริมสร้างแนวทางการตระหนักรู้ กระบวนการรู้คิด และ ควบคุมเมตาคอกนิชันของตน และสามารถอธิบายความรู้นั้นได้ดีกว่า ซึ่งการเรียนรู้ที่ดี และ เหมาะสม พฤติกรรมการเรียนรู้ที่ดีเกิดจากการสอนที่เหมาะสม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยให้พึ่งพาตนเองในการ เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ และ ตรวจสอบ กากับความคิดของตนเองได้

3.1.3 องค์ประกอบของแนวคิดทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition)

เมตาคอกนิชันเป็นกระบวนการรู้คิดการคิดของตนเอง ปฏิบัติการทางสมองที่ทำงานประสานการคิด ซึ่งองค์ประกอบของการรู้คิดในลักษณะของการทำหน้าที่ควบคุมการคิดนั้น มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบได้ ดังนี้

Flavell (1985: 103-110) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของเมตาคอกนิชัน ไว้ 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้ในยุทธวิธีวิธีการรู้คิด (Metacognitive Knowledge) เป็นความรู้ทั้งหมดที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องของการรู้คิด ซึ่งเป็นความรู้ที่ถูกเก็บสะสมผ่านประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็น การที่บุคคลรู้ว่า ตนเองรู้อะไร และมีความคิดอย่างไร ในเรื่องของตัวเอง หรือองค์ประกอบที่มีผล ต่อกิจกรรมการคิด โดยแบ่งความรู้ในการคิดออกเป็นความรู้เกี่ยวกับ 3 ตัวแปร ดังนี้

- 1.1 ตัวแปรด้านบุคคล (Person Variable) หมายถึง ความรู้หรือความเชื่อที่บุคคลมี เกี่ยวกับลักษณะความสามารถทางปัญญา การคิด การเรียนรู้และการทำงานของบุคคลเป็นความรู้ เกี่ยวกับธรรมชาติของตัวบุคคล ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจถึงความแตกต่างและความคล้ายถึงกันทั้ง ภายในและระหว่างบุคคล

1.2 ตัวแปรด้านงาน (Task Variable) หมายถึง เป็นความรู้เกี่ยวกับข้อมูลตาม ธรรมชาติของงานที่มีผลต่อการจัดงานนั้น ๆ และความรู้เกี่ยวกับลักษณะของงานนั้น ๆ อันจะมีอิทธิพลและมีความสำคัญต่อการประมวลข้อมูล ทำให้งานบางอย่างยากหรือง่ายกว่างานอื่น ๆ และ ทำให้รู้ถึงปัญหาและอุปสรรคของงานที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง

1.3 ตัวแปรด้านยุทธวิธี (Strategy Variable) เป็นความรู้ของบุคคลเกี่ยวกับยุทธวิธีที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการทำให้งานนั้นบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นการตระหนักถึงศักยภาพหรือประโยชน์ของยุทธวิธีนั้น ๆ ที่มีต่องานแต่ละอย่างเป็นการรู้ถึงเงื่อนไขว่าควรใช้ยุทธวิธีใดในสถานการณ์ใด อย่างไร เมื่อไร จะเห็นได้ว่า ความรู้ในการรู้คิดไม่ได้แตกต่างจากความรู้ในเรื่องอื่นมากนักความรู้ในด้านนี้ยังคงเป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กระบวนการหรือทั้งสองอย่างและจะต้องค่อยๆ สะสมขึ้นมาจากประสบการณ์ เช่นเดียวกับความรู้อื่น ๆ และอาจ ตอบสนองโดยอัตโนมัติต่อเหตุการณ์ทางปัญญาที่คุ้นเคย

2. ประสบการณ์ในยุทธวิธีการรู้คิด (Metacognition Experience) เป็นประสบการณ์ทางความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อการใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาของบุคคลและสามารถควบคุมได้ มีความสำคัญต่อการกำกับตนเองในกิจกรรมการคิดให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ ประสบการณ์ในการรู้คิดมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อเป้าหมายของงานและสามารถส่งผลกระทบต่อความรู้เกี่ยวกับการรู้คิดนี้ไว้หลายประการ คือ 1) นำไปสู่การสร้างเป้าหมายใหม่ อาจเป็นการทบทวนเป้าหมายที่มีอยู่เดิมหรืออาจยกเลิกเป้าหมายเดิม 2) ส่งผลกระทบต่อความรู้ในคิดแบบเมตาคอกนิชันโดยการเพิ่มเติม ตัดทอนหรือเปลี่ยนแปลงความรู้ที่มีอยู่เดิม 3) กระตุ้นให้มีการเลือกใช้ยุทธวิธีต่าง ๆ หรือเลือกใช้ยุทธวิธีใหม่ ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งด้านการคิดและ การรู้คิด ประกอบด้วยกลวิธี

2.1 การวางแผน (Planing) เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนของการเรียนรู้ หรือการกระทำไปสู่การตัดสินใจว่าต้องเรียนรู้หรือกระทำสิ่งใดบ้างให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ

2.2 การกำกับ (Monitoring) เป็นการกำกับตรวจสอบการเรียนรู้หรือการกระทำทำความเข้าใจหรือทบทวนสิ่งที่กำลังทำอยู่ว่ามีประสิทธิภาพดีพอหรือไม่และควรดำเนินการอย่างไรต่อไป

2.3 การประเมิน (Evaluation) เป็นการประเมินผลการเรียนรู้หรือผลการกระทำเป็น การตรวจสอบความเข้าใจหลังการทำการกิจกรรมว่ามีความเหมาะสมถูกต้องหรือไม่เพียงใด และยังมีวิธีการอื่น ๆ ที่แตกต่างอีกหรือไม่ ซึ่งจะทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง

ทิตนา แชมมณี (2540) กล่าวถึง องค์ประกอบของเมตาคอกนิชันว่าสามารถแบ่ง ออกเป็น 2 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การตระหนักรู้ (Awareness) เป็นการตระหนักรู้ถึง ทักษะ กลวิธี และแหล่งข้อมูลที่เป็นต้นต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และรู้ว่าจะต้องทำอย่างไร กล่าวคือเป็นเรื่องของการที่

บุคคลรู้ถึงสิ่งที่ตนเองคิดและความสอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนรู้ รวมไปถึงการแสดงออกในสิ่งที่รู้ออกมาโดยการอธิบายให้ผู้อื่นฟังได้ สามารถสรุปใจความสำคัญของสิ่งที่เรียนรู้นั้น หรือมีวิธีการจำ การวางขอบข่าย การจดบันทึก และความสามารถในการสะท้อนคิดของตนออกมาในขณะที่อ่านเรื่องราว หรือในการคิดแก้ปัญหาซึ่งเป็นทักษะที่จะทำให้บุคคลทำงานอย่างมีแผน เพราะจะทำให้รู้ว่าการนั้นจะต้องประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง ที่จะทำให้งานนั้นเกิดประสิทธิภาพ และทำให้สถานการณ์นั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ความสามารถในการกำกับตนเอง (Self-Regulation) เป็นความสามารถในการกำกับตนเองในขณะที่กำลังคิดแก้ปัญหา รวมไปถึงการพิจารณาว่ามีความเข้าใจในสิ่งนั้นหรือไม่ การประเมินความพยายามในการทำงาน การวางแผนในขั้นตอนการทำงาน การทดสอบวิธีการที่ใช้ การตัดสินใจในการใช้เวลา การเปลี่ยนไปใช้วิธีอื่นเพื่อแก้ปัญหา

จากการศึกษาองค์ประกอบของเมตาคognition สามารถสรุปได้ว่า พื้นฐานของกระบวนการคิดจะต้องมีทั้งการตระหนักรู้ และการกำกับตนเองในการเรียนรู้หรือการทำสิ่งต่าง ๆ โดยผ่าน 3 องค์ประกอบหลัก คือ การวางแผน (Planning) การกำกับติดตาม (Monitoring) และการประเมินผล (Evaluation)

3.2 แนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้

การเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับคำในภาษาไทยมีการใช้คำแตกต่างกันไป เช่น กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (สุมาลี ธนุฉิมศิริกุล, 2541: 90) การช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ (ฤทัยรัตน์ ธรเสนา, 2546: 78) ฐานความช่วยเหลือ (สุมาลี ชัยเจริญ, 2548: 131) วิธีการแบบสแกฟโฟลด์ (กมล โพธิเย็น, 2548: 80) การเสริมต่อการเรียนรู้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2557: 103-118) ซึ่งมาจากคำในภาษาอังกฤษคือ Scaffold หรือScaffolding แปลว่านั่งร้าน

3.2.1 ความหมายการเสริมต่อการเรียนรู้

การศึกษาค้นคว้าความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) นั้นมีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเสริมต่อการเรียนรู้ประยุกต์มาจากแนวคิดของ ZPD ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ไว้ดังนี้

Wood, Bruner, & Ross (1976: 90) กล่าวถึงการเสริมต่อการเรียนรู้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้นักเรียน หรือผู้ที่เริ่มเรียนสามารถแก้ปัญหาการดำเนินงานหรือบรรลุเป้าหมาย ซึ่งอยู่เกินกว่าความพยายามของนักเรียนที่จะสามารถทำได้ด้วยตนเอง แต่จะสามารถทำได้เมื่อได้รับการช่วยเหลือสนับสนุน การเสริมต่อการเรียนรู้จะเป็นการควบคุมองค์ประกอบต่าง ๆ ของงานโดยผู้สอน หรือผู้ใหญ่ขณะที่ในครั้งแรกของงานเหล่านั้นอยู่เหนือความสามารถของผู้เรียนที่จะกระทำได้ด้วยตนเองด้วยวิธีที่ทำให้ผู้เรียนใส่ใจและทำองค์ประกอบ ต่าง ๆ ของงานนั้นให้สำเร็จ ซึ่ง

องค์ประกอบต่าง ๆ ของงานเหล่านั้นจะต้องอยู่ในช่วงบริเวณหรือขอบเขตที่นักเรียนหรือเด็กนั้นสามารถทำได้

Dixon-Krauss (1996: 195) ได้กล่าวถึง การเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นการที่ผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยมีการแนะนำ ชี้แนะ การพูดคุยสนทนากับผู้เรียน เพื่อหาแนวทางในการที่จะเรียนรู้งานนั้น ๆ แล้วนำไปสู่ความสำเร็จในการงานนั้น ๆ

Eggen, Kauchak (1997: 56) ได้กล่าวถึง การเสริมต่อการเรียนรู้ว่าเป็นการช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถทำงานได้สำเร็จ ซึ่งงานนั้นอาจเป็นงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง

สุมาลี ชัยเจริญ (2548: 19) กล่าวว่า การเสริมต่อการเรียนรู้หมายถึง การให้ความช่วยเหลือโดยมีพื้นฐานมาจากทฤษฎี Social Constructivism ซึ่งมีรากฐานมาจากไวทกอสกีที่มีแนวคิดเกี่ยวกับศักยภาพในการพัฒนาด้านพุทธิปัญญาที่อาจมีด้านจำกัดเกี่ยวกับช่วงของการพัฒนา เรียกว่า เขตที่สามารถพัฒนาได้ หรือ ZPD ถ้าผู้เรียนมีระดับความสามารถต่ำกว่าเขตที่สามารถพัฒนาได้ (Zone of Proximal Development) แสดงว่าผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในการเรียนรู้ ที่เรียกว่า การช่วยเสริมต่อการเรียนรู้

จากการศึกษาความหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่า การเสริมต่อการเรียนรู้หมายถึง การช่วยเหลือ เสริมสร้าง สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นระบบโครงสร้างแบบชั่วคราว โดยผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือหรือผู้เรียนให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้เรียน ผู้สอนหรือผู้ที่มีศักยภาพมากกว่า โดยจุดมุ่งหมายของการเสริมต่อการเรียนรู้คือการช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จให้สามารถทำได้ด้วยตนเอง และสำหรับการช่วยเหลือ สนับสนุนนั้นจะค่อย ๆ ลดลงและจะยุติลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง

3.2.2 องค์ประกอบของการเสริมต่อการเรียนรู้

Puntambekar, Kolodner (1999: 189) อธิบายว่าองค์ประกอบสำคัญของการเรียน การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้มี 5 ประการ ได้แก่

1. การสร้างความเข้าใจในเป้าหมายของกิจกรรมร่วมกัน
2. การวินิจฉัยระดับความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถจัดการ สนับสนุนที่เหมาะสม จึงมีความจำเป็นต้องมีการวินิจฉัยระดับความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีความรู้อย่างละเอียดเกี่ยวกับงาน และองค์ประกอบย่อยของงานและจุดประสงค์ที่ต้องการบรรลุ รวมทั้งความสามารถของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าในการเรียน

3. การสนับสนุนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ การวินิจฉัยความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องนำไปสู่การให้ความช่วยเหลืออย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทีละขั้น
4. การสนทนาและการปฏิสัมพันธ์ บทบาทของการสนทนาและการปฏิสัมพันธ์ ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งช่วยผู้เรียนได้มีการต่อรองในการปฏิสัมพันธ์ด้วย
5. การลดความช่วยเหลือและถ่ายโอนความรับผิดชอบสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนควบคุมและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

3.3 กลวิธีสตาร์ท (START)

กลวิธีสตาร์ท (START: Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นกลวิธีที่ Scharlach อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซนต์ริล ฟลอริดา สหรัฐอเมริกา คิดค้นโดยได้รับแรงบันดาลใจมาจากแนวคิดอภิปัญญา (Metacognition) และแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Bruner และ Vygotsky Scharlach เชื่อว่า กลวิธีสตาร์ท (START) จะช่วยแก้ปัญหา และส่งเสริมความสามารถทางการอ่าน ช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านอย่างมีจุดประสงค์ โดยในแต่ละขั้นตอนการอ่านจะมุ่งเน้นการพัฒนาความเข้าใจไปพร้อมกับการใช้อภิปัญญาและการตระหนักรู้ สามารถจัดการความคิด ประเมินผลและปรับปรุงการอ่านของตัวนักเรียนเองให้บรรลุวัตถุประสงค์การอ่านได้

3.3.1 ความเป็นมาและหลักการของกลวิธีสตาร์ท (START)

Scharlach (2008) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซนต์ริล ฟลอริดาสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นผู้ที่ให้ความสนใจและมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการสอนการอ่าน ได้ออกแบบกลวิธีสตาร์ท (START: Students and Teachers Actively Reading Text) เป็นกลวิธีสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและบทอ่านตลอดกระบวนการอ่าน กลวิธีนี้ใช้เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนการอ่าน และพัฒนาความเข้าใจโดยใช้การสาธิต (Modeling) การอ่านและการเสริมการเรียนรู้จากผู้สอน ผู้เรียนจะได้รับความช่วยเหลือหากพบปัญหาที่ไม่สามารถแก้ไขเองได้ในระหว่างการอ่าน จะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของผู้เรียนไปอีกระดับได้ ในแต่ละขั้นตอนการอ่านจะมุ่งเน้นการพัฒนาความเข้าใจไปพร้อมกับการใช้อภิปัญญาของผู้เรียนซึ่งอภิปัญญา คือ การตระหนักรู้และจัดการกับความคิด มีการประเมินและปรับใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ในการอ่าน (Kuhn and Dean, 2004 cited in Scharlach, 2008) เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกการใช้ความเข้าใจในการอ่านก็จะเกิดการพัฒนาไปสู่ระดับความเข้าใจที่สูงขึ้น นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการเขียนสรุปความ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

กลวิธีนี้ใช้เทคนิคในการอ่าน 8 ขั้นตอน ทั้งขั้นก่อนการอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังการอ่าน ซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย ผู้อ่านจะต้องใช้อภิปัญญาขณะอ่านตลอดเวลา เพื่อทำความเข้าใจ ความหมาย คำนิยาม ตลอดจนระบุใจความสำคัญ เปรียบเทียบข้อแตกต่าง วิเคราะห์เหตุผล จัดลำดับ ก่อนหลัง หาข้อสรุปและย่อความเรื่องที่อ่านได้ โดยมีผู้สอนเป็นแบบอย่างและแสดงการใช้กลวิธีการ อ่าน เพื่อช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การทำนายล่วงหน้า (Predicting/ Inferring) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องมีการคาดเดา เหตุการณ์ล่วงหน้าโดยการสังเกตรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการตั้ง คำถามคำตอบไว้ล่วงหน้า
2. การจินตนาการภาพ ฉากของเรื่อง (Visualizing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างภาพหรือความ เข้าใจที่ได้จากการอ่าน อาจมีการวาดภาพหรือคิดสร้างภาพในใจถึงเหตุการณ์เรื่องราวที่ได้อ่านไป
3. การเชื่อมต่อความรู้เดิม (Making Connections) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและ มีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น
4. การตั้งคำถาม (Questioning) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบ ความเข้าใจและการจำซึ่งทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น
5. วิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main idea) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งให้ความสนใจ กับใจความสำคัญและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
6. การสรุปความ (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำหลังการอ่านโดยการสรุปย่อ ใจความสำคัญมาเรียงลำดับให้ครบถ้วน ทำให้สั้นลงและเป็นภาษาถ้อยคำของตนเอง
7. การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้อง ตรวจสอบความเข้าใจการอ่านและประเมินการอ่านโดยใช้ทักษะการคิดเกี่ยวกับการระบุและการใช้ เหตุผล
8. ประเมินค่า (Making Judgments) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้ จากการอ่าน จนเกิดความรู้ที่เพิ่มขึ้นและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้

3.3.2 ขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท (START)

นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557: 11) ได้นำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท (START) มาสังเคราะห์เป็น ขั้นตอนขั้นใหม่โดยใช้กลวิธีสตาร์ท 8 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง แล้วเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านว่าควรมี คำศัพท์ใดบ้าง เขียนความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing)

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องไปแล้ว ให้นักเรียนวาดภาพจากจินตนาการที่ได้รับจากการอ่านเนื้อเรื่อง

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection)

นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว เพื่อเชื่อมต่อกันให้เป็นเรื่องเดียวกัน

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning)

ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้ว พบสิ่งที่ไม่เข้าใจ หรือสงสัย ให้นักเรียนเขียนคำถามไว้เพื่อค้นหาคำตอบ

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea by Using Semantic Map)

หลังจากที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว ให้นักเรียนเขียนข้อมูลที่เป็นใจความสำคัญลงในแผนภูมิความหมาย เนื่องจากแผนภูมิความหมายเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น ซึ่งแต่ละเนื้อเรื่องอาจใช้รูปแบบแผนภูมิที่แตกต่างกัน เช่น การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง การเรียงลำดับเหตุการณ์ เป็นต้น

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing)

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องและสามารถหาใจความสำคัญของเนื้อเรื่องได้แล้วให้นำข้อมูลที่ได้อ่านมาเขียนสรุปเป็นคำพูดของตนเอง

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions)

ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจของตัวเองจากคำถามที่ตั้งไว้ว่าได้รับคำตอบหรือไม่ คำตอบที่คาดเดาไว้ตรงกับเนื้อเรื่องหรือไม่

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments)

ในขั้นตอนนี้ครูอาจใช้วิธีการสอบถามนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเพื่อช่วยกันคิดว่าได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากเรื่องที่เรียนไป นำไปปรับใช้ในชีวิตได้อย่างไร

3.3.3 ประโยชน์ของการใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

กลวิธีสตาร์ท เป็นกลวิธีที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้เป็นอย่างดี เป็นกลวิธีที่พัฒนามาจากหลักอภิปัญญาและการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยให้ครู และนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันต่อสิ่งที่อ่าน อย่างเป็นกัลยาณมิตร ซึ่งเหมาะสำหรับการอ่านทั่วไปตลอดจนการอ่านระดับสูงหรือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ อีกทั้งขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ทยังเริ่มตั้งแต่ขั้นก่อนการ

อ่าน ชั้นระหว่างการอ่าน และชั้นหลังการอ่าน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางในการอ่านหรือการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ สุริย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 20) ได้สรุปประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START) ไว้ว่ามีลักษณะที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจการอ่านมากขึ้น ดังนี้

- 1) ฝึกสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน โดยเน้นให้ผู้เรียนอ่านเพื่อทำความเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไร มิใช่อ่านเพื่อออกเสียงคำต่าง ๆ
- 2) ฝึกตั้งจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง
- 3) ฝึกตั้งคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านไปแล้ว
- 4) ฝึกตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับสิ่งที่จะอ่าน
- 5) ฝึกสรุปเนื้อหาที่ได้อ่านแล้วด้วยภาษาของตน
- 6) ฝึกสร้างจินตภาพเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านไปแล้ว

จากประโยชน์ของกลวิธีสตาร์ท (START) กล่าวได้ว่า กลวิธีสตาร์ท (START) มีประโยชน์ต่อผู้เรียนด้านการอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไร ทั้งยังฝึกให้ผู้เรียนได้ตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน ฝึกตั้งคำถาม สมมติฐานและจินตนาการสิ่งที่อ่านได้ไม่ว่านักเรียนจะอ่านบทอ่านประเภทไหนก็สามารถนำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท (START) ไปใช้เป็นแนวทางในการอ่านได้ ผู้วิจัยจึงนำกลวิธีดังกล่าวมาพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นโดยประยุกต์กลวิธีสตาร์ท (START) เดิมคือจากบทอ่านที่ครูอ่านให้นักเรียนฟังเป็นครุคัดเลือกบทอ่านมาให้และบทอ่านเป็นบทอ่านที่มาจากสื่อออนไลน์เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทสังคมในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

4.1.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีหลายงานวิจัย ดังนี้

สกุลการ สังข์ทอง (2562) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีองค์ประกอบหลัก คือ 1. หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจ (Motivation) ขั้นที่ 2 สสำรวจและศึกษาบทอ่าน ขั้นที่ 3 วิเคราะห์บทอ่าน ขั้นที่ 4 สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ขั้นที่ 5

ประยุกต์ใช้ 4. การวัดและการประเมินผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 5. ปัจจัยการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA พบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความเห็นของนักเรียนที่มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้การขยายผลพบว่า นักเรียนกลุ่มขยายผลมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

วรัญญู โพธิ์คีรี (2562) เรื่องการสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ครูผู้สอนหลังการสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สูงกว่าก่อนสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ความสามารถในการปฏิบัติการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนผวนเกณฑ์ร้อยละ 80 ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ผวนเกณฑ์ร้อยละ 80 ความคิดเห็นต่อการสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R ของครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด

วิจิตรา สามาอาพัฒน์ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการสร้าขุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ก่อนและหลังการสร้าขุมชนการเรียนรู้ 2) เพื่อศึกษาความสามารถก้านการจัดการเรียนการสอนของครูด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus ตามเกณฑ์ 75% 4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสร้าขุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แบบวัด

ความรู้ของครูเกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus 2) แบบสังเกตการสอนของครูผู้สอนในการปฏิบัติสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านแบบ KWLH-Plus 3) แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอนด้านการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่าน แบบ KWLH-Plus 4) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 5) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 6) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูภาษาไทยที่มีต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่าน แบบ KWLH-Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูผู้สอนมีพัฒนาการความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus สูงกว่าก่อนการสร้างชุมชนการเรียนรู้ ซึ่งอยู่ในระดับสูงมาก 2) ครูผู้สอนมีความสามารถด้านการจัดการสอนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus จากครูทั้ง 3 คนอยู่ในระดับมาก 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 32.34 คิดเป็นร้อยละ 80.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75% ที่ตั้งใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการสร้างชุมชนการเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

สุรัตน์ สมศรี (2565) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยรูปแบบจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่าน มีวัตถุประสงค์คือ 1) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่าน และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่าน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการตอบสนองของผู้อ่าน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่านสูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่าน ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ว่า การสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณในแต่ละงานวิจัยจะนิยมนำเทคนิควิธีสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบ MECCA การจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus การจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่าน เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีมีลำดับขั้นตอนในการอ่านชัดเจน ทำให้นักเรียนอ่านอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ดังนั้นหาก ต้องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้แก่ นักเรียน ครูผู้สอนควรวางวิธีการสอนที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นความสนใจและสามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

4.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวกับเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีหลายงานวิจัย ดังนี้

Escudero (2011) ได้ วิ จั ย เรื อ ง Teaching and Learning Critical Reading with Transnational Texts at a Mexican University: An Emergentist Case Study ซึ่ง เป็ น การศึกษากระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยเป็นการออกแบบการสอนเพื่อให้ผู้อ่านสามารถ อนุมานลักษณะของข้อความและบริบททางอุดมการณ์จากการตรวจสอบรูปแบบของภาษาและ วาทศิลป์ โดยผลการวิจัยพบว่า รูปแบบของภาษาและความรู้ด้านวาทศิลป์มีอิทธิพลอย่างมากต่อการ ตีความของนักเรียน ซึ่งการแนะนำจากครูมีส่วนช่วยให้นักเรียนตีความได้ดีขึ้น นักเรียนเรียนรู้ที่จะใช้ ภาษาในการประเมินค่า และยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนหลังจากได้ทำการ วิเคราะห์และประเมินผล

Samah (2019) ศึกษาผลการเปรียบเทียบวิธีการจัดบันทึกสองรูปแบบที่มีต่อทักษะการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ชั้นเรียนแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบการอ่าน ผลการวิจัย พบว่า ก่อนการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างคะแนนเฉลี่ยคะแนนของทั้ง 3 กลุ่มในการทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ แต่การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีความ แตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างคะแนนของทั้ง 3 กลุ่มในการทดสอบทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการทดสอบ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังการทดสอบแสดงให้เห็นว่านักเรียนในแต่ละกลุ่มทดลอง มีคะแนนสูงกว่าในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ ($t=3.90, p<0.05$; $t=5.03, p<0.05$ ตามลำดับ) และ ไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ($t=1.35, p>0.05$) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าทั้งวิธีการจัดบันทึกรูปแบบ Cornell Notes และ REAP มีผล อย่างมากต่อทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสามารถสรุปได้ ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่จะส่งผลให้

ความสามารถการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยเทคนิคต่าง ๆ เข้ามาสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีสตาร์ท (START)

4.2.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับกลวิธีสตาร์ท (START) มีหลายงานวิจัย ดังนี้

ชนิดาภา ไทใหญ่ธรรมสาร (2557) ได้วิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้กลวิธีสตาร์ท และ 2) ศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการใช้กลวิธีสตาร์ท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัดโนนทัยพยับ อำเภอมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนจำนวน 45 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ทมีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้อีกด้วย

นิตยภัทร์ ธาราสุข (2557) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (Students and Teachers Actively Reading Text) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย) โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมาย พร้อมแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 บท 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการทดลอง และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธี

สตาร์ทและแผนภูมิความหมาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายที่มีค่าเท่ากับ 76.46/75.75 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 แสดงว่าแบบฝึกมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี 2) ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ทและแผนภูมิความหมายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ภัทรานี เวียงนาค (2562) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชนแดนวิทยาคม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ทั้งหมด 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

เบญจวรรณ พูลบางยูง (2564) ได้วิจัยเรื่องผลการใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทัพทันอนุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มเท่ากับ 76.23 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 75/75

ปวีณา หนูอ่อน (2565) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อย ก่อนเรียนและหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนศิริรัตนาราม อำเภออุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และแบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ร่วมกับเทคนิคการอภิปรายกลุ่มย่อยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธี START สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลวิธี START ช่วยเพิ่มความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ความสามารถในการเขียนสรุปความ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนทั้งระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษาได้ กลวิธี START ทำให้นักเรียนสามารถสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปความได้ดี อีกทั้งยังสามารถนำไปพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนได้ แต่งานวิจัยที่พบส่วนใหญ่ได้ศึกษาพัฒนาการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงสนใจนำกลวิธี START มาศึกษาและดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยจากต่างประเทศที่เกี่ยวกับการอ่านแบบอภิปัญญาและกลวิธีสตาร์ท (START) มีหลายงานวิจัย ดังนี้

Mei Yon Ko (2007) ได้ศึกษาผลการสอนเทคนิคการอ่านที่ใช้ทฤษฎีอภิปัญญา โดยฝึกให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการคิดในการตั้งคำถาม การคาดเดาคำศัพท์ การจับใจความสำคัญและการสรุปความ พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยทฤษฎีอภิปัญญามีความตระหนักต่อการอ่านและมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเพิ่มมากขึ้น โดยได้เสนอเพิ่มเติมว่าครูควรสอนกลวิธีการอ่านจากเรื่องง่ายไปยาก ฝึกใช้ขั้นตอนการอ่านอย่างง่ายไปจนถึงขั้นที่ซับซ้อนมากขึ้นและมีการบูรณาการการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

Vianty (2007) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการใช้ทฤษฎีการอ่านแบบอภิปัญญาของนักศึกษาที่มีต่อการอ่านภาษาอินโดนีเซียและภาษาอังกฤษ โดยได้ใช้ทฤษฎีการอ่านแบบอภิปัญญาในการอ่านคิดวิเคราะห์กับนักศึกษาอินโดนีเซีย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย เป็นนักศึกษาฝึกหัดครูชาวอินโดนีเซีย จำนวน 101 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศรีวิจายาที่เกาะสุมาตรา ประเทศอินโดนีเซีย โดยให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามทฤษฎีการคิดแบบอภิปัญญา (MRSQ) ทั้งสองภาษา คือ ภาษาอินโดนีเซีย และภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้ทฤษฎีการอ่านแบบอภิปัญญาของ นักศึกษาในการอ่านคิดวิเคราะห์ภาษาอินโดนีเซียแตกต่างจากภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญ และมีข้อค้นพบเพิ่มเติมว่า นักศึกษามีความคล่องแคล่วมากขึ้นในการอ่านคิดวิเคราะห์และอ่านบ่อยครั้งขึ้นเมื่ออ่านภาษาอังกฤษ

Scharlach (2008) ที่ทำการศึกษารื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ทสอนการอ่าน มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนด้วยกลวิธีสตาร์ทกับนักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าคะแนนหลังเรียนของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับกลวิธี START และการอ่านแบบอภิปัญญา สามารถสรุปได้ว่ากลวิธี START และการอ่านแบบอภิปัญญาช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ รู้จักคิดวิเคราะห์และมีแนวทางในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทั้งยังเป็นกลวิธีการสอนที่สามารถนำมาใช้จัดการเรียนการสอนสาระการอ่านให้กับนักเรียนทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษาได้

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น เราสามารถเห็นถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในยุคดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรับสารจากสื่อออนไลน์ แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของ Bloom (1979) และ Anderson & Krathwohl (2001) ซึ่งให้เห็นว่าการอ่านในระดับสูงนี้ต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition) ที่เน้นการตระหนักรู้และควบคุมกระบวนการคิดของตนเอง

กลวิธีสตาร์ท (START) ที่พัฒนาโดย Scharlach (2008) ได้นำแนวคิดเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยมีขั้นตอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดขั้นสูง เช่น การทำนายล่วงหน้า การวิเคราะห์ใจความสำคัญและการประเมินค่า ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ กลวิธีสตาร์ท (START) ยังเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและบทอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Vygotsky

ด้วยเหตุนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งเน้นการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท เพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในยุคดิจิทัล โดยการ

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีนี้ ซึ่งจะช่วยให้เราเข้าใจถึงประสิทธิภาพของกลวิธีสาร์ทในการพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (The One – Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2557: 144) ดังนี้

แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและสอบหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design)

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

กำหนดให้	T ₁	หมายถึง การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
	X	หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
	T ₂	หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

วิธีและขั้นตอนวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการวิจัย

2. ขึ้นสร้างเครื่องมือ
3. ขึ้นดำเนินการวิจัย
4. ขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลตรวจสอบสมมติฐาน

ขั้นตอนที่ 1 ขึ้นเตรียมการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน มัธยมศึกษาเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 13 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 471 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน มัธยมศึกษาเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ระยะเวลา

ผู้วิจัยทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 10 คาบเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิดทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest)

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน ใช้เวลา 10 คาบผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระการอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพ อุตศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.3 ศึกษาแนวคิด และวิธีการจัดการเรียนรู้กลวิธีสตาร์ท (START) จากหนังสือ ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับบทอ่าน ดังนี้ นิทาน ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ โฆษณา บทความ และบทร้อยกรองจากสื่อออนไลน์

1.5 กำหนดเนื้อหา เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน

ตารางที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้	เนื้อหา	จำนวนคาบ
1	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากนิทาน	2
2	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากข่าวและเหตุการณ์สำคัญ	2
3	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากโฆษณา	2
4	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทความ	2
5	การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทร้อยกรอง	2
	รวม	10

แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนจะประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ภาระงาน/ชิ้นงาน การวัดและประเมินผล กิจกรรม การเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้/แหล่งการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และ การประเมินผล โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 161) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ และการประเมินผล

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ และการประเมินผล

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่มีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม การเรียนรู้ และการประเมินผล

จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

ΣR คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ เมื่อนำผลการพิจารณาค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเท่ากับ 0.67 – 1.00

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยปรับจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และนำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 แผนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ที่เรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

2.1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สาระการอ่าน และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

2.2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3. ผู้วิจัยกำหนดโครงสร้างของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 30 ข้อ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้สร้างข้อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ดังนี้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามแนวคิดด้านพุทธิพิสัยของ Bloom

เนื้อเรื่อง	ความรู้ ความจำ	ความ เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	ประเมิน ค่า	สร้างสรรค์	รวม
1. นิทาน	-	-	-	3(3)	2(3)	1(3)	6(9)
2. ข่าวและ เหตุการณ์ สำคัญ	-	-	-	3(3)	2(3)	1(3)	6(9)
3. โฆษณา	-	-	-	3(3)	2(3)	1(3)	6(9)
4. บทความ	-	-	-	3(3)	2(3)	1(3)	6(9)
5. บทร้อย กรอง	-	-	-	3(3)	2(3)	1(3)	6(9)
รวม	-	-	-	15(15)	10(15)	5(15)	30(45)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนข้อสอบที่สร้างขึ้นทั้งหมด

2.4. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบปรนัย ชนิดตัวเลือก 4 ตัวเลือก จำนวน 45 ข้อ ให้ครอบคลุมตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

2.5. เสนอแบบทดสอบที่สร้างขึ้นต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้คำแนะนำ แล้วจึงแก้ไขเพิ่มเติม

2.6. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลเพื่อ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของตัวเลือกที่ใช้แล้วนำผลการประเมินมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 161) ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

จากนั้นนำคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาคำนวณค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

หากค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แต่ถ้าต่ำกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อความไม่สอดคล้อง

ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญปรากฏว่าข้อสอบทั้งหมด 45 ข้อ มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเท่ากับ 0.67 – 1.00

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/9 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและผ่านการเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาแล้ว ผลการทดลองใช้พบว่าภาษามีความเหมาะสม ไม่กำกวม

2.8 ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.9 นำผลการสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (p) โดยมีเกณฑ์กำหนดค่าความยากง่ายคือ 0.20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไปถือว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์จำแนกนักเรียนเก่งและอ่อนได้ดี

2.10 เลือกข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 30 ข้อมาเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อสอบตามที่กำหนดโครงสร้างแบบทดสอบ

วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยพิจารณาจากค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ระหว่าง 0.33 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 -0.55

2.10 นำแบบทดสอบจำนวน 30 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) คือการตรวจสอบความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder – Richardson (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558:182) โดยใช้เกณฑ์ที่ต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ผลการคำนวณพบว่า ค่าความเชื่อมั่นมีค่า 0.85

2.11 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ 30 ข้อ ที่ได้ปรับปรุงตามเกณฑ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 จำนวน 40 คน

ภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลยุทธ์
สตาร์ท (START) มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง ๆ ซึ่ง
เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นแบบสอบถามมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5, 4, 3, 2 และ 1 ประกอบด้วยความคิดเห็นของนักเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งคำถามที่ใช้มีการกำหนดค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 82-84) ดังนี้

ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่วัดได้ มีเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมายโดยพิจารณาค่าระดับความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 121) ดังนี้

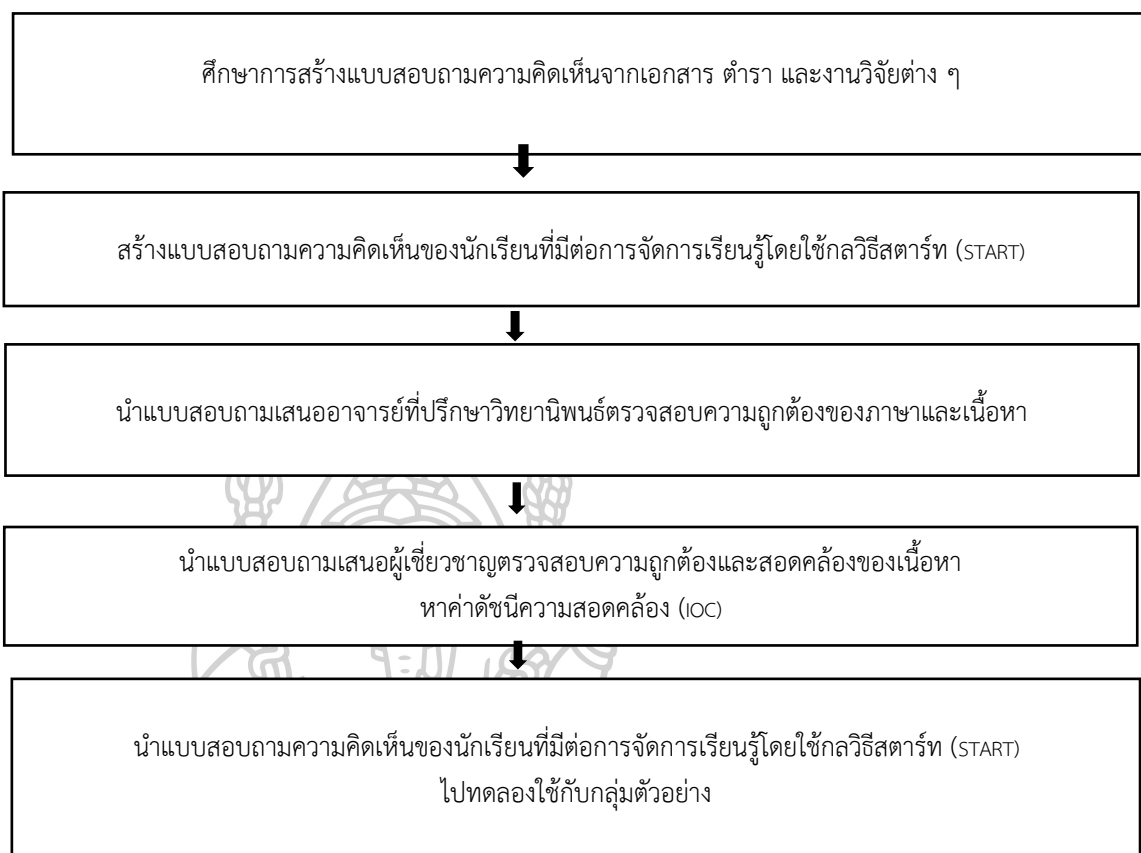
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด

3.3 เสนอแบบสอบถามความคิดเห็นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

3.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านวัดผลประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความคิดเห็นมีค่าเท่ากับ 0.67 – 1.00

3.5 นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. ขั้นก่อนการทดลอง เป็นขั้นที่ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 30 นาที

2. ขั้นทดลอง ดำเนินการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างไว้ จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบ รวม 10 คาบ ไม่นับเวลาทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้

3. ชั้นหลังการทดลอง ภายหลังจากเสร็จการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest) ทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับก่อนการจัดการเรียนรู้แต่สลับข้อและตัวเลือก จากนั้นให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ตรวจสอบผลการทดสอบและตรวจผลแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

ขั้นตอนที่ 4 ชั้นวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบถามความคิดเห็นการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

1.2 หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder – Richardson

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 วิเคราะห์วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent)

2.2 วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 ด้วยการทดสอบค่าทีแบบ One sample T-test

2.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ใช้การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample t-test) รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ประเมินผล	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	t	df	p
ก่อนเรียน	40	30	19.50	1.15	24.06	39	0.00
หลังเรียน	40	30	25.18	1.74			

จากตารางผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย (M) 19.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.15 และคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย (M) 25.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.74 กล่าวได้ว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของบทอ่านมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำแนกตามประเภทของบทอ่าน

ผลการประเมิน		จำนวน (คน)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	df	p
1.การอ่านนิทานอย่างมี วิจารณญาณ	ก่อนเรียน	40	6	4.25	0.50	9.60	39	0.00
	หลังเรียน	40	6	5.45	0.50			
2.การอ่านข่าวและ เหตุการณ์สำคัญอย่างมี วิจารณญาณ	ก่อนเรียน	40	6	4.03	0.80	8.88	39	0.00
	หลังเรียน	40	6	5.35	0.53			
3.การอ่านโฆษณาอย่าง มีวิจารณญาณ	ก่อนเรียน	40	6	4.18	0.78	5.01	39	0.00
	หลังเรียน	40	6	4.88	0.51			
4.การอ่านบทความ อย่างมีวิจารณญาณ	ก่อนเรียน	40	6	3.70	0.79	7.46	39	0.00
	หลังเรียน	40	6	4.70	0.56			
5.การอ่านบทร้อยกรอง อย่างมีวิจารณญาณ	ก่อนเรียน	40	6	3.38	0.59	9.69	39	0.00
	หลังเรียน	40	6	4.80	0.65			

ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการที่มีนัยสำคัญในทุกด้านที่ศึกษา จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนในทุกด้านของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ด้านที่มีพัฒนาการสูงสุดคือ การอ่านบทอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเฉลี่ย (M) 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.65 รองลงมาคือ การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเฉลี่ย (M) 5.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.50 และการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเฉลี่ย (M) 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.56 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีพัฒนาการน้อยที่สุด แต่ยังคงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเฉลี่ย (M) 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.51

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการ
เรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการ
เรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75

ผลการประเมิน	จำนวน (คน)	คะแนน เกณฑ์	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	t	df	p
การอ่านนิทานอย่างมี วิจารณญาณ	40	22.5	25.18	1.74	9.74	39	0.00

* $p < .05$

ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้
พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่
จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ย (M) 25.18
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.74 กล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อ
ออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) มี
ค่าเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75 คือ 22.5 คะแนน และเมื่อพิจารณาคะแนนสอบ หลังเรียน
ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทของบทอ่านมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการ
เรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

ผลการประเมิน	จำนวน (คน)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย (<i>M</i>)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (<i>SD</i>)	ร้อยละ	t	p
การอ่านนิทานอย่างมี วิจารณญาณ	40	6	5.45	0.50	90.83	11.92	0.00
การอ่านข่าวและเหตุการณ์ สำคัญอย่างมีวิจารณญาณ	40	6	5.35	0.53	89.17	10.07	0.00
การอ่านโฆษณาอย่างมี วิจารณญาณ	40	6	4.88	0.51	81.33	4.60	0.00
การอ่านบทความอย่างมี วิจารณญาณ	40	6	4.70	0.56	78.33	2.24	0.03
การอ่านบทร้อยกรองอย่างมี วิจารณญาณ	40	6	4.80	0.65	80.00	2.93	0.01
รวม		30	25.17	1.74	83.90	6.10	0.00

ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 พบว่า คะแนนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 75 ซึ่งเรียงลำดับตามคะแนน ดังนี้ ลำดับที่ 1 คือ การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 5.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 0.50 และมีร้อยละเท่ากับ 90.83 ลำดับที่ 2 คือ การอ่านข่าวและเหตุการณ์สำคัญอย่างมีวิจารณญาณมีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 5.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 0.53 และมีร้อยละเท่ากับ 89.17 ลำดับที่ 3 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 0.51 และมีร้อยละเท่ากับ 81.33 ลำดับที่ 4 คือการอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 4.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 0.65 และมีร้อยละเท่ากับ 80.00 และลำดับสุดท้าย การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ มีค่าเฉลี่ย (*M*) เท่ากับ 4.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) เท่ากับ 0.56 และมีร้อยละเท่ากับ 78.33 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่า (t-test) แสดงว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ในภาพรวมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย ประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

การศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย
ประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ใช้การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้
โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

รายการ	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
ด้านการจัดการเรียนรู้				
1. กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่ หลากหลาย	4.83	0.49	มากที่สุด	4
2. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถ ปฏิบัติตามขั้นตอนได้	4.75	0.66	มากที่สุด	6
3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	4.90	0.37	มากที่สุด	3
4. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและ ค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง	4.78	0.65	มากที่สุด	5
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดง ความคิดเห็นและนำเสนอความรู้	4.95	0.22	มากที่สุด	2
6. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่าน งานเขียนประเภทต่างๆได้	4.98	0.16	มากที่สุด	1
รวมด้านการจัดการเรียนรู้	4.86	0.42	มากที่สุด	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
7. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุก ขั้นตอน	4.88	0.46	มากที่สุด	1
8. การจัดการเรียนรู้ทำหายุความสามารถของ นักเรียน	4.85	0.48	มากที่สุด	2
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้า แสดงความคิดเห็น	4.83	0.49	มากที่สุด	3
รวมด้านบรรยากาศการเรียนรู้	4.85	0.48	มากที่สุด	2
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				

รายการ	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ ที่
10. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหา ได้ดี	4.70	0.71	มากที่สุด	6
11. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมาย ในการอ่าน	4.73	0.71	มากที่สุด	5
12. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน ลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ	4.83	0.49	มากที่สุด	2
13. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการ อ่านในระดับสูงได้	4.75	0.66	มากที่สุด	4
14. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธี สตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ ตัดสินคุณค่าจากสารต่างๆได้อย่างมี เหตุผลและมีความคิดสร้างสรรค์	4.78	0.65	มากที่สุด	3
15. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธี สตาร์ท (START) สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ การอ่านและศึกษาหาความรู้เรื่องอื่นๆได้	4.85	0.48	มากที่สุด	1
รวมด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้	4.77	0.62	มากที่สุด	3
รวมทุกด้าน	4.83	0.51	มากที่สุด	

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดย
ประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.51$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ลำดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($M = 4.86$, $SD = 0.42$)
ลำดับรองลงมาคือ ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($M = 4.85$, $SD = 0.48$) และด้านสุดท้ายประโยชน์ที่
ได้รับจากการเรียนรู้ ($M = 4.77$, $SD = 0.62$) ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($M = 4.86$, $SD = 0.42$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้

ดังนี้ ลำดับที่ 1 นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.98$, $SD = 0.16$) ลำดับที่ 2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และนำเสนอความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.95$, $SD = 0.22$) และลำดับที่ 3 คือ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.90$, $SD = 0.37$)

ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($M = 4.85$, $SD = 0.48$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.88$, $SD = 0.46$) ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้ท้าทายความสามารถของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.85$, $SD = 0.48$) และลำดับที่ 3 คือกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.49$)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($M = 4.77$, $SD = 0.62$) เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านและศึกษาหาความรู้เรื่องอื่นๆได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.85$, $SD = 0.48$) ลำดับที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.49$) และลำดับที่ 3 คือ การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิจัย ตัดสินคุณค่าจากสารต่างๆได้อย่างมีเหตุผลและมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.78$, $SD = 0.65$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ประการ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) หลังการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งมีแบบแผนการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-Experimental Design) แบบหนึ่งกลุ่มสอบก่อนและหลังเรียน (The One – Group Pretest – Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จำนวน 5 แผน แผนละ 2 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ตามแนวคิดทฤษฎีของ Bloom's Taxonomy เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ประกอบด้วย ความคิดเห็นของนักเรียน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ในภาพรวมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)” สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ อาจเนื่องมาจากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นไปตามลำดับขั้นตอน โดยเริ่มตั้งแต่การสำรวจปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษา ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณนำมาสู่การออกแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือวิจัยตามขั้นตอน คือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ซึ่งการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) มีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) เป็นขั้นตอนกระตุ้นความสนใจของนักเรียนโดยให้นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่องพร้อมทั้งให้นักเรียนคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน โดยในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะให้ข้อมูลนักเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทอ่าน เช่น บทอ่านเกี่ยวกับนิทานที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติ ผู้วิจัยจะเล่าเรื่องเหนือธรรมชาติอื่นๆ ให้นักเรียนฟัง ผู้วิจัยใช้การกระตุ้นถามนักเรียนถึงเรื่องราวเหนือธรรมชาติที่นักเรียนเคยได้อ่านและข้อคิดที่ได้จากนิทาน หรือบทอ่านประเภทข่าวผู้วิจัยถามเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องปีศาจ การแก้เคล็ด และการถูกหลอกซื้อสินค้า ซึ่งการกระตุ้นความคิดด้วยวิธีนี้ทำให้นักเรียนกระตือรือร้นและมีเป้าหมายในการอ่าน ทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านว่าเมื่ออ่านบทอ่านแล้วจะได้รับคำตอบสอดคล้องกับภทราณี เวียงนาค (2562: 64) กล่าวถึง การกระตุ้นความสนใจก่อนเริ่มการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยการให้นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง และบอกความหมายของชื่อเรื่องหรืออาจตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นความคิดผู้เรียน ซึ่งการกระตุ้นความคิดด้วยวิธีนี้ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้น และมีเป้าหมายในการอ่าน มองเห็นความสำคัญของการอ่านว่า หากอ่านบทอ่านแล้วควรจะได้รับคำตอบจากการอ่านอย่างไร วิธีดังกล่าวถือเป็นการเริ่มต้นของกระบวนการคิดของสมองหรืออภิปัญญาที่ช่วย

ให้ผู้อ่านเกิดความคิดในกิจกรรมอย่างมีจุดประสงค์ ทำให้ผู้อ่านตื่นตัวและกระตือรือร้นที่จะอ่านและตรวจสอบตนเอง (นิตยภัทร์ ธาราสุข, 2557)

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่อง (Visualizing) เกิดขึ้นระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง โดยผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจนจบแล้วให้อธิบายฉากของเรื่องหรือวาดภาพจากจินตนาการที่นักเรียนได้รับจากการอ่าน ซึ่งในกรณีนี้บทอ่านประเภทนิทาน ชาว สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ แต่หากเป็นบทอ่านประเภทโฆษณาที่มีเนื้อหาสั้นๆ ไม่ได้มีเหตุการณ์การดำเนินเรื่องหรือเรื่องราว อาจให้นักเรียนเขียนข้อความที่ประทับใจจากการอ่านหรือวาดภาพสั้นๆ ตามจินตนาการของนักเรียน ซึ่งการบันทึกความประทับใจหลังการอ่านเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องราวได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับ Harvey and Goudvis (2007) ที่ระบุว่า การที่ผู้อ่านจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่องขณะอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ดีขึ้น เพราะการสร้างภาพในใจจะช่วยให้ผู้อ่านเชื่อมโยงเรื่องราวที่อ่านเข้ากับประสบการณ์ของตนเอง นอกจากนี้ Keene and Zimmermann (2007) ยังกล่าวว่าการจินตนาการภาพหรือฉากของเรื่องเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนจดจำข้อมูลสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้มากขึ้น ดังนั้นการที่ผู้วิจัยให้นักเรียนวาดภาพหรือบันทึกความประทับใจหลังการอ่านจึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการจดจำและทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อกับความรู้เดิม (Making Connection) เป็นขั้นตอนหลังการอ่านบทอ่านที่ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ได้เรียนรู้เพิ่มเติมจากความรู้เดิมที่มีอยู่แล้วและให้นักเรียนคิดแล้วเขียนว่าเรื่องที่อ่านนั้นตรงหรือคล้ายกับประสบการณ์ของนักเรียนที่เคยพบในชีวิตประจำวันหรือไม่ ซึ่งบทอ่านที่มีตัวละครหรือเหตุการณ์ เช่น นิทาน ชาว นักเรียนจะฝึกวิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครจากพฤติกรรม แล้วคิดเชื่อมโยงว่าหากเป็นนักเรียนจะมีวิธีแก้ไขปัญหาอย่างไร ขั้นตอนนี้จะช่วยให้นักเรียนคิดอย่างมีเหตุผล เรียนรู้ที่จะเข้าใจตนเองและผู้อื่น โดยเขียนแสดงความคิดเห็นหรือเล่าประสบการณ์ของตนเอง ส่วนบทอ่านที่เป็นโฆษณา ผู้วิจัยจะกำหนดคำถามให้นักเรียนหาเหตุผลว่าสินค้าในบทสนทนานั้นจำเป็นในชีวิตนักเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด และบทอ่านที่เป็นบทความมีเนื้อหาที่เสนอเรื่องราวในสังคมเกี่ยวกับการบูลลี่ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนเล่าประสบการณ์การถูกล้อและการบูลลี่คนอื่นของนักเรียน และบทอ่านประเภทร้อยกรองผู้วิจัยได้ให้นักเรียนวิเคราะห์แล้วคิดเชื่อมโยงว่าหากเป็นนักเรียนจะทำอย่างไรหรือมีวิธีแก้ไขปัญหาอย่างไร โดยภาพรวมแล้วขั้นตอนนี้ นอกจากให้นักเรียนฝึกคิดอย่างมีเหตุผลแล้วยังเป็นการฝึกการเขียนเล่าเรื่องราวของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือและสนใจเป็นพิเศษ เพราะได้แสดงออกเกี่ยวกับการคิดของตนเอง สอดคล้องกับ Tovani (2000) ที่ระบุว่า การเชื่อมโยงความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่จากบทอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านสร้างความเข้าใจและตีความเรื่องที่อ่านได้ดีซึ่งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ Gambrell and Jawitz (1993) ยังพบว่าการเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้อ่านมีผลทางบวกต่อความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่านและทัศนคติต่อการอ่านของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนรู้สึกว่บทอ่านมีความหมายและเกี่ยวข้องกับตนเองจึงเกิดแรงจูงใจในการอ่านและกระตือรือร้นที่จะแสดง

ความคิดเห็นเพิ่มมากขึ้น การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์และแลกเปลี่ยนมุมมองซึ่งกันและกัน จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้เป็นอย่างดี

ในขั้นตอนนี้พบว่านักเรียนโดยส่วนใหญ่ไม่รู้ว่าจะเขียนแสดงความคิดเห็นหรือเล่าเรื่องอย่างไร ผู้วิจัยจึงให้การช่วยเหลือโดยการเล่าประสบการณ์หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนสามารถเขียนตอบได้มากและรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังที่ สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล (2553: 56) ได้กล่าวว่า กลวิธีสตาร์ท (START) จะช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างครูและนักเรียน ให้มีการคิดหาคำตอบ ตั้งคำถาม และสรุปใจความที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจการอ่านมากขึ้น ทำให้ปัญหาของนักเรียนและให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่นักเรียน เป็นการช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนให้เป็นกันเอง ครูและนักเรียนเป็นกัลยาณมิตรและไว้วางใจกัน ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนที่นักเรียนให้ความร่วมมือและสนใจเป็นพิเศษ เพราะได้แสดงออกเกี่ยวกับการคิดของตนเอง

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนพยายามสร้างคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในบทอ่านและช่วยในการจดจำเรื่องราว หรือถ้านักเรียนไม่เข้าใจหรือสงสัยตรงไหนให้เขียนคำถามเก็บไว้และลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาเก็บไว้ เมื่ออ่านจบแต่ละประเด็นหรือจบเรื่องแล้ว จึงให้นักเรียนตรวจสอบคำตอบกับเพื่อนในห้องหรือสืบค้นข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ ซึ่งพบว่าขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยากพอสมควรเนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยตั้งคำถาม อาจเป็นเพราะนักเรียนคุ้นเคยกับการถูกถามมากกว่า (สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล, 2553) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้เตรียมประเด็นไว้ถามคำถามนักเรียนเพื่อกระตุ้นความคิดอย่างมีวิจารณญาณให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้ คือเป็นคำถามให้คิดวิเคราะห์ ประเมินค่าและตัดสินใจหรือประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น บทอ่านประเภทนิทาน ผู้วิจัยใช้คำถามฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาของตัวละครว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่ บทอ่านประเภทข่าว ผู้วิจัยใช้คำถามฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ความหมายจากข้อความในบทอ่านว่าข้อความใดเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น คำถามฝึกตีความน้ำเสียงหรือเจตนาของผู้เขียน บทอ่านประเภทโฆษณา ผู้วิจัยใช้คำถามฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ถึงความน่าเชื่อถือของสินค้าและความจำเป็นของนักเรียน บทอ่านประเภทบทความผู้วิจัยใช้คำถามฝึกให้นักเรียนวิพากษ์ข้อดีข้อเสียในประเด็นของบทอ่านและบทอ่านประเภทร้อยกรองได้ใช้คำถามฝึกให้นักเรียนวิเคราะห์ความหมายจากข้อความและประยุกต์ความรู้หรือข้อคิดที่ได้จากบทอ่านมาใช้เป็นแนวทางดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียน สอดคล้องกับ Harvey and Goudvis (2007) ที่ระบุว่า การตั้งคำถามขณะอ่านเป็นกลวิธีที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้อ่านตรวจสอบความเข้าใจ ขยายความคิดและเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ นอกจากนี้ Walsh and Sattes (2005) ยังพบว่าคำถามที่ดีสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินข้อมูลได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนามุมมองและข้อสรุปของตนเอง

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main Idea) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องย่อหรือใจความสำคัญของเรื่อง โดยผู้วิจัยใช้คำถามจากเทคนิค 5W1H เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียบเรียงเรื่องราวของเนื้อหาได้ง่ายและรวดเร็วขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทราณี เวียงนาค (2562: 67) ที่กล่าวว่า การใช้เทคนิค 5W1H เป็นแนวทางที่ทำให้การหาใจความสำคัญของเรื่องเป็นไปโดยง่ายและรวดเร็วมากขึ้น ถึงแม้ว่าบทอ่านจะมีขนาดยาวและมีหลายประเด็น และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือช่วยเหลือการอ่านแต่ละขั้นตอน รวมถึงให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงช่วยเหลือนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า ทำให้อันดับนี้เป็นขั้นตอนที่มีลักษณะช่วยกันคิดหาประเด็นใจความสำคัญไปพร้อมๆกัน

ขั้นที่ 6 การสรุปความ (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องทีอ่านมาเขียนสรุปเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเอง ขั้นตอนนี้จะช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาของเรื่องทีอ่านได้ และครูก็สามารถตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนต่อเรื่องทีอ่านได้ แต่พบว่ามีปัญหาอยู่บ้างคือ นักเรียนเขียนสรุปความด้วยภาษาปากและข้อความไม่สละสลวยเนื่องจากขาดคำสันธานและใช้คำสันธานไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงแนะนำหลักการใช้ภาษาเขียน และการใช้คำสันธาน โดยผู้วิจัยจะคอยเน้นย้ำในช่วงแรกๆ ของการสอน และพบว่านักเรียนมีแนวทางการเขียนสรุปความได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้นในแผนการสอนถัดมา ซึ่งเป็นผลจากการประยุกต์ใช้แนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่เน้นให้ผู้สอนประเมินปัญหาการเรียนของผู้เรียนแล้วเลือกวิธีช่วยเหลือทีเหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ (Bruner & Vygotsky, 2008 อ้างถึงใน ภัทราณี เวียงนาค, 2562)

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) เป็นขั้นตอนที่ นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการคาดเดาเรื่อง ในขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring) และขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม (Questioning) ว่านักเรียนมีประเด็นสงสัยทีประเด็นและสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องหรือไม่ โดยพบว่านักเรียนตั้งคำถามน้อยมากในขั้นตอนที่ 4 ซึ่งส่วนใหญ่มักตั้งคำถามเกี่ยวกับคำศัพท์ยากและคาดเดาความหมายจากบริบทได้ถูกต้อง แต่ทีมักคาดเดาไม่ถูกต้องคือ การคาดเดาเรื่อง ในขั้นที่ 1 เพราะการดูแต่รูปภาพหรืออ่านชื่อเรื่องไม่สามารถใช้ตัดสินเนื้อหาได้ จะต้องอ่านเนื้อความในบทอ่านด้วย สอดคล้องกับ Moreillon (2007) ทีระบุว่า การตรวจสอบการคาดเดาหลังการอ่านเป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านของตนเอง ช่วยให้ผู้อ่านตระหนักว่าข้อมูลหรือสัญญาณบางอย่างเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการคาดเดาเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง แต่ต้องผนวกกับการอ่านเนื้อเรื่องด้วยจึงจะสามารถสร้างความเข้าใจทีถูกต้องและครอบคลุมได้

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า (Making Judgments) เป็นขั้นตอนที่นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่า และประโยชน์ทีได้จากการอ่าน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำกลวิธีการอ่านทีได้เรียนไปใช้ในการอ่านด้วยตนเอง (Hilden & Pressley, 2007 cited in Scharlach, 2008) และทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึง

รูปแบบของบทอ่านหรืองานเขียนที่หลากหลายจากสื่อออนไลน์ เช่น นิทาน ข่าว โฆษณา บทความ และบทร้อยกรอง ซึ่งการอ่านทุกประเภทล้วนจำเป็นต้องใช้วิจารณญาณในการอ่าน โดยสอดคล้องกับ Afflerbach (2018) ที่ระบุว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณต้องอาศัยทักษะการคิดซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์ การตีความ การประเมินคุณค่าและการนำไปประยุกต์ใช้ โดยทักษะเหล่านี้มีความสำคัญต่อการอ่านบทอ่านทุกประเภทในยุคดิจิทัลที่มีการสื่อสารผ่านสื่อออนไลน์อย่างแพร่หลาย การฝึกฝนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ตามกลวิธีสตาร์ทจึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้

2. จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ในภาพรวมผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สามารถพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) ที่เป็นการคิดเพื่อพิจารณา ตัดสินเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่เห็นคล้อยตามข้ออ้างที่น่าเชื่อถือ แต่ตั้งคำถามและโต้แย้งข้ออ้างเพื่อเปิดแนวคิดที่แตกต่างนำไปสู่การแสวงหาคำตอบที่สมเหตุสมผลมากกว่าข้ออ้างเดิม (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์, 2547)

ในยุคปัจจุบันที่สื่อและเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยอย่างรวดเร็วและแพร่หลาย การสอนให้นักเรียนอ่านเพียงเพื่อความเข้าใจเนื้อหาจึงไม่เพียงพอ แต่ต้องสอนให้รู้จักคิดหาเหตุผลในขณะที่อ่านด้วยทุกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของความก้าวหน้าทางการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ที่มีแนวโน้มซับซ้อนให้เชื่อได้โดยง่าย หากผู้อ่านขาดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่อพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลต่างๆ อย่างรอบคอบก็อาจทำให้ตกเป็นเหยื่อได้โดยง่ายเช่นกัน ดังเช่น ขวัญดี อัคราวุฒิชัย และคณะ (2547: 73) แสดงความคิดเห็นถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณว่า ในสังคมปัจจุบันเป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ก้าวหน้าทันสมัย สื่อสารได้รวดเร็วและไร้พรมแดน การดำเนินชีวิตของเราจึงต้องรู้จักรับสารโดยใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบกลุ่มเล็ก มิฉะนั้นเราจะตกเป็นเหยื่อเพราะถูกข้อมูลข่าวสารครอบงำ จนไม่สามารถแสดงความรู้ความคิดหรือให้แนวทางที่เป็นประโยชน์ได้ เราควรฝึกฝนตนเองให้เป็นนักอ่านที่สามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเองและยังแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ด้วย

นอกจากนี้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณยังเป็นทักษะที่ต้องอาศัยขั้นตอนในการฝึกฝนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม โดยสุนันทามัน เศรษฐวิทย์ (2543: 112-113) ได้นำลำดับขั้นการเรียนรู้ของ Bloom มาประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านโดยแบ่งเป็น 6 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 จำเป็นขั้นเริ่มแรกของการอ่านที่สมองจะต้องจำเรื่องราวให้ได้จำความหมายของคำให้คำจำกัดความของคำยาก จำชื่อตัวละครและเหตุการณ์สำคัญ การที่ครูจะรู้ว่านักเรียนมีความจำจากเรื่องที่อ่านได้มากหรือน้อยก็ใช้วิธีการตั้งคำถามเรื่องที่อ่านหรืออาจให้สะกดคำ

บอกความหมายและบอกคำจำกัดความ ขั้นที่ 2 เข้าใจเป็นขั้นที่ผู้อ่านสามารถเล่าเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนได้ เข้าใจความคิดถ้อยคำประโยคและข้อความที่เป็นคติสอนใจ บอกลำดับเหตุการณ์ได้ เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตนเอง เข้าใจ สรุปเรื่องและเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง ขั้นที่ 3 นำไปใช้เป็นขั้นที่ผู้อ่านควรมีการฝึกถ้อยคำประโยคและเหตุการณ์ที่ได้อ่านไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ ที่อาจเกิดขึ้นได้ใหม่หรือนำไปใช้แก้ปัญหาในรายวิชาอื่น ๆ ดังนั้นคำถามที่ใช้จึงมักจะกำหนดเป็นสถานการณ์ให้ผู้อ่านพิจารณาในการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกัน ขั้นที่ 5 สังเคราะห์ เป็นขั้นที่ผู้อ่านสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะโครงเรื่องหรือคล้ายคลึงกับเรื่องที่อ่าน สุภาษิต คำพังเพยที่มีความหมายเปรียบเทียบแล้วใกล้เคียงกัน อีกทั้งยังสามารถสรุปแนวคิดเหมือนกันและต่างกันได้ด้วย ขั้นที่ 6 ประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการคิดที่ผู้อ่านต้องตัดสินใจเรื่องที่อ่านว่า อะไรคือส่วนที่เป็นจริงและอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาค้นหาคคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจน ความซาบซึ้งความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง

เมื่อนักเรียนสามารถเรียนรู้หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณตามขั้นตอนข้างต้นแล้ว ย่อมส่งผลให้ครูสามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไขและต่อยอดเพื่อให้นักเรียนได้นำทักษะดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง ซึ่ง Anderson & Krathwohl (2001: online อ้างถึงใน ขวัญชนก นัยเจริญ, 2551: 40) ได้นำ Bloom's Taxonomy of Educational Objectives มาปรับเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลจุดมุ่งหมายทางการศึกษาด้านพุทธิพิสัย (Taxonomies of the Cognitive Domain) จำนวน 6 ขั้น ดังนี้ 1) ขั้นการจำ ความจำ คือความสามารถในการระลึกได้ถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน 2) ขั้นการเข้าใจ คือความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความได้ คำถามประเภทนี้ควรเป็นข้อความใหม่ที่ครูกำหนดสถานการณ์ขึ้น 3) ขั้นการนำไปประยุกต์ใช้ คือความสามารถที่จะนำเอาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนรู้ไปแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใหม่ 4) ขั้นการวิเคราะห์ คือความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ในเชิงเหตุและผล การลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง การวิเคราะห์โวหารในการเขียน การวิเคราะห์วัตถุประสงค์หรือเจตนาของผู้เขียน 5) ขั้นการประเมินค่า คือการตัดสินใจคุณค่าของงานเขียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ด้านข้อคิด คุณค่า ทรรศนะของผู้เขียน ความน่าเชื่อถือ ความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ การกระทำของบุคคลหรือตัวละคร ตลอดจนการประเมินข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นนั้น ๆ 6) ขั้นการสร้างสรรค คือความสามารถในการสรุปเรื่องราวหรือเหตุการณ์นั้น ๆ เป็นมโนทัศน์ คติ สำนวน สุภาษิต ตลอดจนคาดคะเนหรือทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดตามมาจากเหตุการณ์หรือการกระทำบนพื้นฐานของข้อมูลที่มีอยู่ ดังนั้นการศึกษาลักษณะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) จึงเป็นกระบวนการที่เหมาะสม เนื่องจากสามารถทำให้นักเรียนมีทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าร้อยละ 75 ซึ่งสอดคล้องกับชนิดาภา ไผ่ธรรมาสาร

(2557) ได้วิจัยเรื่อง การใช้กลวิธีสตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังการใช้กลวิธีสตาร์ท และ 2) ศึกษาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการใช้กลวิธีสตาร์ท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวัฒโนทัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีนักเรียนจำนวน 45 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท 2) แบบประเมินความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษ และ 3) แบบประเมินการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ทมีความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ และ 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีสตาร์ท มีความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณอยู่ในระดับดี ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนดไว้ อีกด้วย

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่ากลวิธีสตาร์ท (START) มีประโยชน์ต่อผู้เรียนด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ทำให้นักเรียนสามารถสร้างความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ อีกทั้งยังฝึกให้นักเรียนได้ตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน ฝึกตั้งคำถาม สมมติฐานและจินตนาการสิ่งที่อ่านได้ไม่ว่านักเรียนจะอ่านบทอ่านประเภทใดก็สามารถนำขั้นตอนของกลวิธีสตาร์ท (START) ไปใช้เป็นแนวทางในการอ่านได้

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.83$, $SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อด้านกิจกรรมการเรียนรู้ในลำดับที่ 1 ($M = 4.86$, $SD = 0.42$) รองลงมาคือด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ($M = 4.85$, $SD = 0.48$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ ($M = 4.77$, $SD = 0.62$) ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึงพอใจในบรรยากาศการจัดการเรียนการสอน ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆได้ อีกทั้งยังมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น สามารถตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเองได้ โดยด้านการจัดการเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาและค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เข้ากับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ใกล้เคียงจนทำให้เกิดความรู้ที่คงทน ซึ่งสอดคล้องกับ สมศักดิ์ ภูวิภา ดาววรรณ (2544: 1) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยให้ผู้เรียนได้พึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดทักษะที่จะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและสามารถเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนเองได้ (Metacognition) คือ รู้วิธีคิดของตนเองและพร้อมจะปรับเปลี่ยนวิธีคิดได้อย่างเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงน่าจะเป็นแนวทางในการเสริมสร้างให้นักเรียน ตระหนักรู้กระบวนการรู้คิดของตนเองและสามารถควบคุมกระบวนการรู้คิดของตนเองได้ ทั้งนี้การส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาส

เรียนรู้และมองเห็นศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่นั้น ครูผู้สอนย่อมมีบทบาทในการให้การช่วยเหลือเสริมสร้าง สนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเป็นระบบจนสามารถทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง และการช่วยเหลือนั้นจะค่อย ๆ ลดลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยมีองค์ประกอบการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Puntambekar, & Kolodner (1999: 189) 5 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างความเข้าใจในเป้าหมายของกิจกรรมร่วมกัน 2) การวินิจฉัยระดับความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถจัดการ สนับสนุนที่เหมาะสม จึงมีความจำเป็นต้องมีการวินิจฉัยระดับความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นผู้สอนจึงต้องมีความรู้ละเอียดเกี่ยวกับงาน และองค์ประกอบย่อยของงานและจุดประสงค์ที่ต้องการบรรลุ รวมทั้งความสามารถของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามความก้าวหน้าในการเรียน 3) การสนับสนุนสามารถเปลี่ยนแปลงได้ การวินิจฉัยความเข้าใจของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องนำไปสู่การให้ความช่วยเหลืออย่างค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทีละขั้น 4) การสนทนาและการปฏิสัมพันธ์ บทบาทของการสนทนาและการปฏิสัมพันธ์ ช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินความเข้าใจของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งช่วยผู้เรียนได้มีการตรวจสอบในการปฏิสัมพันธ์ด้วย 5) การลดความช่วยเหลือและถ่ายโอนความรับผิดชอบสู่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนควบคุมและรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) ทั้ง 8 ขั้นตอน คือ 1) การทำนายล่วงหน้า (Predicting/ Inferring) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องมีการคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยการสังเกตรูปภาพ อ่านชื่อเรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการตั้งคำถามคำตอบไว้ล่วงหน้า 2) การจินตนาการภาพ ฉากของเรื่อง (Visualizing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างภาพหรือความเข้าใจที่ได้จากการอ่าน อาจมีการวาดภาพหรือคิดสร้างภาพในใจถึงเหตุการณ์เรื่องราวที่ได้อ่านไป 3) การเชื่อมต่อความรู้เดิม (Making Connections) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านและมีการเชื่อมโยงกับความรู้เดิมทำให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น 4) การตั้งคำถาม (Questioning) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสร้างคำถามเพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจและการจำซึ่งทำให้เข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้น 5) วิเคราะห์ใจความสำคัญ (Determining Main idea) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งให้ความสนใจกับใจความสำคัญและจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน 6) การสรุปความ (Summarizing) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนทำหลังการอ่านโดยการสรุปย่อใจความสำคัญมาเรียงลำดับให้ครบถ้วน ทำให้สั้นลงและเป็นภาษาถ้อยคำของตนเอง 7) การตรวจคำตอบของการคาดเดา (Checking Predictions) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องตรวจสอบความเข้าใจการอ่านและประเมินการอ่านโดยใช้ทักษะการคิดเกี่ยวกับการระบุและการใช้เหตุผล 8) ประเมินค่า (Making Judgments) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนประเมินคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่าน จนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆได้ อีกทั้งยังมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น สามารถตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเองได้ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้นกลวิธีสตาร์ทจึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1. ในขั้นตอนของการอ่านครุควรให้นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจเรื่องที่ยังอ่านอยู่เสมอ และช่วยเหลือนักเรียนโดยการอธิบายเนื้อหาเพื่อทบทวนเรื่องราวบ่อยๆ เพราะนักเรียนบางคนไม่สามารถจดจำเนื้อหาได้ทั้งหมด การทบทวนจึงเป็นการช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้นและสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอ่านมีผลสัมฤทธิ์การอ่านที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) นั้นมีขั้นตอน 8 ขั้นตอน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนในจำนวน 1 คาบเรียน (50 นาที) ไม่เพียงพอ จึงควรจัดการเรียนการสอนด้วยคาบเรียนคู่ เพื่อให้นักเรียนได้อ่านเนื้อหาจากบทอ่านและตอบคำถามในทุกๆขั้นตอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยผลการประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์สาระอื่นๆ เช่น การเขียน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลพัทธ์ โพธิ์ทอง. (2554). “ผลของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้กลวิธีอาร์ อี เอ พี ที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย, โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี. “รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2558-2562.” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). **การจัดการเครือข่าย: กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพลส.
- จรรยา บุญปล้อง. (2541). “การพัฒนาแบบเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อสอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). **การสอนกระบวนการคิดทฤษฎีและการนำไปใช้** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนิดาภา ไใหญ่ธรรมสาร. (2557). “การใช้กลวิธีสตาร์ท เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนสรุปความภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาญชัย หมั่นประสงค์. (2556). **การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยวิธีวิทยาศาสตร์**. นครปฐม : สาขาวิชาการสอนภาษาไทยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). **การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: เมธีทิปส์.
- ดนยา วงศ์ธนะชัย. (2542). **การอ่านเพื่อชีวิต**. พิษณุโลก : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
- ทิตนา แคมมณี. (2548). **รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2557). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรรัตน์ นาคละมัย. (2559). “ผลของการสอนตามทฤษฎีการตอบสนองของผู้อ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวรรณคดีไทยและความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษา และการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นิตยภัทร์ ธาราสุข. (2557). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START) และแผนภูมิความหมาย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดไทร (สินศึกษาลัย).” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บรรจง อมรชีวิน. (2556). การคิดอย่างมีวิจารณญาณ : หลักการพัฒนาการคิดอย่างมีตรรกะ เหตุผลและดุลพินิจ Critical thinking. กรุงเทพฯ : สถาบันการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

บันลือ พลฤกษ์วัน. (2537). การนิเทศภายในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

เบญจวรรณ พูลบางยุง. (2564). “ผลการใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ในการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2” การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัง. (2551). การพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิคพรินต์ติ้ง

ปวีณา หนูอ่อน. (2565). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (START)ร่วมกับเทคนิคการอภิปราย” วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

พรรณนิการ์ สมัคร. (2557). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้การอ่านแบบ SQ3R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พาสนา จุลรัตน์. (2556). เมตาคอกนิชันกับการเรียนรู้. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์. 14(1), 5-6

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข. (2558). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัทรานี เวียงนาค. (2562). “การจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีสตาร์ท (STRAT) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2557). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรัญญ โปธิ์คีรี. (2562). “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ5R.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-

สฤกษ์ดีวงศ์.

วิจิตรา สามาอาพัฒน์. (2563). “การสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อออนไลน์โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWLH-Plus” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2564). **ผลการประเมิน PISA 2018 การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.).

สกุศลการ สังข์ทอง. (2562). “การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. (2550). **หลักการอ่าน**. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ. (2544). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง** (พิมพ์ครั้งที่ 4). เชียงใหม่: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่โรงพิมพ์แสงศิลป์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2567). **คู่มือการใช้งานสำหรับประชาชน เพื่อประสานงานตรวจสอบข่าวปลอมกับศูนย์ต่อต้านข่าวปลอมประเทศไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2523). **วิธีสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุรัตน์ สมศรี. (2565). “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยรูปแบบจัดการเรียนรู้การตอบสนองของผู้อ่าน” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุรีย์ภรณ์ บุญญมงคล. (2553). “การใช้กลวิธีสตาร์ทเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวัฒน์ วิวัฒน์นันท์. (2550). **ทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. นนทบุรี : ซี.ซี. นอลลิติจ์ลิงคส์.

เอมอร เนียมน้อย. (2551). **พัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยวิธี SQ3R**. กรุงเทพฯ : สุวีริยา
สาส์น

ภาษาต่างประเทศ

Afflerbach, P. (2018). **Understanding and using reading assessment, K-12 (3rd ed.)**.
ASCD.

Anderson, T. P. (1997). "Using models of instruction." In C. R. Dills and A. J. Romis
Zowski (Eds.), **Instructional development paradigms**. Englewood Cliffs, NJ:
Education Technology Publications.

Escudero, M. (2011). **Teaching and Learning Critical Reading with Transnational
Texts at a Mexican University: An Emergentist Case Study**. Doctor of
Philosophy (English and Education), University of Michigan, U.S.A.

Flavell, J.H. (1979). **Metacognitive and Cognitive Monitoring: A new area of
psychological inquiry**. New York: D. Van Nostrand Company Inc.

Gambrell, L. B., & Jawitz, P. B. (1993). **Mental imagery, text illustrations, and
children's story comprehension and recall**. *Reading Research Quarterly*, 28(3),
264-276.

Keene, E. O., & Zimmermann, S. (2007). **Mosaic of thought: The power of
comprehension strategy instruction**. Heinemann Educational Books.

Mei-Yon Ko. (2007). **Bridging Theory and Practice: Metacognitive Reading Strategy
Instruction**. *The International Journal of Learning*: 104-144

Moreillon, J. (2007). **Collaborative strategies for teaching reading comprehension:
Maximizing your impact**. American Library Association.

Scharlach, T.D. (2008). **"START Comprehending: Students and Teacher Actively
Reading Text."** *The Reading Teacher Journal*. Accessed January 7, 2021.
Available from <http://www.scribd.com/doc/221175492/start>.

Samah, Z. A. (2019). **"Impact of Cornell Notes vs. REAP on EFL Secondary School
Students' Critical Reading Skills."** *International Education Studies*, 12(10), 60-
69.

Tovani, C. (2000). **I read it, but I don't get it: Comprehension strategies for
adolescent readers**. Stenhouse Publishers.

Vianty. (2007). **The comparison of students' use of metacognitive reading
strategies between reading in Bahasa Indonesia and in English**. *The
International Education Journal*. Accessed January 7, 2021. Available from
<http://www.researchgate.net>

Walsh, J. A., & Sattes, B. D. (2005). **Quality questioning: Research-based practice
to engage every learner**. Corwin Press.

สัมภาษณ์

สกุลการ สังข์ทอง. (2564). ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี.

สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2564.

สุเมตตา แสงศรีจันทร์. (2564). ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี.

สัมภาษณ์, 18 มิถุนายน 2564.

แสนรัก บัวทอง. (2564). ครูชำนาญการ โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี. สัมภาษณ์, 18

มิถุนายน 2564

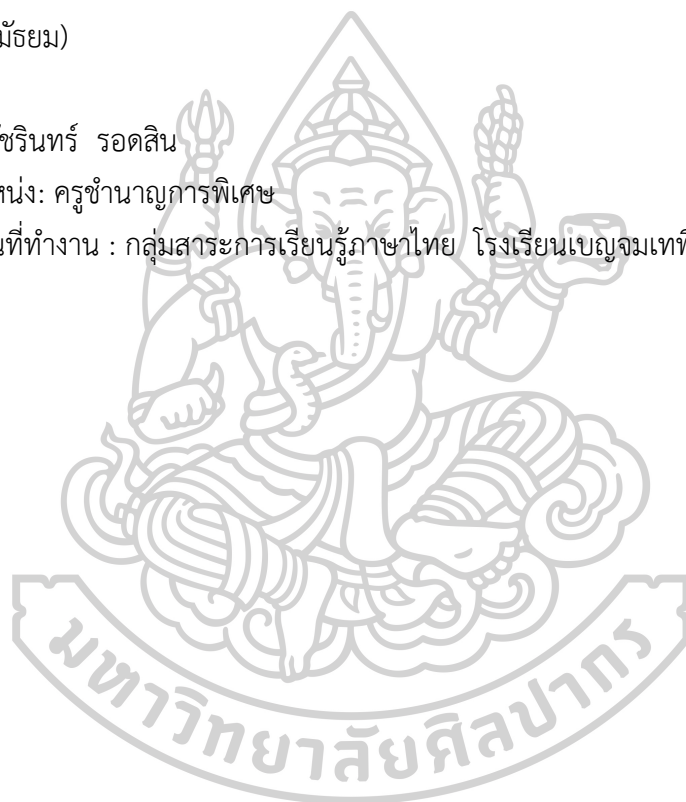

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

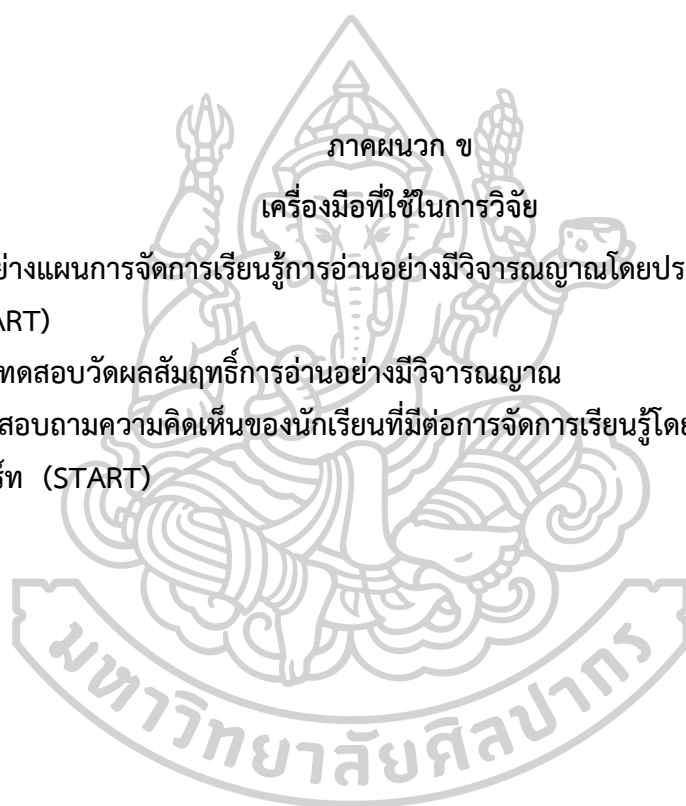
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์
ตำแหน่ง: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สถานที่ทำงาน : สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ ดร.สุวิมล คำนวน
ตำแหน่ง: อาจารย์
สถานที่ทำงาน : สาขาภาษาไทย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. ดร.พัชรินทร์ รอดสิน
ตำแหน่ง: ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงาน : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

วิชา ภาษาไทย (ท23101)

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พระอภัยมณีหนีนางผีเสื้อสมุทร

ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

จำนวน 2 คาบเรียน

ครูผู้สอน นางสาวกนกกาญจน์ ยี่สุน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด ม.3/3 ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน

ม.3/5 วิเคราะห์ วิจารณ์และประเมินเรื่องที่อ่านโดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ม.3/7 วิจารณ์ความสมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไปได้ของเรื่อง

ม.3/8 วิเคราะห์เพื่อแสดงความคิดเห็น โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

ม.3/9 ตีความและประเมินคุณค่าแนวคิดที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถสรุปสาระสำคัญของบทความที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ ตีความและประเมินค่าบทความที่อ่านได้
3. นักเรียนบอกคุณค่าของบทความที่อ่านได้

3. สาระสำคัญ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านระดับสูงที่ต้องใช้สติปัญญาใคร่ครวญพิจารณาสิ่งที่อ่านอย่างรอบคอบ สรุปสาระสำคัญ ทั้งเข้าใจความหมายโดยนัยของคำ อารมณ์ จุดประสงค์ของผู้เขียน สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น เพื่อตัดสินใจประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง บทความประกอบด้วยข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงกับการแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งความคิดเห็นจะมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์นักเรียนสามารถใช้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพื่ออ่านบทความเรื่องต่างๆเพราะจะทำให้นักเรียนสามารถรับข้อมูล วิเคราะห์เนื้อหาและประเมินคุณค่าบทความที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

4. สาระการเรียนรู้

4.1 ด้านความรู้

- หลักการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

4.2 ด้านทักษะ/กระบวนการ

- ทักษะการอ่าน

- กระบวนการคิด

4.3 ด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- มีวินัย
- ใฝ่เรียนรู้
- มุ่งมั่นในการทำงาน

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน (หลักฐาน ร่องรอยแสดงความรู้)

ใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

6.1 วิธีการวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล
2. การทำใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
3. การทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

6.2 เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล
2. ใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
3. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

6.3 เกณฑ์การประเมินผล

1. นักเรียนมีพฤติกรรมผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80
2. การประเมินผลจากใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณต้องผ่าน

เกณฑ์การประเมินร้อยละ 80

3. การประเมินผลจากแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านบทความอย่างมี
 วิจารณ์ญาณต้องผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล

คำชี้แจง : แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมเป็นรายบุคคล สร้างขึ้นเพื่อให้ครูผู้สอนประเมินพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องให้คะแนนที่เห็นสมควรตามความเป็นจริง

เลขที่	รายชื่อ	พฤติกรรมและระดับคะแนน									รวม
		ความตรงต่อเวลาและความพร้อมในการเรียน			การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน			มีคุณธรรมในการเรียน เช่น ความมีวินัย			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
.....											
40											

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

.....

หมายเหตุ นักเรียนต้องได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป และได้รับคะแนนอย่างน้อย 1 คะแนนในแต่ละประเด็นการประเมินจึงจะถือว่าผ่านการประเมินครั้งนี้

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมในชั้นเรียนรายบุคคล

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมิน พร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริง และครูจะประเมินลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนเป็นรายบุคคล

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน		
	3 (ดีมาก)	2 (ดี)	1 (พอใช้)
1. ความตรงต่อเวลาและความพร้อมในการเรียน	1. เข้าเรียนตรงเวลา 2. อุปกรณ์การเรียนครบตามที่ครูกำหนด เช่น หนังสือเรียน ใบความรู้	1. เข้าเรียนช้ากว่ากำหนดแต่ไม่เกิน 10 นาที 2. อุปกรณ์การเรียนไม่ครบตามที่ครูกำหนด	1. เข้าเรียนช้าเกินกว่า 10 นาที 2. ไม่นำอุปกรณ์การเรียนมาเลยแม้แต่ชิ้นเดียว
2. การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	1. ปฏิบัติงานตามที่ครูสั่งด้วยความตั้งใจ 2. ซักถามและแสดงความคิดเห็นบ่อยครั้ง 3. จดบันทึกและตั้งใจฟังครูสอน	1. ปฏิบัติงานตามที่ครูสั่งด้วยความตั้งใจ 2. ซักถามแสดงความคิดเห็นบ้างบางครั้ง 3. จดบันทึกบ้างบางครั้ง ไม่ตั้งใจฟังเท่าที่ควร	1. ไม่ตั้งใจทำงาน 2. ไม่ซักถามหรือแสดงความคิดเห็นใดๆทั้งสิ้น 3. ไม่จดบันทึกและไม่ตั้งใจฟัง
3. มีคุณธรรมในการเรียน เช่น ความมีวินัย	1. นั่งอยู่กับที่ ไม่เล่น 2. ไม่พูดคุยเวลาครูสอน	1. นั่งอยู่กับที่ ไม่เล่น 2. พูดคุยกับเพื่อนบ้างเป็นบางครั้ง	1. เดินในห้องโดยไม่ได้รับอนุญาต เล่นกับเพื่อน 2. พูดคุยกับเพื่อนตลอดเวลา

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

คะแนนรวม	8 - 9	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดี
คะแนนรวม	6 - 7	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พอใช้
คะแนนรวม	3 - 5	หมายถึง	นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปรับปรุง

แบบประเมินใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณ์ญาณ

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน	ผลการประเมิน		หมายเหตุ
		10	ผ่าน	ไม่ผ่าน	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
...					
40					

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินต้องได้ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมินใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

คำชี้แจง : เกณฑ์การประเมินนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนโดยครู ตามรายการประเมิน พร้อมทั้งเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละหัวข้อที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนตามความเป็นจริง และครูจะประเมินลงในแบบประเมินใบงานที่ 1 การอ่านนิทานจากสื่อออนไลน์อย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องครบทุกประเด็น	เนื้อหาถูกต้องเพียง 3 ประเด็น	เนื้อหาถูกต้องเพียง 2 ประเด็น	เนื้อหาถูกต้องเพียง 1 ประเด็น
2. การใช้เหตุผล		มีการใช้เหตุผลสนับสนุนความคิดทุกประเด็น	มีการใช้เหตุผลสนับสนุนความคิด 1-2 ประเด็น	ไม่มีการใช้เหตุผลสนับสนุนความคิด
3. ความสะอาดและความสวยงาม		ใบงานมีความสะอาด	ใบงานมีรอยลบขีดฆ่า 1 - 2 ตำแหน่ง	ใบงานมีรอยลบขีดฆ่ามากกว่า 2 ตำแหน่ง

ระดับคุณภาพ/การวัดประเมินผล

คะแนนรวม	8 - 10	หมายถึง	ดี
คะแนนรวม	5 - 7	หมายถึง	พอใช้
คะแนนรวม	3 - 4	หมายถึง	ปรับปรุง

8. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

คาบเรียนที่ 1

ขั้นที่ 1 การทำนายล่วงหน้า (Predicting/Inferring)

1. นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อบทความเรื่อง “จิตแพทย์หวังสังคมไทยบูลี่หนักมาก” พร้อมกันจากใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณตอนที่ 1 และบอกความหมายของชื่อเรื่องพร้อมคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน โดยครูให้ข้อมูลเพิ่มเติมแล้วให้นักเรียนบันทึกเรื่องราวที่คาดเดาลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

ขั้นที่ 2 การจินตนาการภาพ/ฉากของเรื่อง

2. นักเรียนอ่านบทความเรื่อง “จิตแพทย์หวังสังคมไทยบูลี่หนักมาก” จากใบงานที่ 4 ตอนที่ 2 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

3. ครูสุ่มนักเรียนตามเลขที่ประมาณ 5 คนให้นักเรียนเล่าเรื่องที่อ่านตั้งแต่ต้นจนจบเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

4. นักเรียนแต่ละคนวาดภาพหรือเขียนบรรยายฉากที่นักเรียนประทับใจจากการอ่านบทความลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 3

ขั้นที่ 3 การเชื่อมต่อความรู้เดิม

5. นักเรียนวิเคราะห์ ตีความเนื้อหาและคิดเชื่อมโยงกับตัวนักเรียนในบทความลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 4

ขั้นที่ 4 การตั้งคำถาม

6. ระหว่างที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนพยายามตั้งคำถาม เพื่อช่วยในการตรวจสอบความเข้าใจและการจดจำหรือหากนักเรียนไม่เข้าใจ สงสัยตอนใดให้นักเรียนเขียนคำถามเก็บไว้ เช่น ไม่เข้าใจคำศัพท์เนื้อเรื่องบางตอนและลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาเก็บไว้ เมื่ออ่านจบแต่ละประเด็นหรือจบเรื่องแล้ว จึงทบทวนตรวจสอบคำตอบกับเพื่อนในห้องเรียน หรือการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งอื่นๆ และเขียนลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 5

7. ครูช่วยกระตุ้นความคิดของนักเรียนโดยให้นักเรียนเขียนคำตอบลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 6

คาบเรียนที่ 2

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ใจความสำคัญ

8. นักเรียนเขียนเนื้อเรื่องย่อหรือใจความสำคัญของเรื่องลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 7

ขั้นที่ 6 การสรุปความ

9. นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านขั้นที่ 5 มาเขียนสรุป โดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเองลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 8

ขั้นที่ 7 การตรวจคำตอบของการคาดเดา

10. นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของตนเองจากการคาดเดาในขั้นที่ 1 การทำนายล่องหน้า และขั้นที่ 4 การตั้งคำถามว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยกี่ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายที่ถูกต้อง กี่ประเด็น ไม่ถูกต้องกี่ประเด็น บันทึกเก็บไว้เป็นสถิติการอ่านลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 9

ขั้นที่ 8 การประเมินค่า

11. นักเรียนช่วยกันอภิปรายคุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากการอ่านและนักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตอย่างไร โดยเขียนบันทึกลงในใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ ตอนที่ 10

12. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน

9. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. ใบงานที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ
2. ภาพประกอบบทความเรื่อง “จิตแพทย์หวังสังคมไทยบูลี่หนักมาก”
3. บทความประเภทบทความเรื่อง “จิตแพทย์หวังสังคมไทยบูลี่หนักมาก”
4. แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

10. รายละเอียดเนื้อหาสาระ/ความรู้เพิ่มเติม

บทความการพิจารณาบทความ

องค์ประกอบของบทความ บทความส่วนใหญ่คือมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ

1. ชื่อเรื่อง เป็นส่วนแรกของบทความที่สร้างความสนใจแก่ผู้อ่าน บทความในหนังสือพิมพ์ หรือ นิตยสาร อาจตีพิมพ์ชื่อเรื่องด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่เพื่อสร้างความสนใจ
2. บทนำ คือ ส่วนที่อยู่ย่อหน้าแรกของบทความ มีลักษณะเป็นการกล่าวนำเรื่อง โดยให้ความรู้เบื้องต้น บอกเจตนาและผู้เขียนหรือตั้งคำถาม ซึ่งผู้เขียนจะใช้กลวิธีต่างๆ ในการเขียนให้ผู้อ่านสนใจ
3. เนื้อหา เป็นส่วนสำคัญที่สุดของบทความ เพราะเป็นส่วนที่รวบรวมความรู้ สาระต่างๆ และความคิดเห็นของผู้เขียน
4. บทสรุป คือ ส่วนสุดท้ายของบทความที่ผู้เขียนใช้สรุปเนื้อหา และสร้างความประทับใจแก่ผู้อ่าน โดยใช้กลวิธีหลายประการ เช่น การชักจูงใจให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง การให้ข้อคิด การหาแนวร่วม

ประเภทของบทความ แบ่งได้เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1. บทความบรรยายเหตุการณ์ เป็นบทความที่บรรยายเรื่องราวต่างๆที่เป็นเหตุการณ์ใน ความสนใจของคนสังคม มีจุดมุ่งหมายเพื่อรายงานให้ผู้อ่านทราบความเป็นไปของบ้านเมือง และมีส่วนร่วมรับรู้ในเหตุการณ์นั้น

2. บทความเชิงวิเคราะห์ เป็นบทความที่ผู้เขียนนำเสนอเรื่องราวต่างๆที่เป็นข่าว หรืออยู่ใน ความสนใจของประชาชน โดยจำแนกออกเป็นประเด็นต่างๆ อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราว ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

3. บทความเชิงวิจารณ์ เป็นบทความที่ผู้เขียนต้องการเสนอความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับ เหตุการณ์ที่เป็นข่าว หรือเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชนส่วนใหญ่ การเสนอความคิดเห็น อาจเป็นไปได้ในลักษณะโต้แย้ง ไม่เห็นด้วย เสนอแนะแนวทาง หรือชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง

4. บทความเชิงวิชาการ เป็นบทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง บทความเชิงวิชาการที่นำเสนอในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ส่วนใหญ่ไม่มีความยาวมากนัก นอกจากนี้ ข้อมูลยังมีความถูกต้องน่าเชื่อถือน้อยกว่าบทความวิชาการในวารสารวิชาการ

หลักการอ่านและพิจารณาบทความ

ในการอ่านและพิจารณาบทความ ควรพิจารณาในประเด็นต่อไปนี้

1. ข้อเท็จจริง ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ข้อเท็จจริงในบทความ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัยและน่าเชื่อถือหรือไม่
 - ผู้เขียนนำข้อมูลมาจากแหล่งใด
 - มีการอ้างอิงแหล่งข้อมูลให้ผู้อ่านสืบค้นต่อไปหรือไม่ และแหล่งข้อมูลนั้นน่าเชื่อถือหรือไม่
2. ข้อคิดเห็น ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสอดคล้องกับข้อเท็จจริงหรือไม่
 - ผู้เขียนเสนอข้อคิดเห็นที่มีประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์หรือไม่
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนมีความเป็นไปได้หรือไม่
 - ข้อคิดเห็นของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
3. กลวิธีนำเสนอ ควรพิจารณารายละเอียดดังนี้
 - ผู้เขียนนำเสนอบทความได้น่าสนใจหรือไม่ โดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆของ บทความ
 - องค์ประกอบต่างๆ ของบทความมีความสอดคล้องและเชื่อมโยงต่อเนื่องกันหรือไม่

- การนำเสนอของผู้เขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย หรือเกิดความสับสน
- ผู้เขียนนำเสนอเรื่องด้วยถ้อยคำสำนวนที่เข้าใจง่าย และชัดเจนหรือไม่

4. ประโยชน์ที่ได้รับ ควรพิจารณารายละเอียดต่อไปนี้

- ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากการอ่านบทความนี้มากน้อยเพียงใด
- ข้อคิดหรือทรรศนะของผู้เขียนสามารถนำไปปฏิบัติได้หรือไม่
- บทความนี้มีประโยชน์กับบุคคลเฉพาะกลุ่มหรือบุคคลส่วนใหญ่ในสังคม

11. บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวกนกกาญจน์ ยี่สุน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

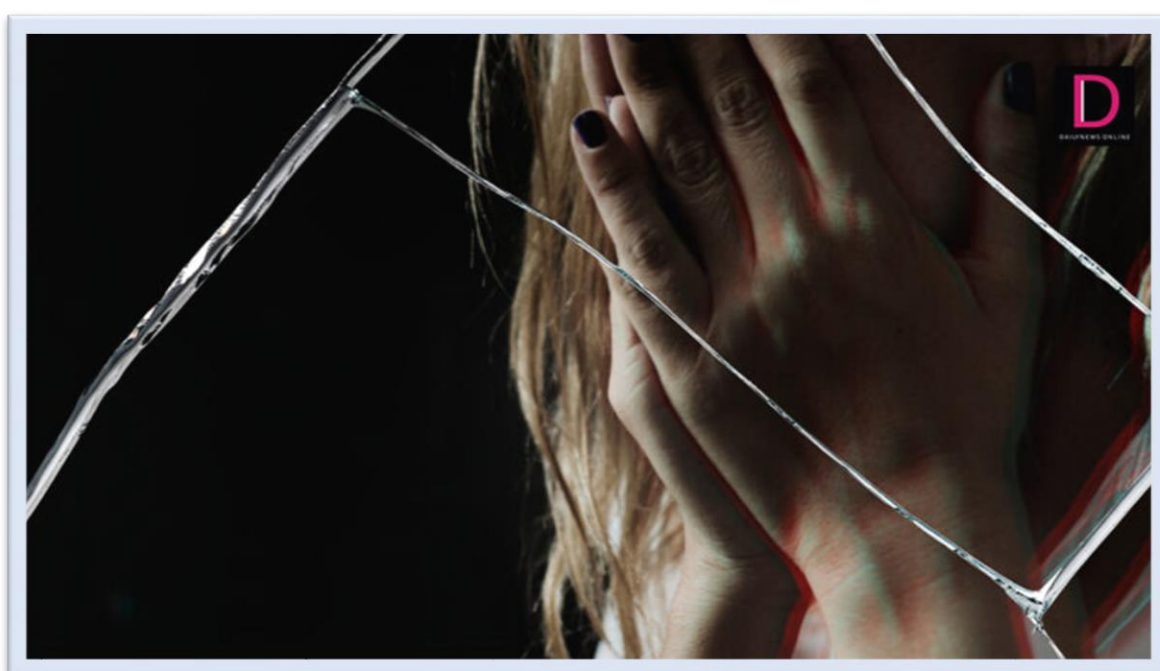
ใบงานที่ 4

การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพ อ่านชื่อเรื่องและบอกความหมายของชื่อเรื่อง พร้อมทั้งคาดเดาเรื่องราวก่อนอ่าน

บทความเรื่อง “จิตแพทย์ห่วงสังคมไทยบูลลี่หนักมาก”

1. บูลลี่ คืออะไร

.....

.....

2. เมื่อดูจากภาพและชื่อเรื่องแล้ว นักเรียนคิดว่าบทความนี้น่าจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร

.....

.....

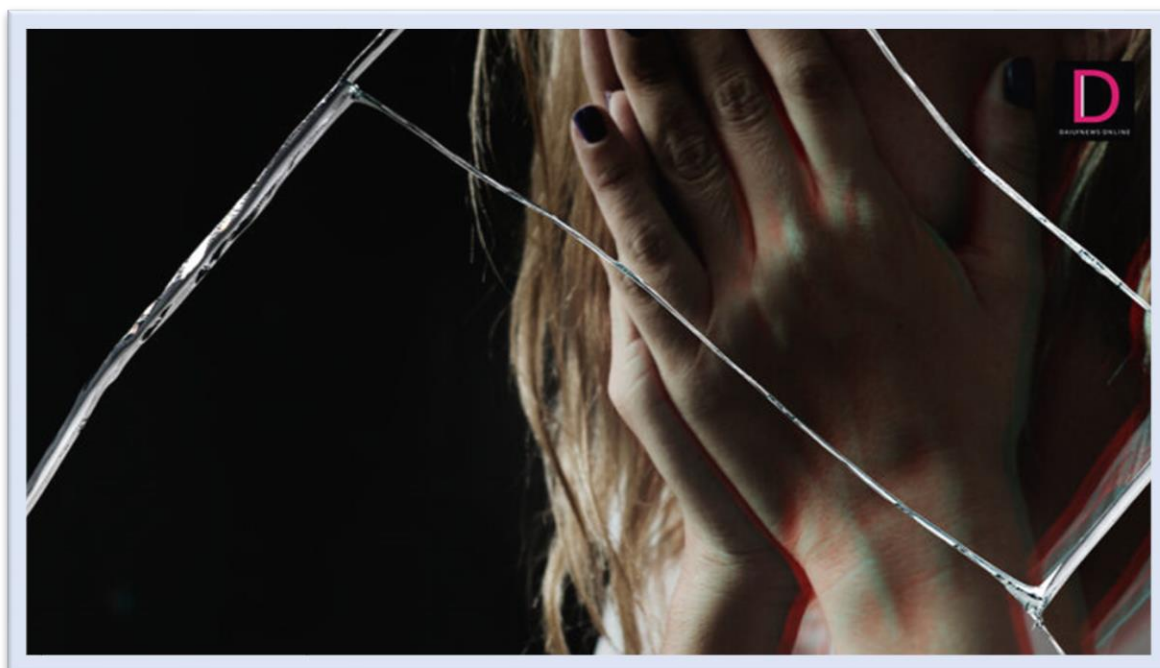
ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านบทความเรื่อง จิตแพทย์ห่วงสังคมไทยบูลลี่หนักมาก

บทอ่านที่ 4

การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

บทความเรื่อง จิตแพทย์ห่วงสังคมไทยบูลลี่หนักมาก

ผลกระทบจากปัญหาการ บูลลี่ ล้อเลียน กลั่นแกล้งกัน นับวันยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น ก่อเกิด “ความรุนแรง” ทั้งต่อตัวเอง และผู้อื่น ดังที่ปรากฏผ่านสื่อบ่อยมากขึ้นในระยะหลัง ๆ มาแล้วซึ่ง “พญ. อัมพร เบญจพลพิทักษ์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต” ยอมรับว่า ทิศทางของการบูลลี่ในระยะหลังมีความ ก้าวร้าวรุนแรงมากขึ้น โดยในเด็กมีทั้งเป็นคนบูลลี่ และเป็นผู้ถูกบูลลี่ คนที่กระทำนั้นส่วนหนึ่งมี บาดแผลทางใจจากครอบครัว คนที่มีต้นทุนในครอบครัวที่เป็นจุดอ่อนอยู่แล้ว จึงเลือกแสดงออกด้วยการ ไปบูลลี่ผู้อื่นต่อไม่ว่าจะเป็นเรื่องสีผิว หน้าตา รูปร่าง การประสบความสำเร็จด้านต่าง ๆ ซึ่ง 2 ฝ่าย ต่างน่าเห็นใจและต้องได้รับการช่วยเหลือ คนสำคัญคือ ผู้ปกครอง ครู โรงเรียน และเพื่อน โดยสร้าง บรรยากาศ ค่านิยม ที่จะทำให้เด็กได้เรียนรู้ทิศทางที่สร้างสรรค์ของตัวเอง เพิ่มความภาคภูมิใจของ ตัวเองอย่างถูกต้อง ทั้งนี้อย่าละเลยสัญญาณเตือนที่อาจจะเป็นฟางเส้นสุดท้ายเพราะเห็นว่าเด็กกล้าแจ้ง เนื่องจากเด็กมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้ง่ายและรวดเร็ว ซึ่งจับสัญญาณเตือนเช่น การเรียนตก ปรับตัวกับเพื่อนไม่ได้ ตัดพ้อถึงความสัมพันธ์กับเพื่อน พฤติกรรมก้าวร้าว การแยกตัวไม่สูงสิ่ง กับใคร การระเบิดอารมณ์เป็นระยะ ๆ ในครอบครัว เป็นต้น

“ถ้าปล่อยให้เด็กไหลไปธรรมชาติของการเป็นผู้บูลลี่ก็จะเรียนรู้ที่จะแสวงหาความสุขบนความทุกข์ของคนอื่น เห็นความเจ็บปวดของเพื่อนเป็นความภาคภูมิใจของตนเอง เพราะไม่สามารถหาความภูมิใจจากเรื่องอื่นได้ ส่วนเด็กที่ถูกบูลลี่ ก็เจ็บปวด มองไม่เห็นที่พึ่ง ก็จมลงไปเรื่อย ๆ”

ยุคนี้มีการเลียนแบบ ซึมซับการบูลลี่ง่ายมากและหลากหลายจากเดิม แค่ทางทีวีก็มีออนไลน์เข้ามาด้วย กว่าจะรู้ตัวก็บูลลี่คนอื่นไปแล้ว ซึ่งพบมากขึ้น รุนแรงกว่าสมัยก่อน เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีกบนโลกออนไลน์ ทำให้สภาพสังคมขณะนี้มีการบูลลี่หนักมาก ส่วนเส้นแบ่งการหยอกล้อกับการบูลลี่นั้น อยู่ที่ความพร้อมของทั้ง 2 ฝ่าย ซึ่งจะรับรู้กันได้ว่ารัก หรือมีคุณค่า แต่หากฝ่ายหนึ่งไม่พร้อมหรือมีจุดอ่อน พฤติกรรมเดียวกัน แต่ต้นทุนจิตใจไม่เหมือนกันก็ออกมาเป็นการบูลลี่ ทั้งนี้การบูลลี่นำมาซึ่งความรุนแรง ทั้งทำร้ายผู้อื่น และทำร้ายตัวเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่เรากลัวที่สุด

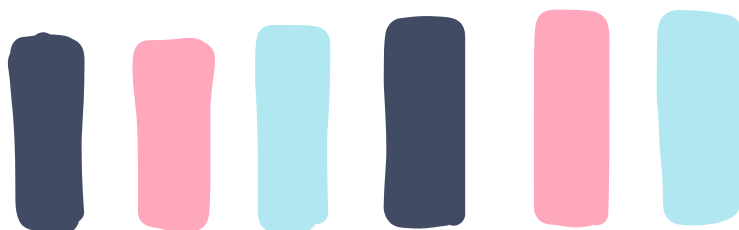
อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบางครั้งสิ่งที่เคยเกิดขึ้นเมื่อวัยเด็ก ซึ่งเป็นวัยที่ไม่เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กบางคนทำไปโดยไม่รู้ความ แต่ในยุคโซเชียลมีเดียมีการขุดคุ้ยมาทำลายกัน ถือเป็นการเล่นล้ำ บูลลี่อีกแบบหนึ่งที่อันตราย ดังนั้นทาง พญ.อัมพร แนะนำว่า เราต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับตนเองก่อน เพราะระบบออนไลน์สามารถขุดคุ้ยเรื่องราวในอดีตได้หมด ต้องเรียนรู้ เข้าใจตัวเองและเข้าใจคนอื่นให้เร็ว ๆ ถ้าเราจนเป็นแพลงก็ยากจะจัดการ

“หัวใจสำคัญคือ เราต้องแข็งแรง ถ้าทำสิ่งไม่ดีในอดีต การขอโทษถึงความไม่รู้ และได้รับการยอมรับจากอีกฝ่าย ถ้าเขาจบ เราก็ต้องจบ หยุดตำหนิตัวเอง เพราะความไม่รู้ จะโทษว่าเป็นความผิดทั้งหมดไม่ได้ และต้องชื่นชมตัวเองที่เราเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ดีขึ้นยิ่งทำดี ก็จะทำให้เห็นว่า ตัวตนเล็ก ๆ ที่ยังไม่เข้าใจโลก เป็นตัวตนชั่วคราว ปัจจุบันนี้เป็นคนใหม่ที่แข็งแรง มีคุณค่า ใคร ๆ ก็ผ่านช่วงเวลาแย่ ๆ มาได้ แต่เราต้องภูมิใจที่เราเป็นคนที่ดีขึ้น”

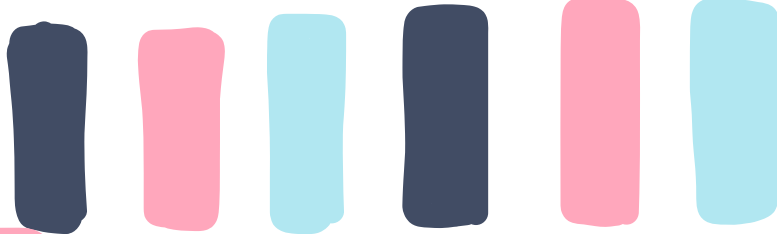
ขณะเดียวกันสังคมโซเชียลต้องมีคุณภาพ ไม่บูลลี่คนอื่นด้วยการใช้โซเชียล ซึ่งเป็นเหมือนการอยู่กลางตลาด ทำอะไรก็ถึงคุณค่าตนเองและคุณค่าทุกคน จะปลอดภัยกับตนเองและคนอื่น.

ที่มา : <https://www.dailynews.co.th/articles/1939830/>

19+

ตอนที่ 3

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนข้อความที่นักเรียนประทับใจจากการอ่านบทความเรื่อง จิตแพทย์ห่วง
สังคมไทยบูลี่หนักมาก

A large, empty rounded rectangular box with a blue border, intended for students to write their responses. It features a yellow scribble in the top-left corner and a dark blue scribble in the bottom-right corner.

ตอนที่ 4

คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดเชื่อมโยงว่าเรื่องราวที่นักเรียนได้อ่านจากบทความเรื่อง จิตแพทย์หวังสังคมไทยบุลลีหนักมาก มีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือไม่

1. นักเรียนเคยเป็นคนบุลลีหรือไม่ และบุลลีคนอื่นเรื่องอะไร

.....

.....

2. นักเรียนเคยถูกบุลลีหรือไม่ ให้นักเรียนเขียนเล่าประสบการณ์การถูกบุลลี

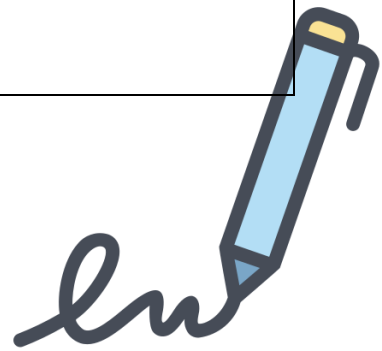
.....

.....

ตอนที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนลองคิดถึงปัญหาหรือข้อคำถามและลองเขียนคำตอบจากการคาดเดาจากบทความเรื่อง จิตแพทย์หวังสังคมไทยบุลลีหนักมาก

คำถาม/ข้อสงสัย	คำตอบ

ตอนที่ 6

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามจากการอ่านบทความเรื่อง จิตแพทย์ห้วงสังคมไทยบูลลี่หนักมาก

1. นักเรียนคิดว่าสาเหตุของการบูลลี่คืออะไร

.....

.....

2. ถ้านักเรียนถูกรบูลลี่ นักเรียนจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยวิธีใดบ้าง

.....

.....

3. ข้อความที่ว่า “เราต้องสร้างความเข้มแข็งให้กับตัวเองก่อน” หมายถึงอะไร

.....

.....

ตอนที่ 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนบันทึกการวิเคราะห์ใจความสำคัญ

การวิเคราะห์ใจความสำคัญของบทความ	
ใคร	
ทำอะไร	
ที่ไหน	
เมื่อไร	
ทำไม	
ผลเป็นอย่างไร	
เจตนาของผู้เขียน	

ตอนที่ 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำประเด็นใจความสำคัญของเรื่องที่ได้จากการอ่านชั้นที่ 5 มาเขียนสรุปโดยเรียบเรียงใหม่ด้วยภาษาของตนเอง

สรุปใจความสำคัญของบทความเรื่อง จิตแพทย์ห่วงสังคมไทยบูลลี่หนักมาก ได้ว่า

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 9

คำชี้แจง ให้นักเรียนตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเองจากการคาดเดาเรื่องในใบงานตอนที่ 1 และ 6 ว่านักเรียนมีประเด็นที่สงสัยที่ประเด็น แล้วสามารถคาดเดาเรื่องราวหรือความหมายถูกต้องที่ประเด็น ไม่ถูกต้อง ก็ประเด็น

ประเด็นปัญหาและคำตอบ	ถูกต้อง/ไม่ถูกต้อง	แก้ไข

ตอนที่ 10

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนอธิบายประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านบทความเรื่อง จิตแพทย์หวังสังคมไทย บูลี่หนักมาก พร้อมทั้งแนวทางการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1. สำหรับนักเรียนคิดว่าบทความเรื่อง จิตแพทย์หวังสังคมไทย บูลี่หนัก ให้ข้อคิดอะไรกับนักเรียน

.....

.....

.....

2. ถ้านักเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทในสังคม นักเรียนจะมีแนวทางแก้ไขปัญหานี้อย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

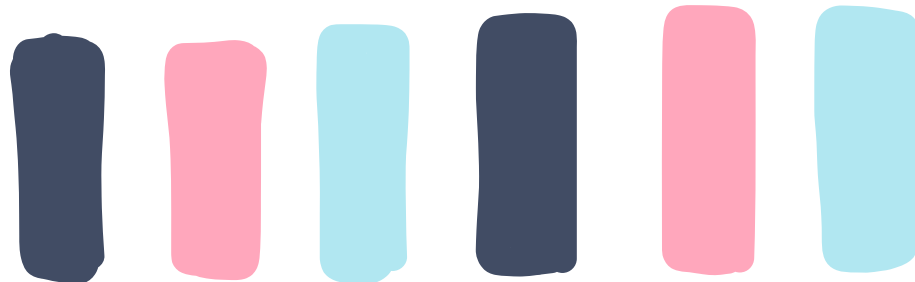
.....

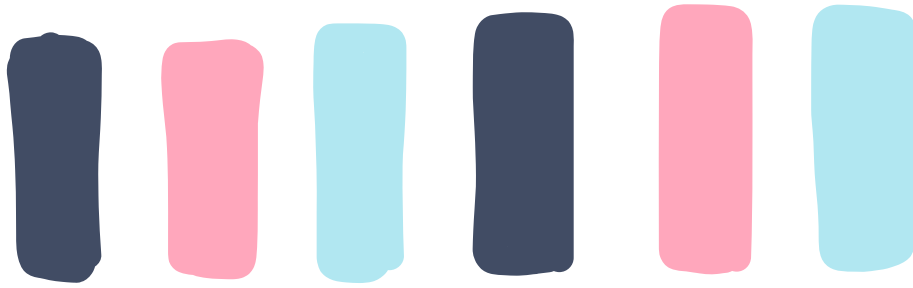
.....

.....

๒๕+

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบแบ่งเป็น 5 ตอน จำนวน 30 ข้อ

ตอนที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 2 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 3 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

ตอนที่ 5 การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ

2. แนวปฏิบัติในการทำแบบทดสอบ:

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว แล้วฝนลงในกระดาษคำตอบ

3. ส่งแบบทดสอบคืนคณะกรรมการ เมื่อหมดเวลาในการทำแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-3

เรื่อง แมวกับคนใจแคบ

หญิงชราคนหนึ่งอาศัยอยู่ในบ้านเพียงลำพัง บ้านของเธอชั้นใหญ่โตกว้างขวางมาก จนหญิงชราไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง กระทั่งพวกหนูมากัดทำลายข้าวของจนเสียหายทุกวัน หญิงชราทนความรำคาญไม่ไหวจึงไปขอร้องแมวดำตัวหนึ่งให้มาอยู่ด้วยและสัญญากับแมวว่า ถ้าแมวช่วยจับหนูให้หมดบ้าน นางจะให้แมวยู่ด้วย จนชั่วชีวิต แมวนั้นดีใจมาก มันจึงออกจับหนูทุกวันไม่ได้หยุด จนกระทั่งหนูออกไปจากบ้านหญิงชราจนหมด

วันหนึ่ง ขณะที่แมวกำลังนอนหลับอย่างสบายอารมณ์อยู่นั้นมันก็ต้องสะดุ้งสุดตัว เพราะหญิงชราได้หวดไม้เรียวลงมาบนตัวของมันอย่างแรง “เจ้าจับหนูหมดแล้วก็ไม่มีประโยชน์กับข้าอีกต่อไปออกไปจากบ้านของข้าได้แล้วเจ้าแมวขี้เกียจ” หญิงชราตวาดแมว แมวจึงจำใจออกจากบ้านของหญิงชราด้วยความเจ็บแค้น เมื่อพวกหนูรู้ว่าบ้านของหญิงชราไม่มีแมวแล้วก็พากันอพยพกลับมาใหม่ หญิงชราจึงออกไปหาแมวและพูดอ่อนน้อนให้แมวกลับมาอยู่อีก “พอที! นางใจร้าย ข้าจะไม่ยอมช่วยเหลือคนที่ไม่มีสัจจะอย่างเจ้าอีกแล้ว”

ที่มา : <https://nitanstory.com/> นิทานเด็ก-แมวกับคนใจแคบ/

1. นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดตรงกับข้อใด
 - ก. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 - ข. ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว
 - ค. ผู้ที่ไม่มีสัจจะ ย่อมไม่มีใครเชื่อถือ
 - ง. ความวุ่นไม่ทันหาย ความควายเข้ามาแทรก
2. พฤติกรรมของหญิงชราตรงกับสำนวนในข้อใด

ก. เสร็จนาฆ่าโคถึก เสร็จศึกฆ่าขุนพล	ข. ปากปราศรัยน้ำใจเชือดคอ
ค. ได้หน้าลืมหลับหน้า	ง. น้ำลตต่อผุด
3. คำพูดของหญิงชราที่อ่อนน้อนให้แมวกลับมาอยู่ด้วยอีกครั้งเชื่อถือได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
 - ก. เชื่อถือได้ เพราะหญิงชราเดือดร้อนจริงๆ
 - ข. เชื่อถือได้ เพราะหญิงชราได้ให้สัญญาอีกครั้ง
 - ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะหญิงชราเป็นคนจิตใจโหดร้าย
 - ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะหญิงชราเคยไล่แมวออกมาแล้วครั้งหนึ่ง

อ่านนิทานต่อไปแล้วตอบคำถามข้อ 4-6

เรื่อง เศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา

นานมาแล้ว มีเศรษฐีคนหนึ่งชอบใจลูกสาวชานานายากรู้ผู้หนึ่ง เขาจึงเชิญชานากับลูกสาวไปที่สวน ในคฤหาสน์ของเขาซึ่งเป็นสวนกรวดกว้างใหญ่ที่มีแต่กรวดสีดำกับสีขาว เศรษฐีบอกชานาว่า “ท่านเป็นหนี้สินข้าจำนวนหนึ่ง แต่หากท่านยกลูกสาวให้ข้า ข้าจะยกหนี้สินทั้งหมดให้” ชานาไม่ตกลง เศรษฐีบอกว่า “ถ้าเช่นนั้นเรามาพนันกันดีไหม ข้าจะหยิบกรวดสองก้อนขึ้นมาจากสวนกรวด ใส่ในถุงผ้านี้ ก้อนหนึ่งสีดำ ก้อนหนึ่งสีขาว ให้ลูกสาวของท่านหยิบก้อนกรวดจากถุงนี้ หากนางหยิบได้ก้อนสีขาว ข้าจะยกหนี้สินให้ท่าน และนางไม่ต้องแต่งงานกับข้า แต่หากนางหยิบได้ก้อนสีดำ นางต้องแต่งงานกับข้า และแน่นอน ข้าจะยกหนี้ให้ท่านด้วย” ชานาตกลง เศรษฐีหยิบกรวดสองก้อนใส่ใน ถุงผ้า หญิงสาวเหลือบไปเห็นว่ากรวดทั้งสองก้อนนั้นเป็นสีดำ ลูกสาวชานาจึงเอื้อมมือลงไปในถุงผ้า หยิบกรวดขึ้นมาหนึ่งก้อน พลันเธอปล่อยกรวดในมือร่วงลงสู่พื้นกลิ้งหายไป สีดำและขาวของ สวนกรวด เรอมองหน้าเศรษฐีแล้วเอ่ยว่า “ขอภัยที่ข้าพลั้งเผลอปล่อยหินร่วงหล่น แต่ไม่เป็นไร ในเมื่อท่านใส่กรวดสีขาวกับสีดำอย่างละหนึ่งก้อนลงไปในถุงนี้ ดังนั้นเมื่อเราเปิดถุงออกดูกรวดก้อนที่เหลือก็ย่อมรู้ทันทีว่ากรวดที่ข้าหยิบไปเมื่อครู่เป็นสีอะไร” ปรากฏว่าที่ก้นถุงเป็นกรวดสีดำ “ดังนั้นกรวดก้อนที่ข้าทำตกย่อมเป็นสีขาว” หญิงสาวกล่าว ชานาจึงพ้นจากสภาพลูกหนี้และลูกสาวก็ไม่ต้องแต่งงานกับเศรษฐีขี้โกงคนนั้น

ที่มา : <https://nitanstory.com/ /เศรษฐีเจ้าเล่ห์กับลูกสาวชานา/>

4. ข้อคิดที่ได้จากนิทานเรื่องนี้ตรงกับข้อใด

- ก. ความกตัญญูเป็นเครื่องหมายของคนดี
- ข. ความร่ำรวยไม่ใช่ความสุขที่แท้จริงในชีวิต
- ค. ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น
- ง. หากมีสติและปัญญาจะช่วยแก้ไขปัญหาคือได้เสมอ

5. การที่ชานาไม่ยกลูกสาวให้เศรษฐี สอดคล้องกับลักษณะนิสัยข้อใดน้อยที่สุด

- ก. รักลูก
- ข. ไม่โลภ
- ค. ไม่เห็นแก่ตัว
- ง. มีความยุติธรรม

6. ถ้านักเรียนเป็นลูกสาวชานาและเห็นกรวดในถุงเป็นสีดำทั้งคู่ นักเรียนจะเปิดเผยความจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. เปิดเผย เพราะเกรงว่าเศรษฐกิจจะไม่เชื่อ
- ข. เปิดเผย เพราะเกรงว่าเศรษฐกิจจะโกรธ
- ค. ไม่เปิดเผย เพราะกลัวว่าจะต้องแต่งงานกับเศรษฐกิจ
- ง. ไม่เปิดเผย เพราะกลัวว่าบิดาจะต้องเป็นลูกหนี้ตลอดไป

ตอนที่ 2 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 7-9

แก๊งคอลเซ็นเตอร์หลอกโอนเงินกว่า 2 ล้านบาท

นางสาวอนงค์นุช นามวงษา ภรรยานายยมนิล นามวงษา หรือหนู่มใจ ผู้ก่อตั้งวงดนตรีหมอลำคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า แก๊งคอลเซ็นเตอร์ได้โทรศัพท์เข้ามาที่เบอร์มือถือของตน โดยอ้างว่าเป็นพนักงานขนส่งพัสดุแห่งหนึ่ง สาขาเชียงใหม่ บอกว่ามีพัสดุจะส่งไปประเทศจีน แต่ถูกตีกลับหลังพบว่าในกล่องพัสดุมีหนังสือเดินทางจำนวน 14 เล่ม บัตรเอทีเอ็ม 10 ใบ ซุกซ่อนไว้ในเสื้อผ้า 8 ชุด โดยคนร้าย แนะนำว่าต้องไปแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้ที่ สภ. เชียงใหม่แต่ตนไม่สามารถเดินทางไปได้ คนร้ายจึงได้แกล้งหลอกว่า โอนสายไปที่ สภ. ที่เกิดเหตุ

จากนั้นก็มีการอ้างว่าเป็นตำรวจมาคุยด้วย ทางปลายสายได้ถามตนว่า จากการตรวจสอบพบว่า ตนมีส่วนพัวพันกับผู้ต้องหาเกี่ยวกับคดีฟอกเงิน ซึ่งตนได้ปฏิเสธไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยคนร้ายพูดโน้มน้าวให้ตนหลงเชื่อ และยืนยันในความบริสุทธิ์ใจของตน โดยถามว่าตนมีบัญชีกักบัญชี ต้องมีการโอนเงินให้ตรวจสอบ ซึ่งทางแก๊งคอลเซ็นเตอร์ บอกว่าอย่าเพิ่งบอกเรื่องนี้กับใคร เพราะเป็นความลับเกรงว่าหากคนรู้เยอะการดำเนินการก็จะล่าช้าหลังจากนั้นได้โอนเงินไป 6 ครั้ง จำนวนกว่า 2 ล้านบาท แต่หลังจากที่โอนเงินเสร็จแล้ว คนร้ายตัดสายทิ้งและถูกบล็อกเบอร์ จึงเชื่อว่าตนถูกหลอกแล้วเมื่อตั้งสติได้จึงได้บอกเรื่องนี้กับสามี และเดินทางมาแจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวน เบื้องต้นได้ติดต่อธนาคารเพื่อขออายัดบัญชีปลายทางแล้ว แต่ต้องรอหนังสือจากทางเจ้าหน้าที่ส่งไปที่ธนาคารเพื่อดำเนินการตาม

ด้านนายยมนิล นามวงษา หรือหนู่มใจ ผู้ก่อตั้งคณะหมอลำสาวน้อยเพชรบ้านแพง เปิดเผยว่า ต้องมาเสียเงิน 2 ล้านบาทโดยไม่เคยคาดคิด และไม่รู้เรื่องราวภรรยาจะถูกแก๊งมิจฉาชีพหลอกให้โอนเงินจำนวนมากขนาดนี้ ซึ่งเงินส่วนนี้ตนวางแผนจะเอาไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อดินมาถมที่และสร้างกำแพงสถานที่ฝึกซ้อมการแสดงของคณะสาวน้อยเพชรบ้านแพง พร้อมทั้งปรับปรุงห้องพักให้นักแสดงในคณะให้อยู่อย่างสะดวกสบายยิ่งขึ้น ทั้งนี้หลังจากทราบเรื่องนี้ตนตกใจมาก ไม่คิดว่าเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นกับครอบครัว เรื่องนี้จะไม่โทษภรรยา แต่จะถือว่าเป็นบทเรียน และขอให้

เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมแก๊งโจรนี้มาดำเนินคดีเป็นการด่วน เพื่อไม่ให้ไปสร้างความเดือดร้อนกับประชาชนคนอื่นต่อได้

ที่มา : <https://www.pptvhd36.com/news/อาชญากรรม/166417>

7. ข้อคิดที่ได้จากข่าวนี้ตรงกับสำนวนใด

- ก. น้ำล้นตลิ่ง
ข. อย่าไว้ใจทางอย่าวางใจคนจะจนใจเอง
ค. ฆ่าควายอย่าเสียตายพริก
ง. ความวุ่นไม่ทันหาย ความควายเข้ามาแทรก

8. ปัญหาที่เกิดขึ้นเกิดจากสาเหตุใดมากที่สุด

- ก. ความโลภ
ข. การไม่ได้รับการศึกษา
ค. การหลงเชื่อคนง่ายโดยไม่พิจารณาไตร่ตรอง
ง. การติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

9. การกระทำของนางสาวนงคีนุชเป็นการกระทำที่สมควรหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. สมควร เพราะไม่รู้ถือว่าไม่ผิด
ข. สมควร เพราะต้องรักษาผลประโยชน์ตนเองไว้ไม่ให้เดือดร้อน
ค. ไม่สมควร เพราะเงินที่โอนไปเป็นจำนวนมาก
ง. ไม่สมควร เพราะปลายสายที่โทรมาหาไม่รู้ว่าเป็นใครและมาจากไหน

10. เจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้วิธีการใดเพื่อป้องกันแก๊งมิจฉาชีพโทรหลอกให้ประชาชนโอนเงิน

- ก. เจ้าหน้าที่ตำรวจลงพื้นที่ให้ความรู้แก่ประชาชน
ข. เพิ่มอัตราโทษ เพื่อสร้างความเกรงกลัวต่อกฎหมาย
ค. สร้างสื่อเพื่อเผยแพร่ข้อมูลและข้อควรระวังผ่านสื่อสังคมออนไลน์
ง. แจ้งให้ประชาชนทุกคนไม่รับโทรศัพท์ทุกสายเมื่อมีเบอร์โทรศัพท์ที่ไม่รู้จักโทรเข้ามา

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 11-12

ชาวบ้านร่วมงานประเพณีท้องถิ่น บุญข้าวประดับดิน จ.ปราจีนบุรี

เมื่อวันที่ 6 ก.ย.64 ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ที่วัดเวฬุวนาราม(บ้านไผ่) ต.เมืองเก่า อ.กบินทร์บุรี จ.ปราจีนบุรี ชาวบ้านร่วมกันทำบุญเดือน 9 หรือ บุญข้าวประดับดิน ซึ่งเป็นประเพณีการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เปรต หรือญาติพี่น้องที่ตายไปแล้ว โดยข้าวประดับดินจะประกอบด้วย ข้าว อาหารคาวหวาน หมากพลูและบุหรี ซึ่งจะห่อหรือใส่กระทงไปวางไว้ตามพื้น หรือแขวนไว้ตามต้นไม้ ในบริเวณวัด ซึ่งมูลเหตุที่ทำให้เกิดบุญข้าวประดับดิน มีว่าครั้งสมัยพุทธกาล มีญาติของพระเจ้าพิมพิสารไปกินอาหารของพระสงฆ์ ตายไปแล้วจึงเกิดเป็นเปรต เมื่อพระเจ้าพิมพิสารไปถวายทานแด่พระพุทเจ้าและพระสงฆ์แล้ว มิได้อุทิศส่วนกุศลไปให้ ถึงเวลากลางคืน จึงพากันมาส่งเสียงรบกวนเพื่อขอส่วนบุญ พระเจ้าพิมพิสารจึงไปทูลถามพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าทรงแจ้งเหตุให้ทราบ เมื่อพระเจ้าพิมพิสารทรงทราบ จึงถวายสังฆทานแล้วอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลไปให้ญาติ พี่น้อง จึงทำให้เกิดเป็นประเพณีบุญข้าวประดับดินขึ้น

ทั้งนี้ พระสมุห์จำเนียร กันตะสีโล เจ้าอาวาส เป็นผู้ประพรหมน้ำมนต์ใส่ข้าวให้ญาติโยม ก่อนจะนำไปวางไว้ตามที่ต่าง ๆ เพื่อให้ดวงวิญญาณได้กินอาหารนำมาให้พิธีทำบุญข้าวประดับดิน วันแรม 13 ค่ำ เดือน 9 ญาติโยมนิยมถวายทาน รักษาศีล ฟังเทศน์ และมีการเตรียมอาหารคาวหวาน หมากพลู บุหรี โดยห่อด้วยใบตองหรือใส่กระทง รุ่งเช้าในวันแรม 14 ค่ำเดือน 9 เวลาประมาณ 4 ถึง 5 นาฬิกา นำห่อหรือกระทงที่เตรียมไว้ไปถวายหรือแขวนในบริเวณวัด ในการวางสิ่งของ เพื่ออุทิศให้เปรตหรือญาติมิตรที่ล่วงลับไปแล้วดังกล่าว บางท้องถิ่นอาจทำก่อนถวายทานก็มี เป็นเสร็จพิธีทำบุญข้าวประดับดิน

ทางด้าน ป้าพิมนิมิตร เหล็กศรี ชาวบ้านไผ่ กล่าวว่า ประเพณีบุญข้าวประดับดิน เป็นประเพณีของคนในชุมชนและใกล้เคียง ได้สืบสานประเพณีทำกันมาตั้งแต่รุ่นพ่อ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว อาหารคาวที่อุทิศส่วนกุศลไปให้ ในการทำบุญแต่ละปี ทุกคนจะมีความรู้สึกดีใจที่ได้ทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้กับญาติที่ล่วงลับไปแล้วได้กินอาหารหวานคาวจะได้ไม่อดอยาก

ที่มา : <https://www.77kaoded.com/news/thanapat/2166527>

11. ข่าวนี้อะท้อนความเชื่อด้านใดของคนในสังคมไทย

ก. ความเชื่อเรื่องภูตผี	ข. ความเชื่อเรื่องโชคลาง
ค. ความเชื่อเรื่องนรกสวรรค์	ง. ความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์

12. นักเรียนเห็นด้วยกับพฤติกรรมของชาวบ้านหรือไม่ เพราะเหตุใด

ก. เห็นด้วย เพราะเป็นประเพณีท้องถิ่นที่จะอุทิศส่วนกุศลให้ผู้ล่วงลับไปแล้วได้
ข. เห็นด้วย เพราะเป็นประเพณีที่สืบทอดมานานแล้ว ลูกหลานไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

ค. ไม่เห็นด้วย เพราะเรื่องญาติเป็นความเชื่อเฉพาะบุคคล

ง. ไม่เห็นด้วย เพราะดวงวิญญาณไม่ได้กินอาหารที่นำมาให้ในพิธีทำบุญข้าวประดับดินจริง

ตอนที่ 3 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 13-14

Aura Lucent Coffee กาแฟพร้อมชง มาในรูปแบบของกะทัดรัด พกพาสะดวก หอม อร่อย รสชาติกลมกล่อม ถูกใจคนรักกาแฟ ทั้งยังช่วยเติมคอลลาเจนโมเลกุลเล็ก เกรดพรีเมียม พร้อมสารสกัด Dermaval ที่ช่วยรักษาคอลลาเจนให้อยู่ในร่างกายได้นานขึ้น

สุขภาพดีสร้างได้ คอลลาเจนก็สามารถเติมเข้าร่างกายและป้องกันการสูญเสียได้เช่นกัน ดื่ม Aura Lucent Coffee ได้แล้ววันนี้

13. จากโฆษณาข้างต้นข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. รสชาติกลมกล่อม ถูกใจคนรักกาแฟ
- ข. เติมคอลลาเจนโมเลกุลเล็ก เกรดพรีเมียม
- ค. ซองกะทัดรัด พกพาสะดวก หอม อร่อย
- ง. สารสกัด Dermaval ที่ช่วยรักษาคอลลาเจนให้อยู่ในร่างกายได้นานขึ้น

14. ข้อความในโฆษณานี้ น่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. น่าเชื่อถือ เพราะสุขภาพที่ดีต้องมีคอลลาเจน
- ข. น่าเชื่อถือ เพราะผลิตภัณฑ์มีส่วนผสมที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อร่างกาย
- ค. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเป็นโฆษณาเกินจริงไม่มีข้อมูลอ้างอิงที่ชัดเจน
- ง. ไม่น่าเชื่อถือ เพราะไม่มีการกำหนดราคาขายหรือบอกส่วนผสมของกาแฟที่ชัดเจน

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 15-17

กั๊กันคลินิก ครีมทารักแร้สูตรใหม่ ราคาเดิม! พร้อมจบปัญหาที่มากกว่ารักแร้ดำ ครีมทารักแร้สูตรคลินิกที่ผลิตภายใต้การดูแลของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ เหมาะสำหรับผู้มีปัญหา

- ขาหนีบดำ ก้นดำ
- ท้องแตกลาย ขาแตกลาย
- รักแร้ดำคราบฝังลึก
- ตุ่มหนังไก่
- มีกลิ่นตัวระหว่างวัน

เอาเป็นว่าดำตรงไหนทาตรงนั้นกันไปเลย ทำลอง! 390.- (จากปกติ 490.-) ส่งฟรีมีปลายทาง
 สั่งเลย

15. ข้อใดไม่ใช่สรรพคุณของผลิตภัณฑ์ข้างต้น
- ระงับกลิ่นกาย
 - รักษาตุ่มหนังกไ้ไ้รักแร้
 - กระชับสัดส่วน
 - รักษาปัญหาหน้าท้องแตกลายของคุณแม่หลังคลอด
16. หากเพื่อนที่นักเรียนรู้จักซื้อครีมดังกล่าวมาใช้ นักเรียนจะอย่างไรได้ดีที่สุด
- ถามหา อย. จากผลิตภัณฑ์
 - นำข่าวครีมปลอม กวนเองมาให้เพื่อนดู
 - เปิดภาพผู้ป่วยที่ได้รับผลข้างเคียงจากการใช้ครีมปลอมให้เพื่อนดู
 - พูดอธิบายถึงอันตรายและการเลือกซื้อสินค้าออนไลน์ที่ไม่มีมาตรฐาน
17. ถ้านักเรียนเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ชิ้นนี้ นักเรียนจะตั้งชื่อสูตรใหม่นี้ว่าอย่างไรให้เหมาะสม
- สูตรสวยครบจบที่กั๊งนั้ม
 - สูตรรักแร้(ดำ) แพ้กั๊งนั้ม
 - สูตรตรงไหนดำ กั๊งนั้มช่วยไ้
 - สูตรขาว ไ้ สไ้ ไ้กั๊งนั้ม

อ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 18

NB SERUM SOAP ปังมาก!! เป็นสบู่ล้างหน้าที่มีเซรั่มบำรุงในตัว!! ระหว่างล้างหน้าไป
 นอกจากทำความสะอาดผิวแล้วยังไ้บำรุงด้วย เหมือนไ้ 2 in 1 ตัวนี้เหมาะมากกับคนที่เป็็นสิ่ว
 เพราะมีสารสกัดจากหัวหอม และวิตามินบี3 ช่วยลดการอักเสบ ลดความมัน และลดการเกิดสิ่วไ้ไ้
 ด้วย และยังช่วยเรื่องความกระจ่างใส ลดรอยต่างๆ ด้วยสารสกัดจากมะเขือเทศและว่านหางจระเข้
 ล้างแล้วผิวสะอาด นุ่ม ชุ่มชื้น ผิวเต่งๆหลังใช้ ขวันว่าเวิร์คเลยอะ คั้มมากซื้อ 1 เหมือนไ้ 2 พิกัด สบู่อ
 เซรั่ม NB SERUM SOAP ราคา 89 บาท จากปกติ 290

18. จากบทโฆษณานี้ข้อใด**ไม่ได้**กล่าวถึง

ก. ส่วนประกอบ	ข. คุณสมบัติ
ค. ราคาสินค้า	ง. ข้อมูลอ้างอิง

ตอนที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อที่ 19-22

ยาจุกกันยุง ภัยร้ายในทุกลมหายใจ

เดือนคุณแม่ บ้านไหนมีเด็กเล็กใช้ยาจุกกันยุงด่วน!! เพราะยาจุกกันยุงส่วนมากนิยมใช้สารไล่หรือป้องกันยุงในกลุ่มไพเรทรอยด์ (pyrethroids) เป็นสารสังเคราะห์เลียนแบบสกัดได้จากธรรมชาติซึ่งสารตัวนี้จะไปรบกวนการทำงานของระบบประสาท ทำให้ยุงเป็นอัมพาตอย่างรวดเร็ว ยุงที่บินผ่านก็จะร่วงลงมาหงิกอยู่ที่พื้น ส่วนที่อยู่รอบนอกก็จะไม่กล้าเข้ามาใกล้นั่นเอง

นอกจากยุงแล้ว หากคนสูดดมควันที่ปล่อยออกมาจากยาจุกกันยุงในปริมาณมากๆ หรืออยู่ในบริเวณที่คับแคบไม่มีอากาศถ่ายเทติดต่อกันเป็นเวลานานก็เป็นอันตรายได้เหมือนกัน อย่างการทำลายเยื่อเมือกและทางเดินหายใจส่วนบน จะทำให้หลอดลมและกล่องเสียงอักเสบ อีกทั้งยังเข้าไปทำลายปอด ทรวงอก ทางเดินอาหาร ไต ท่อไต กระเพาะปัสสาวะ นอกจากนั้นทำให้เกิดอาการหายใจถี่ รัว รู้สึกเวียนปวดศีรษะ คลื่นไส้ อาเจียนได้ โดยเฉพาะเด็กเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 2 เดือน ถ้าได้รับพิษในปริมาณสูงอาจจะทำให้ชักหรือหมดสติได้

ถ้าเกิดจะปกป้องลูกจากยุงแบบปลอดภัย แนะนำให้ใช้โลชั่นกันยุงสำหรับเด็กจะอ่อนโยนกับผิวลูกด้วย เลือกโลชั่นกันยุงที่เป็นออร์แกนิกเพื่อหลีกเลี่ยงสารเคมีอันตราย และที่สำคัญต้องมองหาสัญลักษณ์ USDA ที่รับรองมาตรฐานสินค้าออร์แกนิกเพื่อความมั่นใจ

ที่มา: <https://www.ingorganic.com>

19. จุดมุ่งหมายของบทความนี้คืออะไร

- บอกให้ทราบถึงส่วนประกอบของยาจุกกันยุง
- บอกถึงผลกระทบของการใช้ยาจุกกันยุง
- บอกให้ทราบถึงวิธีใช้ยาจุกกันยุง
- บอกถึงสรรพคุณของยาจุกกันยุง

20. จากบทความที่กำหนดให้ ข้อความใดแสดงถึงสาเหตุของปัญหา

- ก. สารในกลุ่มไพรีทรอยด์ (pyrethroids) จะไปรบกวนการทำงานของระบบประสาทของยุง
- ข. หากคนสูดดมควันที่ปล่อยออกมาจากยาจุดกันยุงในปริมาณมากๆ หรืออยู่ในบริเวณที่คับแคบ
- ค. ทำลายเยื่อเมือกและทางเดินหายใจส่วนบน จะทำให้หลอดลมและกล่องเสียงอักเสบ
- ง. ทำให้เด็กเล็กที่มีอายุต่ำกว่า 2 เดือนชักหรือหมดสติได้

21. ข้อใดไม่ใช่วิธีป้องกันอันตรายจากยาจุดกันยุง

- ก. ใช้ยาจุดกันยุงในห้องที่ปิดมิดชิด
- ข. จุดยากันยุงในบริเวณที่ไม่มีคนอยู่
- ค. ล้างมือทุกครั้งหลังสัมผัสยาจุดกันยุง
- ง. ใช้โลชั่นทาากันยุงแทนการใช้ยาจุดกันยุง

22. หากบุคคลในครอบครัวของนักเรียนชื้อยาจุดกันยุงมาใช้ นักเรียนจะอย่างไรได้ดีที่สุด

- ก. เปิดข่าวเกี่ยวกับยาจุดกันยุงให้ดู
- ข. อธิบายถึงอันตรายของสารที่ผสมในยาจุดกันยุงให้ฟัง
- ค. นำไปพบผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ยาจุดกันยุง
- ง. นำบทความเรื่อง “ยาจุดกันยุง ภัยร้ายในทุกลมหายใจ” มาให้อ่าน

อ่านบทความที่กำหนดให้แล้วตอบคำถามข้อที่ 23-24

โซเดียมที่ร่างกายได้รับส่วนใหญ่มาจากเกลือ แต่ก็ยังมี 5 ประเภทอาหาร ที่มีปริมาณโซเดียมแฝงอยู่นอกจากเกลือ ได้แก่ 1) เครื่องปรุงรสทั้งที่มีรสเค็มและไม่มีรสเค็ม เช่น น้ำปลา ซีอิ๊วขาว กะปิ ซอสหอยนางรม น้ำปลาร้า ซุปก้อน ผงชูรส เครื่องปรุงรส เป็นต้น 2) อาหารแปรรูป ทั้งอาหารสำเร็จรูป อาหารกึ่งสำเร็จรูป อาหารกระป๋องทุกชนิด อาหารหมักดอง อาหารเค็ม บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป โจ๊กกึ่งสำเร็จรูป ขนมกรุบกรอบ เนื้อเค็ม ไข่เค็ม ปลาเค็ม ปลาร้า ผักผลไม้ดอง มักมีโซเดียมสูงจากเกลือ และโซเดียมแฝงจากวัตถุเจือปนอาหาร 3) ขนมที่มีการเติมผงฟู เช่น เค้ก คุกกี้ แพนเค้ก ขนมปัง แป้งสำเร็จรูป เป็นต้น เนื่องจากผงฟูมีโซเดียมแฝงเป็นองค์ประกอบ 4) เครื่องดื่มเกลือแร่และน้ำผลไม้

มักมีการเติมสารประกอบของโซเดียมลงไปด้วย สำหรับนักกีฬาหรือผู้ที่สูญเสียเหงื่อมาก ส่วนน้ำผลไม้บรรจุกล่อง ขวด หรือกระป๋อง ก็มักจะมีการเติมเกลือปรุงรสชาติ และโซเดียมแฝง จากวัตถุเจือปนอาหาร โดยเฉพาะสารกันบูด และ 5) อาหารธรรมชาติทุกชนิด มีโซเดียมเป็นองค์ประกอบ โดยเนื้อสัตว์ นม ไข่ จะมีปริมาณโซเดียมสูงกว่าผักผลไม้ ธัญพืช และถั่วเมล็ดแห้ง ที่ยังไม่แปรรูป แต่อย่างไรก็ตาม อาหารธรรมชาติถือว่ามีปริมาณโซเดียมน้อยกว่าอาหารที่ผ่านกระบวนการปรุงแต่งทั้งหมด และมีสารอาหารที่ร่างกายต้องการได้รับอีกด้วย

ทั้งนี้การลดการบริโภคโซเดียมเกินความจำเป็น เน้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกิน ลดหวาน มัน เค็ม เลี่ยงอาหารรสจัด ปรุงอาหารด้วยเครื่องปรุงรสต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น ไม่เติมผงชูรส ผงปรุงรส เกล็ด หรือลดการปรุงรสชาติต่าง ๆ เพิ่ม ควรเลือกกินอาหารธรรมชาติ หลีกเลี่ยงอาหารแปรรูป อาหารกึ่งสำเร็จรูป ขนมกรุบกรอบ อาหารหมักดอง อาหารกระป๋อง และขนมเบเกอรี่ รวมทั้งควรอ่านฉลากโภชนาการ ด้วยการสังเกตปริมาณโซเดียม รวมถึงโซเดียมแฝงที่ปรากฏบนภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์นั้น ๆ เพื่อประกอบการตัดสินใจก่อนซื้อทุกครั้ง หรือเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีสัญลักษณ์ทางเลือกสุขภาพ (Healthier Choice) ซึ่งการลดกินเค็มเป็นการยืดอายุการทำงานของไต เพราะไม่ต้องทำงานหนักมากเกินไป และช่วยป้องกันการเกิดโรคไตวายเรื้อรังได้

ที่มา: <https://multimedia.anamai.moph.go.th/news/100365/>

23. จากบทความ ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. เน้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกิน ลดหวาน มัน เค็ม
- ข. ควรเลือกกินอาหารธรรมชาติ หลีกเลี่ยงอาหารแปรรูป
- ค. เลี่ยงอาหารรสจัด ปรุงอาหารด้วยเครื่องปรุงรสต่าง ๆ เท่าที่จำเป็น
- ง. การลดกินเค็มเป็นการยืดอายุการทำงานของไต เพราะไม่ต้องทำงานหนักมากเกินไป

24. หากนักเรียนต้องทำอาหารให้คนในครอบครัวรับประทาน เมนูใดที่เหมาะสมที่สุด

- ก. ผัดซีอิ้วเส้นใหญ่
- ข. ต้มยำวุ้นเส้นปลากระป๋อง
- ค. ผัดถั่วลันเตากุ้ง
- ง. ผัดกะเพราเนื้อแดดเดียว

ตอนที่ 5 การอ่านบทร้อยกรองอย่างมีวิจารณญาณ

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 25-28

เสริมสวาย

ยุคสมัยเทคโนโลยีโน้มน้าว	อยากจะเท่สวยหล่อสักเพียงไหน
ศีลกรรมความงามมีทั่วไป	ทั้งนอกในจะเสริมแต่งแพงก็ยอม
ใบหน้าแก้มคิ้วคางหน้ากว้างใหญ่	เหลากรรมให้เรียวยามดูฝ่ายผม
เขานิยมตั้งโตงจึงต้องปลอม	มีเงินพร้อมตัดต่อหล่อทุกราย
แต่ความงามหาใช้สิ่งคงทน	คนทุกคนสังขารอย่าได้หมาย
จะจิ้งยังยืนคงรูปกาย	ผลสุดท้ายเหยี่ยวนนะคนเรา
ที่คงแท้แน่นอนคือความดี	จนตายไปเป็นผีคงลือเล่า
ว่าเคยได้ช่วยเหลือโลกบรรเทา	ช่วยปิดเป่าทุกข์ทนคนประชา
	กัณนาเทวี

25. จุดมุ่งหมายของผู้แต่งคำประพันธ์คือข้อใด
ก. ตำหนิ	ข. สั่งสอน
ค. เตือนสติ	ง. ให้กำลังใจ
26. จากคำประพันธ์บทที่ 1 และ 2 ผู้แต่งมีน้ำเสียวอย่างไร
ก. เยาะเย้ย	ข. ประชดประชัน
ค. หดหู่	ง. เสียดสี
27. บทประพันธ์นี้ให้คุณค่าด้านใดมากที่สุด
ก. ด้านการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	ข. ด้านสังคม
ค. ด้านวรรณศิลป์	ง. ด้านเนื้อหาแนวความคิด
28. บุคคลใดนำข้อคิดที่ได้รับจากบทประพันธ์ไปใช้ได้เหมาะสมที่สุด
ก. นุชทำศีลกรรมจุมูกเพียงอย่างเดียว	ข. แนนทานยาสมุนไพรลดความอ้วน
ค. นิดฉีดวิตามินเพื่อเพิ่มความขาวของผิวพรรณ	ง. น้ำแต่งหน้าอ่อน ๆ ไปทำงาน

อ่านบทร้อยกรองต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อที่ 29-30

คิดต่าง

มันมิได้เป็นเรื่องน่าเคืองนะ	หากเราจะต่างจิตคิดกว้างขวาง
มันมิได้มีกฎกำหนดวาง	วัดทุกอย่างว่า “ใช่” ตามใครตั้ง
ของสำคัญแฝงไว้อยู่ในหัว	และอย่ากลัวถ้าเห็นต่างในบางสิ่ง
ดูนิ้วมือเอาไว้อ้างอิง	รำพรายพริ้งหรือถ้าล้วนถ้วนเท่ากัน

<p> เฉกเช่นเดียวยามรวมร่วมคณะ มีความเห็นแตกแขนงแบ่งร้อยพัน จากที่สูงมีรุ้งสายระบายฟ้า จากต่างคนต่างจิตคิดต่างใจ มันมิได้เป็นเรื่องน่าเคืองนะ คิดสร้างสรรค์แปลกใหม่ให้เกิดมี ให้เหมือนดั่งนิ้วเพรียวยาวเรียวขาว ไปงัดกลางนางก้อยร้อยวิญญาน </p>	<p> ต่างคนมีอิสระจะคิดฝัน ก็มีใช้คิดกันกันห่างไกล จากที่ราบมีทุ่งหญ้าและป่าใหญ่ รับฟังไว้เป็นสำคัญนั้นและดี หากเราจะฝึกสมองตรองถ้วนถี่ เพื่อพรั่งนี้้นำเหนื่อวันเมื่อวาน ยามอย่างก้าวเริงระบำรำอ่อนหวาน จึงสร้างงานสวยซึ่งเป็นหนึ่งเดียว </p>
---	--

29. จากบทประพันธ์ข้างต้นผู้เขียนเปรียบเทียบความคิดต่างกับสิ่งใด

ก. สายรุ้ง

ข. ทุ่งหญ้า

ค. นิ้วมือ

ง. การรำยรำ

30. ข้อใดไม่ใช่ประโยชน์ของการคิดต่างตามแนวคิดของผู้เขียน

ก. เพื่อความก้าวหน้า

ข. เพื่อฝึกสมอง

ค. สร้างผลงานใหม่ๆ

ง. ความมั่งคั่งทางศิลปะ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท

(START)

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ฉบับนี้ มีจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เห็นด้วยน้อยที่สุด	1	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	3	คะแนน
เห็นด้วยมาก	4	คะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5	คะแนน

ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ด้านการจัดการเรียนรู้					
1. กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลาย					
2. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้					
3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน					
4. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง					
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและนำเสนอความรู้					
6. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆได้					
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้					
7. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน					
8. การจัดการเรียนรู้ทำลายความสามารถของนักเรียน					
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น					
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้					
10. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ดี					
11. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน					
12. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยส่งเสริม					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
ให้นักเรียนลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ					
13. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านในระดับสูงได้					
14. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ตัดสินคุณค่าจากสารต่างๆได้อย่างมีเหตุผล และมีความคิดสร้างสรรค์					
15. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านและศึกษาหาความรู้เรื่องอื่นๆได้					
รวม					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
เรื่องที่ 1 การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	0	0.67
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	0	+1	+1	0.67
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

เรื่องที่ 2 การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณ์ญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	0	+1	0.67
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

เรื่องที่ 3 การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สารสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	0	0.67
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	0	0.67
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

เรื่องที่ 4 การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	0	+1	+1	0.67
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	0	+1	0.67
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

เรื่องที่ 5 การอ่านบทหรือกรออย่างมีวิจารณ์ญาณ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1. สาระสำคัญ				
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2. จุดประสงค์การเรียนรู้				
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
2.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	0	0.67
3. สาระการเรียนรู้				
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
3.3 สอดคล้องกับการวัดและการประเมินผล	+1	+1	+1	1
4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
4.3 สอดคล้องกับการเรียนรู้และการประเมินผล	+1	+1	+1	1
5. สื่อการจัดการเรียนรู้				
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1
5.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6. การวัดและประเมินผล				
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	0.67
6.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	1
6.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ

เรื่อง	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
การอ่านนิทานอย่างมีวิจารณญาณ	1	+1	+1	+1	1
	2	+1	+1	+1	1
	3	+1	+1	+1	1
	4	+1	+1	+1	1
	5	+1	+1	+1	1
	6	+1	+1	+1	1
	7	+1	+1	+1	1
	8	+1	+1	+1	1
	9	+1	+1	+1	1
การอ่านข่าวอย่างมีวิจารณญาณ	10	+1	+1	+1	1
	11	+1	+1	+1	1
	12	+1	+1	+1	1
	13	+1	+1	+1	1
	14	+1	+1	+1	1
	15	+1	+1	+1	1
	16	+1	+1	+1	1
	17	+1	+1	+1	1
	18	0	+1	+1	0.67
การอ่านโฆษณาอย่างมีวิจารณญาณ	19	+1	+1	+1	1
	20	+1	+1	+1	1
	21	+1	+1	+1	1
	22	+1	+1	+1	1
	23	+1	+1	+1	1
	24	+1	+1	+1	1
	25	+1	+1	+1	1
	26	+1	+1	+1	1
	27	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ (ต่อ)

เรื่อง	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
การอ่านบทความอย่างมีวิจารณญาณ	28	+1	+1	+1	1
	29	+1	+1	+1	1
	30	+1	+1	+1	1
	31	+1	+1	+1	1
	32	+1	+1	+1	1
	33	+1	+1	+1	1
	34	+1	+1	+1	1
	35	+1	+1	+1	1
	36	+1	+1	+1	1
การอ่านบทร้อยกรองอย่างมี วิจารณญาณ	37	+1	+1	+1	1
	38	+1	+1	+1	1
	39	+1	+1	+1	1
	40	+1	+1	+1	1
	41	+1	+1	+1	1
	42	+1	+1	+1	1
	43	+1	+1	+1	1
	44	+1	+1	+1	1
	45	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 12 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ฉบับนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.63	0.25	16	0.73	0.35
2	0.78	0.35	17	0.53	0.25
3	0.80	0.20	18	0.65	0.30
4	0.68	0.25	19	0.60	0.40
5	0.40	0.30	20	0.73	0.35
6	0.33	0.35	21	0.58	0.45
7	0.58	0.25	22	0.55	0.50
8	0.45	0.30	23	0.78	0.35
9	0.65	0.50	24	0.70	0.30
10	0.58	0.55	25	0.78	0.35
11	0.53	0.55	26	0.78	0.35
12	0.43	0.55	27	0.70	0.30
13	0.48	0.35	28	0.60	0.30
14	0.53	0.45	29	0.68	0.35
15	0.75	0.40	30	0.75	0.40
ข้อสอบมีค่าความเชื่อมั่น = 0.85					

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้				
1. กิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเนื้อหาที่หลากหลาย	+1	+1	+1	1
2. กิจกรรมไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้	+1	+1	+1	1
3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับต่อเนื่อง ไม่สับสน	+1	+1	+1	1
4. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนได้ตั้งคำถามและค้นหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการรู้ด้วยตนเอง	0	+1	+1	0.67
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นและนำเสนอความรู้	+1	+1	+1	1
6. นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆได้	+1	+1	+1	1
ด้านบรรยากาศการเรียนรู้				
7. นักเรียนรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน	0	+1	+1	0.67
8. การจัดการเรียนรู้ทำหายุความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	1
9. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงความคิดเห็น	0	+1	+1	0.67
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้				
10. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้ดี	+1	+1	+1	1
11. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่าน	+1	+1	+1	1
12. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START) (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
13. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการอ่านในระดับสูงได้	+1	+1	+1	1
14. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) ช่วยให้นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ ตัดสินคุณค่าจากสารต่างๆได้อย่างมีเหตุผลและมีความคิดสร้างสรรค์	0	+1	+1	0.67
15. การจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้กลวิธีสตาร์ท (START) สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการอ่านและศึกษาหาความรู้เรื่องอื่นๆได้	+1	+1	+1	1

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ตารางที่ 14 คะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกลวิธีสตาร์ท (START)

นักเรียนคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
1	19	24
2	20	25
3	18	26
4	19	23
5	19	26
6	18	23
7	19	25
8	22	29
9	19	27
10	20	26
11	18	24
12	19	25
13	19	27
14	22	29
15	20	26
16	19	25
17	18	24
18	19	23
19	18	24
20	19	23
21	21	26
22	20	24
23	19	26
24	21	25
25	18	23
26	20	24
27	20	26
28	18	25
29	19	23
30	19	23
31	21	22
32	22	27
33	20	26
34	19	25
35	19	27

นักเรียนคนที่	คะแนน	
	ก่อนเรียน (30 คะแนน)	หลังเรียน (30 คะแนน)
36	21	28
37	19	25
38	20	28
39	19	24
40	21	26
	$M = 19.5$	$M = 25.17$
	$SD = 1.15$	$SD = 1.74$

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

นางสาวกนกกาญจน์ ยี่สุ่น

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2553 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนแก่งกระจานวิทยา จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2558 สำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย (เกียรตินิยมอันดับ 2)
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ที่อยู่ปัจจุบัน

ประวัติการทำงาน
พ.ศ. 2559 - ปัจจุบัน ครู คศ.1 โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
35 หมู่ 8 ตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี 76170

